

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B****A TANÁCS HATODIK IRÁNYELVE**

(1977. május 17.)

a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás

(77/388/EGK)

(HL L 145, 1977.6.13., o. 1)

Módosította:

					Hivatalos Lap		
					Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	A Tanács 80/368/EGK tizenegyedik irányelv 80/368/EGKe	(1980. március 26.)	L 90	41	1980.4.3.		
► <u>M2</u>	A Tanács tizedik irányelv 84/386/EGKe	(1984. július 31.)	L 208	58	1984.8.3.		
► <u>M3</u>	A Tanács tizenharmadik irányelv 89/465/EGKe	(1989. július 18.)	L 226	21	1989.8.3.		
► <u>M4</u>	A Tanács irányelv 91/680/EGKe	(1991. december 16.)	L 376	1	1991.12.31.		
► <u>M5</u>	A Tanács 92/77/EGK irányelve	(1992. október 19.)	L 316	1	1992.10.31.		
► <u>M6</u>	A Tanács 92/111/EGK irányelve	(1992. december 14.)	L 384	47	1992.12.30.		
► <u>M7</u>	A Tanács 94/4/EK irányelve	(1994. február 14.)	L 60	14	1994.3.3.		
► <u>M8</u>	A Tanács 94/5/EK irányelve	(1994. február 14.)	L 60	16	1994.3.3.		
► <u>M9</u>	A Tanács 94/76/EK irányelve	(1994. december 22.)	L 365	53	1994.12.31.		
► <u>M10</u>	A Tanács 95/7/EK irányelve	(1995. április 10.)	L 102	18	1995.5.5.		
► <u>M11</u>	A Tanács 96/42/EK irányelve	(1996. június 25.)	L 170	34	1996.7.9.		
► <u>M12</u>	Commission Decision of 9 December 1996		L 338	89	1996.12.28.		
► <u>M13</u>	A Tanács 98/80/EK irányelve	(1998. október 12.)	L 281	31	1998.10.17.		
► <u>M14</u>	A Tanács 1999/49/EK irányelve	(1999. május 25.)	L 139	27	1999.6.2.		
► <u>M15</u>	A Tanács 1999/59/EK irányelve	(1999. június 17.)	L 162	63	1999.6.26.		
► <u>M16</u>	A Tanács 1999/85/EK irányelve	(1999. október 22.)	L 277	34	1999.10.28.		
► <u>M17</u>	A Tanács 2000/17/EK irányelve	(2000. március 30.)	L 84	24	2000.4.5.		
► <u>M18</u>	A Tanács 2000/65/EK irányelve	(2000. október 17.)	L 269	44	2000.10.21.		
► <u>M19</u>	A Tanács 2001/4/EK irányelve	(2001. január 19.)	L 22	17	2001.1.24.		
► <u>M20</u>	A Tanács 2001/115/EK irányelve	(2001. december 20.)	L 15	24	2002.1.17.		
► <u>M21</u>	A Tanács 2002/38/EK irányelve	(2002. május 7.)	L 128	41	2002.5.15.		
► <u>M22</u>	A Tanács 2002/93/EK irányelve	(2002. december 3.)	L 331	27	2002.12.7.		
► <u>M23</u>	A Tanács 2003/92/EK irányelve	(2003. október 7.)	L 260	8	2003.10.11.		
► <u>M24</u>	A Tanács 2004/7/EK irányelve	(2004. január 20.)	L 27	44	2004.1.30.		
► <u>M25</u>	A Tanács 2004/15/EK irányelve	(2004. február 10.)	L 52	61	2004.2.21.		
► <u>M26</u>	A Tanács 66/2004/EK irányelve	(2004. április 26.)	L 168	35	2004.5.1.		
► <u>M27</u>	A Tanács 2005/92/EK irányelve	(2005. december 12.)	L 345	19	2005.12.28.		

Módosította:

► <u>A1</u>	Görögország csatlakozási okmánya	L 291	17	1979.11.19.
► <u>A2</u>	Spanyolország és Portugália csatlakozási okmánya	L 302	23	1985.11.15.
► <u>A3</u>	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	2003.9.23.

A TANÁCS HATODIK IRÁNYELVE

(1977. május 17.)

a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás

(77/388/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. és 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i első és második tanácsi irányelvnek ⁽³⁾ megfelelően valamennyi tagállam elfogadta a hozzáadottértékadó-rendszert;

mivel a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásaival történő helyettesítéséről szóló, 1970. április 21-i határozat ⁽⁴⁾ úgy rendelkezik, hogy a Közösségek költségvetését – az egyéb bevételeket nem érintve – teljes egészében a Közösségek saját forrásaiból finanszírozzák; mivel e források tartalmazzák azon hozzáadottértékadó-bevételeket is, amelyek azon közös adómérték alkalmazásából adódnak, amelyet a közösségi szabályoknak megfelelően az adóalap-megállapításra egységesen határoztak meg;

mivel további előrehaladást kell elérni a személyek, az áruk, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását akadályozó korlátozások megszüntetése és a nemzetgazdaságok integrálódása terén;

mivel ennek során azon célt kell szem előtt tartani, hogy a tagállamok közötti kereskedelmi forgalomban a behozatal megadóztatása és a kivitel adómentessége megszűnjék; mivel biztosítani kell, hogy a forgalmiadó-rendszerek a termékek és szolgáltatások eredetét illetően megkülönböztetés-mentesek legyenek, hogy végső soron olyan közös piac jöjjön létre, amelyben a tisztességes verseny feltételei biztosítottak, és amely végső soron a tényleges belső piacnak megfelelő ismertetőjegyekkel rendelkezik;

mivel az adó megkülönböztetésmentességét kihangsúlyozva, az „adóalany” fogalmát pontosítani kell annak biztosítására, hogy a tagállamok azon személyekre is kiterjeszthessék ezt, akik alkalmi jelleggel végeznek bizonyos tevékenységeket;

mivel az „adóköteles tevékenység” fogalma – különösen azon tekintetben, hogy mely tevékenységeket kell ennek tekinteni – problémát okozott; s mivel ezért e fogalmak pontosabb meghatározása szükséges;

mivel az adóköteles tevékenység helyének meghatározása – különösen az összeszerelésre szánt termékek értékesítése és a szolgáltatásnyújtás tekintetében – megítélési különbségekhez vezetett a tagállamok között; mivel jóllehet a szolgáltatás teljesítési helyének elvben azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye van, a szolgáltatás teljesítési helyének – különösen egyes adóalanyok közötti olyan szolgáltatások esetében, amelyek költségeit belefoglalták a termékek árába – azon személy országát kell tekinteni, amely a szolgáltatás címzettje;

⁽¹⁾ HL C 40., 1974.4.8., 25. o.

⁽²⁾ HL C 139., 1974.11.12., 15. o.

⁽³⁾ HL 71., 1967.4.14., 1301/67. o.

⁽⁴⁾ HL L 94., 1970.4.28., 19. o.

▼B

mivel az adóköteles esemény és az adó felszámíthatóságának fogalmait össze kell hangolni, ha a közösségi adómérték alkalmazását és későbbi módosításait valamennyi tagállamban egyszerre kívánjuk hatályba léptetni;

mivel az adóalapot szintén össze kell hangolni ahhoz, hogy a közösségi adómértéknek az adóköteles tevékenységekre történő alkalmazása a tagállamokban összehasonlítható eredményekhez vezessen;

mivel a tagállamok által alkalmazott adómértékeknek lehetővé kell tenniük az előzetesen felszámított adó levonását;

mivel a Közösség saját forrásainak egységes módon történő beszedése érdekében egységes adómentességi lista elkészítésére van szükség;

mivel az adólevonás szabályait össze kell hangolni a beszedett adók tényleges nagyságát befolyásoló mértékben; mivel a levonható hányadot hasonló módon kell kiszámítani valamennyi tagállamban;

mivel egyértelműen meg kell határozni, hogy mely személy felelős az adó megfizetéséért, különösen olyan szolgáltatások esetén, amelyeknél a szolgáltatást nyújtó külföldön letelepedett személy;

mivel az adózók kötelezettségeit – a lehetséges mértékben – össze kell hangolni, hogy a szükséges biztosítékokat az adóbeszedés terén egységes módon lehessen biztosítani valamennyi tagállamban; mivel az adózóknak a levonható és fizetendő adó tekintetében időszakonként bevallást kell készíteniük tevékenységük összforgalmáról, ha ez szükséges ahhoz, hogy a saját források alapját megállapítsák és ellenőrizzék;

mivel ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – a közös rendelkezéseknek megfelelően és a szorosabb összehangolás szem előtt tartásával – fenntartsák a kisvállalkozásokra vonatkozó különleges szabályozásaikat; mivel a mezőgazdasági termelőket illetően a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani olyan különleges szabályozás alkalmazására, amely engedélyezi az átalányadó fizetési rendszert azon termelők javára, amelyek nem tartoznak az általános szabályozás alá; mivel e szabályozás alapelveit meg kell határozni, és a saját források beszedésének céljára közös módszert kell kidolgozni az ilyen termelő hozzáadottértékadó-fizetési kötelezettségét illetően;

mivel biztosítani kell ezen irányelv rendelkezéseinek összehangolt alkalmazását; mivel ezért egy közösségi konzultációs eljárást kell megállapítani; mivel egy Hozzáadottérték-adó Bizottság felállítása lehetővé teszi a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés megteremtését;

mivel bizonyos feltételek és korlátozások mellett célszerű, hogy a tagállamok ezen irányelvtől eltérő, külön intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy egyszerűsítsék az adókimutatást, illetve megelőzzék az adókijátszást és az adókikerülést;

mivel célszerű lehet a tagállamokat felhatalmazni arra, hogy harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel olyan egyezményeket kössenek, amelyek ezen irányelvtől való eltéréseket tartalmaznak;

mivel igen fontos egy átmeneti időszak biztosítása, amely lehetővé teszi az egyes tagállamoknak, hogy jogszabályukat az egyes meghatározott területeken fokozatosan kiigazítsák,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK*1. cikk*

A tagállamok jelenlegi hozzáadottértékadó-rendszerüket a következő cikkek rendelkezéseinek megfelelően módosítják.

▼B

A tagállamok elfogadják a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, hogy a módosított szabályok a lehető leggyorsabban, de legkésőbb 1978. január 1-jén hatályba lépjenek.

II. CÍM

ALKALMAZÁSI KÖR

2. cikk

A hozzáadottérték-adó alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termék-értékesítés és szolgáltatásnyújtás;
2. a termékimport.

III. CÍM

TERÜLETI HATÁLY**▼M4**

3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- „egy tagállam területe”: az egyes tagállamok tekintetében a (2) és (3) bekezdésben meghatározottak szerinti belföld,
- „Közösség” és „a Közösség területe”: az egyes tagállamok tekintetében a (2) és (3) bekezdésben meghatározottak szerint a tagállamok területe,
- „harmadik terület” és „harmadik ország”: a (2) és (3) bekezdésben meghatározott, egy tagállam területén kívüli terület.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában „belföld”: a 227. cikkben, az egyes tagállamok tekintetében meghatározottak szerint az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés területi hatálya alá tartozó terület.

(3) Nem tartoznak a „belföld” fogalmába az egyes tagállamok következő területei:

- Németországi Szövetségi Köztársaság:

Heligoland szigete,

Büsingen területe,

- Spanyol Királyság:

Ceuta,

Melilla,

- Olasz Köztársaság:

Livigno,

Campione d'Italia,

a Luganói-tó olaszországi vizei.

Az egyes tagállamok következő területei szintén nem tartoznak a belföld fogalmába:

- Spanyol Királyság:

Kanári-szigetek

- Francia Köztársaság:

a tengerentúli megyék

- Görög Köztársaság:

Αγιο Οπος.

▼M6

(4) Eltérve az (1) bekezdéstől a Francia Köztársasággal, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával kötött egyezmények és szerződések tekintetében a Monacói Hercegséget és a Man-szigetet az ezen irányelv alkalmazásában nem kell harmadik területként kezelni.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a Monacói Hercegség területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Francia Köztársaságból eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének,
- a Man-sziget területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területéről eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének.

▼M4

(5) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (3) és (4) bekezdésekben megállapított rendelkezések már nem indokoltak, különösen a tisztességes verseny vagy saját forrásaik szempontjából, megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé.

▼B

IV. CÍM

ADÓALANYOK

4. cikk

(1) „Adóalany”: az a személy, aki a (2) bekezdésben meghatározott bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

(2) Az (1) bekezdésben említett gazdasági tevékenység a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenységét magában foglalja, beleértve a kitermelőipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint az egyéb szakmai tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül azon tevékenység is, amely bevétel elérése érdekében materiális vagy immateriális javak tartós hasznosítását foglalja magában.

(3) A tagállamok olyan személyeket is adóalanyoknak tekinthetnek, amelyek a (2) bekezdésben megnevezett ügyletek valamelyikét alkalmankénti jelleggel folytatják és különösen a következő ügyletek valamelyikét végzik:

- a) épületek, illetve épületrészek és a hozzátartozó telkek első használatbavétele előtti értékesítése. A tagállamok megállapíthatják ezen ismerv alkalmazásának feltételeit az átalakított épületekre és a hozzátartozó telkekre vonatkozóan.

A tagállamok alkalmazhatnak az első használatbavételtől eltérő követelményt is, mint pl.: az épület befejezése és az első értékesítés időpontja közötti időtartamot, illetve az első használatbavétel és a későbbi értékesítés közötti időpont közötti időtartamot, feltéve, hogy ezen időtartamok az öt, illetve két évet nem haladják meg.

„Épület” minden, a földhöz rögzített vagy a földben létesített építmény.

- b) Építési telkek értékesítése

„Építési teleknek” számít minden közművesíttelen vagy közművesített földterület, amelyet a tagállamok ennek minősítenek.

(4) Az (1) bekezdésben használt „önállóan” fogalom kizárja az adózás alól a munkavállalókat és egyéb személyeket, amennyiben őket munkaadójukhoz munkaszerződés vagy alkalmazójukhoz egyéb olyan jogviszony köti, amely, tekintettel a munkakörülményekre, a díjazásra és a munkavállaló felelősségére, alárendeltségi viszonyt teremt.

A 29. cikk szerinti konzultációra is figyelemmel minden államnak jogában áll együtt, egyetlen adóalanyként kezelni azon belföldön letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefűznek.

▼B

(5) Az állami, regionális és helyi közigazgatási szervek és közintézmények nem minősülnek adóalanynak az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatósággként folytatnak, még akkor sem, amikor e tevékenységekkel, illetve ügyletekkel összefüggésben közterheket, illetékeket, járulékokat vagy egyéb adókat szednek be.

Ha azonban ilyen tevékenységeket, illetve értékesítéseket végeznek, akkor ezeket illetően adóalanynak minősülnek, amennyiben nem adóalanyként való kezelésük a verseny jelentős torzulását eredményezné.

Az előbbiekben megnevezett szervek minden esetben adóalanynak minősülnek a D. mellékletben felsorolt tevékenységeket illetően, amennyiben e tevékenységek terjedelme nem elhanyagolható.

A tagállamok az előbbiekben megnevezett intézmények olyan tevékenységeit, amelyek a 13. vagy 28. cikk értelmében adómentességet élveznek, olyan tevékenységként kezelik, amelyeket azok hatósággként folytatnak.

V. CÍM

ADÓKÖTELES TEVÉKENYSÉGEK

5. cikk

Termékértékesítés

(1) „Termékértékesítés”: a materiális javak feletti tulajdonjog átengedése.

(2) Az elektromosáram-, gáz-, hő- és hűtési energia és hasonló materiális javaknak tekintendők.

(3) A tagállamok materiális javaknak tekinthetik a következőket:

- a) az ingatlanokkal kapcsolatos meghatározott jogok;
- b) olyan dologi jogok, amelyek birtokosuk számára használati jogot biztosítanak az ingatlan felett;
- c) részvénnyek vagy ezzel egyenértékű érdekeltségek, amelyek az ingatlanra vagy annak egy részére jogilag, illetve ténylegesen tulajdon- vagy birtokjogot biztosítanak.

(4) Az (1) bekezdés értelmében értékesítésnek minősülnek továbbá a következők:

- a) a dologra vonatkozó tulajdon átruházása ellenérték fizetése fejében, hatóság által vagy nevében történt rendelkezés alapján vagy törvénnyel fogva;
- b) a dolog olyan szerződés alapján történő átadása, amely a dolog meghatározott időtartamú bérletéről vagy lízingjéről szól, azzal a kikötéssel, hogy a tulajdont legkésőbb az utolsó esedékes részlet megfizetésével szerzik meg;
- c) a termékek bizományi szerződés alapján történő átruházása.

▼M10

(5) A tagállamok bizonyos építési munkák átadását az (1) bekezdésben meghatározott értékesítésnek tekinthetik.

▼B

(6) Az ellenérték fejében történő teljesítéssel egy tekintet alá tartozik, ha a terméket az adóalany a saját vállalkozásából személyes szükségletei, alkalmazottainak szükségletei kielégítése végett, vagy ingyenes juttatásként, vagy általában vállalkozásidegen célokra vonja ki, ha a kérdéses termék vagy annak alkotórészei után az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adót teljesen vagy részben levonták. Az üzleti célú termékmintákra vagy kis értékű ajándékokra azonban ez nem vonatkozik.

▼B

(7) A tagállamok ellenérték ellenében történő értékesítéssel azonos elbírálás alá vonhatják a következőket:

- a) az adóalany által üzemeltetése keretében előállított, összeállított, kitermelt, megmunkált vagy feldolgozott, vásárolt vagy behozott termékek üzleti célra történő felhasználása, amennyiben az ilyen terméknek egy másik adóalanytól való megszerzése nem jogosítaná fel a hozzáadottérték-adó teljes levonására;
- b) a terméknek az adóalany által egy nem adóköteles tevékenységhez történő felhasználása, ha e termék beszerzése vagy felhasználása – az a) pontnak megfelelően – az előzetesen felszámított hozzáadott-érték-adó teljes vagy részleges levonására jogosította;
- c) a (8) bekezdésben meghatározott esetek kivételével, a termékek valamely adóalany vagy jogutódja által történő megtartása az adóköteles gazdasági tevékenység folytatásának megszüntetése után, ha e termékek beszerzése vagy felhasználása – az a) pontnak megfelelően – teljes vagy részleges adólevonásra jogosította.

(8) Az egész vagyon vagy annak egy részének átruházását egy társaságra – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen vagy apportként történő bevitellel történik – a tagállamok úgy kezelhetik, mintha nem termékértékesítésről lenne szó, és az átruházás kedvezményezettjét az átruházó jogutódjának tekintik. A tagállamok adott esetben megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny torzulásait elkerüljék azon esetekben, amikor a kedvezményezett nem teljes mértékben adóköteles.

6. cikk

Szolgáltatásnyújtás

(1) „Szolgáltatásnyújtás” minden olyan tevékenység, amely az (5) cikk szerint nem minősül termékértékesítésnek.

Ez a tevékenység többek között lehet:

- immateriális javak átengedése függetlenül attól, hogy ezt a jogcímet létesítő okiratba foglalták-e vagy sem,
- kötelezettségvállalás valamely cselekménytől való tartózkodásra vagy valamely helyzet, állapot tűrésére,
- szolgáltatásnyújtás, amelyet hatóság által vagy annak nevében történt rendelkezés vagy jogszabályi rendelkezés értelmében tettek.

(2) Ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősül a következő:

- a) a vállalkozás eszközeinek felhasználása az adóalany saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra, amennyiben az ilyen eszközök az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teljes vagy részleges levonására jogosítanak;
- b) az adóalany által ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtás saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra.

A tagállamok eltérhetnek az e bekezdésben foglaltaktól, amennyiben ezen eltérések nem eredményezik a verseny torzulását.

(3) A verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok – a 29. cikk szerinti konzultációval összhangban – az ellenérték fejében nyújtott szolgáltatással azonos elbírálásban részesíthetik az adóalany saját vállalkozása részére nyújtott szolgáltatását azon esetben, ha azt egy másik adóalany végezte volna, és e szolgáltatásnyújtás nem jogosította volna az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teljes levonására.

(4) Azon adóalanyokat, amelyek a szolgáltatások nyújtásakor saját nevükben járnak el, de harmadik személyek javára tevékenykednek, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maguk kapták és nyújtották volna.

▼B

(5) Az 5. cikk (8) bekezdését a szolgáltatásnyújtásra azonos feltételek mellett kell alkalmazni.

▼M4*7. cikk***Termékimport**

(1) „Termékimport” a következő:

a) olyan termékek belépése a Közösség területére, amelyek nem tesznek eleget az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 9. és 10. cikkében megállapított feltételeknek, vagy – amennyiben a termékek az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartoznak – nincsenek szabad forgalomban;

▼M6

b) az a) pont hatálya alá tartozó termékektől eltérő termékek beléptetése a Közösség területére harmadik területről.

▼M4

(2) A termékimport helye azon tagállam, amely területén belül a termékek elhelyezkednek a Közösség területére való belépéskor.

(3) A (2) bekezdés ellenére, amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett termékek a Közösség területére való belépéskor a 16. cikk (1) bekezdésének B. részében ►**M6** az a), b), c) és d) pontjában ◀ említett feltételek egyike alá tartoznak az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatal feltételei alapján vagy külső tranzit-megállapodások alapján, akkor az ilyen termékek behozatalának helye azon tagállam, amelynek területén belül e megállapodások már nem vonatkoznak rájuk.

▼M6

Hasonlóképpen, amikor az (1) bekezdés b) pontjában említett termékek a Közösség területére való beléptetéskor a 33a. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett eljárások egyike alá kerülnek, a behozatal helye azon tagállam, amelynek területén az ezen eljárás már nem érvényesül.

▼B

VI. CÍM

AZ ADÓKÖTELES TEVÉKENYSÉGEK HELYE*8. cikk***Termékértékesítés**

(1) A termékértékesítés helyének minősül:

a) abban az esetben, ha a terméket akár az értékesítő, akár az átvevő, akár harmadik személy adja fel, illetve fuvarozza el: az a hely, ahol a termék a feladás vagy az átvevőhöz való fuvarozás megkezdésének időpontjában található. Amennyiben a terméket az értékesítő vagy az ő költségére más – próbaüzemmel vagy anélkül – felállítja vagy összeszereli, akkor az értékesítés helyének az a hely minősül, ahol a felállítást vagy összeszerelést elvégzik. Ha a terméket ►**M4** más tagállamban, mint állítják fel vagy szerelik össze ◀ ami az értékesítőé, akkor azon ►**M4** tagállam, amelynek területén belül a felállítást vagy összeszerelést végrehajtják ◀, megteszi a kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket;

b) abban az esetben, ha a terméket nem adják fel vagy nem fuvarozzák: az a hely, ahol a termék az értékesítés időpontjában található;

▼M6

c) olyan termékek esetében, amelyeket a Közösség területén belül lebonyolított személyszállítás részeként hajók és repülőgépek fedélzetén, illetve vonaton értékesítettek: a személyszállítás indulási helye.

▼M6

E rendelkezés alkalmazásában:

- „a Közösség területén belül lebonyolított személyszállítás részeként”: a szállításnak azon része, amely harmadik területen megállás nélkül zajlik a személyszállítás indulási és érkezési helye között,
- „a személyszállítás indulási helye”: azon, a Közösség területén belüli első előrelátható hely, ahol az utasok, adott esetben a Közösség területén kívüli útvonalszakaszt követően, felszállhatnak,
- „a személyszállítás érkezési helye”: azon, a Közösség területén belüli utolsó előrelátható hely, ahol a Közösségen belül felszállt utasok, adott esetben a Közösség területén kívüli útvonalszakasz előtt, leszállhatnak.

Menettérti út esetén a visszafelé megtett szakaszt külön szállításnak kell tekinteni.

A Bizottság, szükség esetén megfelelő javaslatok kíséretében, legkésőbb 1993. június 30-ig jelentést nyújt be a Tanácshoz a fogyasztás, illetve a hajók és repülőgépek fedélzetén, vagy vonaton utazóknak nyújtott szolgáltatások – beleértve az éttermi szolgáltatásokat – végrehajtása céljából értékesített termékek adóztatási helyére vonatkozólag.

Az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács 1993. december 31-ig egyhangú döntést hoz a Bizottság javaslatáról.

1993. december 31-ig a korábbi szakaszban kifizetett hozzáadott-érték-adó levonásának jogával együtt a tagállamok mentességben részesíthetik a járművön való elfogyasztásra értékesített olyan termékek körét – illetve eddig az időpontig fenntarthatják annak adómentességét –, amely adóztatási helyének meghatározása a fenti rendelkezésekkel összhangban történt;

▼M23

- d) az adóköteles viszonteladó számára a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés, illetve a villamosenergia-értékesítés esetén: az a hely, ahol az adóalany nagykereskedő azon gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van, ahová a terméket értékesítik, vagy ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában, ahol annak állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

E rendelkezés alkalmazásában: „adóköteles viszonteladó” azon adóalany, akinek főtevékenysége a gáz- és villamosenergia-vásárlás tekintetében az ilyen termékek továbbértékesítése, és akinek saját fogyasztása ilyen termékekből elhanyagolható mértékű;

- e) a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés, illetve a villamosenergia-értékesítés esetén, ha az ilyen értékesítésre a d) pont nem vonatkozik: az a hely, ahol az ügyfél a termékeket ténylegesen felhasználja, illetve elfogyasztja. Ha a termékek egészét vagy valamely részét ez az ügyfél valójában nem fogyasztja el, ezeket az el nem fogyasztott termékeket úgy tekintik, mint amelyeket felhasználtak vagy elfogyasztottak a gazdasági tevékenységének székhelyén vagy azon állandó telephelyén, ahová a termékeket szállították. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában úgy kell tekinteni, hogy a fogyasztó a javakat állandó lakóhelyén vagy szokásos tartózkodási helyén használta fel, illetve fogyasztotta el.

▼M4

- (2) Amennyiben azon hely, ahonnan a terméket feladják vagy elfuvarozzák harmadik ország területén található, akkor – az (1) bekezdés a) pontjától eltérően – a ►**M18** 21. cikk (4) bekezdése ◄ értelmében vett importőr szempontjából a termékértékesítés teljesítési helyének, valamint a további termékértékesítés teljesítési helyének azt a tagállamot kell tekinteni, ahova a termékimport irányul.

▼B

9. cikk

Szolgáltatásnyújtás

(1) Valamely szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a szolgáltatást nyújtó állandó telephelye van, ahonnan kiindulva a szolgáltatást nyújtja, vagy ezek hiányában, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.

(2) Azonban:

- a) az ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatások esetén, ideértve az ingatlanügynökök és -szakértők szolgáltatásait, az építési munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatásokat, mint például az építések és építéskivitelező irodák munkái, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan fekszik;
- b) valamely szállítási szolgáltatás helyének azon útvonalat kell tekinteni, ahol – figyelembe véve a megtett szállítási útszakaszt – a szállítás teljesül;
- c) a következők vonatkozásában:

- a kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási, a szórakoztatási tevékenységek vagy hasonló tevékenységek, beleértve az ilyen tevékenységeket szervezők tevékenységét, valamint adott esetben az ezek teljesítéséhez járulékosan kapcsolódó tevékenységet,
- a szállításhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek,
- ingó materiális javak becslése,
- ingó materiális javakon végzett munkák,

a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a tevékenységet fizikailag végzik;

▼M2

▼B

e) a következő szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedettnek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtanak, a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol a címzett gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye található, vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- szerzői jogok, szabadalmak, licenciák, védjegyek és hasonló jogok átruházása és átengedése,
- reklámszolgáltatások,
- tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás,
- valamely üzleti tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az e) pontban említett valamely jog nem gyakorlására irányuló kötelezettségek,
- banki, pénzügyi és biztosítási tevékenység, beleértve a viszontbiztosítási szolgáltatást, a széfügyeletek kivételével,
- munkaerőkölcsönzés,
- az ezen e) pontban említett szolgáltatások körében a közvetítők szolgáltatásai, amelyek harmadik személyek nevében és azok javára járnak el,

▼M2

- ingó materiális javak bérbeadása, a szállítóeszközök kivételével
►M15 , ◀

▼M23

- a földgáz- és villamosenergia-elosztási rendszerekhez való hozzáférés biztosítása, illetve e rendszereken történő földgáz-, illetve villamosenergia-szállítás vagy közvetítés biztosítása, illetve más, közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása,

▼M15

- távközlés. Távközlési szolgáltatásnak kell tekinteni a jelek, az írás, a képek és a hangok, illetve bármilyen formájú adat vezetékes, rádióhullámos, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszer útján történő továbbításával, kibocsátásával, illetve vételével kapcsolatos szolgáltatásokat, beleértve az erre alkalmas berendezések használati jogának átruházását, illetve átengedését is. E rendelkezés értelmében vett távközlési szolgáltatásokba beletartozik a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés biztosítása is ► **M21** , ◀

▼M21

- rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások,
 - többek között azon elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, amelyeket az L. melléklet határoz meg;
- f) a hely, ahol az e) pont utolsó francia bekezdésében említett szolgáltatásokat egy olyan adóalany nyújtja, amely a Közösség területén kívül rendelkezik a gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló székhellyel vagy állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és a szolgáltatást olyan, nem adóalanyok számára teljesíti, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van, az a hely, ahol a nem adóalany letelepedett, illetve ahol az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.
- (3) A kettős adóztatás, az adóztatás elmaradása, illetve a verseny torzulásának elkerülése a tagállamok a (2) bekezdés e) pontjában leírt szolgáltatások és ingó materiális javak bérbeadása esetén rendelkezhetnek a következőképpen:

▼B

- a) a szolgáltatás teljesítési helyét, amely e cikk szerint belföldön lenne, úgy tekintik, hogy az a Közösségen kívül van, amennyiben a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevétele ott történik;
- b) a szolgáltatás teljesítési helyét, amely e cikk szerint a Közösségen kívül lenne, úgy tekintik, hogy az mégis belföldön van, amennyiben a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevétele belföldön történik.

▼M21

- (4) A (2) bekezdés e) pontjában említett távközlési szolgáltatások, valamint a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások esetén, amelyeket egy olyan adóalany nyújt, amely a Közösség területén kívül rendelkezik a gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló székhellyel vagy állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és a szolgáltatást olyan, nem adóalanyok számára teljesíti, amelyek letelepedése szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van, a tagállam alkalmazza a (3) bekezdés b) pontját.

▼B

VII. CÍM

ADÓKÖTELES ESEMÉNY ÉS AZ ADÓ FELSZÁMÍTHATÓSÁGA

10. cikk

- (1) a) „adóköteles esemény”: olyan esemény, amely által az adó felszámítási kötelezettségének törvényes feltételei megvalósulnak;

▼B

- b) az adó „felszámíthatósága” azon időpontban keletkezik, amikor az adóhatóság törvény alapján jogosulttá válik, hogy az adóalannyal szemben az adót követelje, függetlenül attól, hogy a tényleges megfizetés késleltetett lehet.

(2) Az adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága azon időpontban keletkezik, amikor a termék értékesítése vagy a szolgáltatás nyújtása megtörténik. Az 5. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározottakon kívüli termékértékesítés és olyan szolgáltatásnyújtás, amelyeknél folyamatos elszámolásokra és részletfizetésekre kerül sor, mindig azon időszak lejártakor minősül megtörténtnek, amelyre ezen elszámolások vagy részletfizetések vonatkoznak. ►M18 A tagállamok bizonyos esetekben elrendelhetik, hogy az egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek legalább egyévenként befejeződnek. ◀

Amennyiben előlegfizetésekre kerül sor a termék leszállítását vagy a szolgáltatás teljesítését megelőzően, úgy az adó felszámíthatósága az ellenérték átvételének időpontjában keletkezik az ellenérték összegének megfelelő mértékben.

Az előző rendelkezésektől eltérően a tagállamok előírhatják, hogy az adó felszámíthatósága – egyes értékesítésekre vagy adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan – a következő időpontokban keletkezzen:

- legkésőbb a számla ►M20 — kibocsátása, vagy
- legkésőbb az ellenérték átvétele, vagy
- az adóköteles esemény tényleges beállításának időpontját követő meghatározott időszakon belül, amennyiben a számla ►M20 — kiállítása nem, vagy csak később valósul meg.

▼M4

(3) Az adóköteles esemény akkor merül fel, és az adó akkor válik felszámíthatóvá, amikor a termékeket behozzák. Amennyiben a termékek a 7. cikk (3) bekezdésében említett feltételek egyike alá tartoznak a Közösség területére való belépéskor, az adóköteles esemény csak akkor merül fel, és az adó akkor válik felszámíthatóvá, amikor a termékekre már nem terjednek ki a feltételek.

Amennyiben azonban a behozott termékekre vámok, mezőgazdasági leföldözések vagy a közös politika által létesített azonos hatású terhek vonatkoznak, az adóköteles esemény akkor merül fel és az adó akkor válik felszámíthatóvá, amikor az adóköteles esemény e közösségi terhek tekintetében felmerül, és azok a terhek felszámíthatóvá válnak.

Amennyiben a behozott terméket az ilyen közösségi adók egyike sem terheli, az adóköteles eseményre és az adó felszámíthatóvá válásának időpontjára vonatkozóan a hatályos vámszabályokat alkalmazzák.

▼B

VIII. CÍM

AZ ADÓALAP

11. cikk

A. Belföldön

(1) Az adóalap a következő:

- a) a b), c) és d) pontban nem említett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás teljesítése esetén minden, ami a teljesítés ellenértékét képezi, amelyet az áadó vagy a szolgáltatást teljesítő ezért az értékesítésért az átvétől, a szolgáltatás címzettjétől vagy harmadik személytől kap vagy kapnia kell, beleértve az ezen értékesítés árával közvetlenül összefüggő támogatásokat;
- b) az 5. cikk (6) és (7) bekezdése szerinti termékértékesítések esetén a termékek, illetve a hasonló termékek vételára, vagy vételár

▼B

hiányában a termékértékesítés időpontjában meghatározott önköltségi ár;

- c) a 6. cikk (2) bekezdésében említett értékesítés esetében az adóalanynak a szolgáltatás teljesítése érdekében felmerült kiadása;
- d) a 6. cikk (3) bekezdésében említett szolgáltatásnyújtás esetében a vonatkozó szolgáltatás szabadpiaci forgalmi értéke.

Valamely szolgáltatásnál a „szabadpiaci forgalmi érték” olyan összeg, amelyet a szolgáltatást igénybe vevőnek ugyanazon az értékesítési fázisban szokásos piaci áron egy független szolgáltatónak kellene fizetnie a szolgáltatásért belföldön, az értékesítés időpontjában, a szabad verseny feltételei mellett.

(2) Az adóalapba be kell számítani a következőket:

- a) az adók, vámok, lefölözések és díjak, kivéve magát a hozzáadott-érték-adót;
- b) azon járulékos költségek – mint a jutalék, a csomagolási, szállítási és biztosítási költségek –, amelyeket a szolgáltatást teljesítő az átvevőre vagy a szolgáltatást igénybe vevőre terhel. A tagállamok járulékos költségeknek tekinthetnek olyan költségeket, amelyek külön megállapodás tárgyát képezik.

(3) Az adóalapba nem kell beszámítani a következőket:

- a) a korábbi fizetés miatt adott árengedmények;
- b) a vevőnek adott és az értékesítés időpontjában elszámolt árengedmények és visszatérítések;
- c) azon költségtérítési összegek, amelyeket valamely adóalany a vevőjétől, illetve a szolgáltatás megrendelőjétől annak nevében vagy a javára kifizetett összegek megtérítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel. Az adóalanynak igazolnia kell e kiadások tényleges összegét, és nem eszközölhet előzetesen felszámított adólevonást, amennyiben ezeket ilyen terheli.

▼M8

(4) Eltérve a (1), (2) és (3) bekezdéstől, azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén nem éltek a 12. cikk (3) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdés által kínált lehetőséggel, azoknak lehetőségük van arra, hogy a B. cím (6) bekezdése által kínált lehetőség igénybevételekor úgy rendelkezzenek, hogy a 12. cikk (3) bekezdése c) pontjának második albekezdésében megjelölt ügyletek esetében az adóalap az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

Az összeshányadot úgy kell meghatározni, hogy az ebből kifolyólag esedékes hozzáadottérték-adó minden esetben elérje az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott összeg 5 %-át.

▼B

B. *Termékimportnál*

▼M6

(1) Az adóalap azon vám szempontjából meghatározott érték, amelyet a hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően állapítanak meg; ez vonatkozik a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékek behozatalára is.

▼M4

(3) Az adóalapba, amennyiben még nincsenek beszámítva, a következőket kell beszámítani:

- a) az importáló tagállamon kívül esedékes, valamint a behozatal miatt fizetendő adók, vámok, lefölözések és egyéb díjak, kivéve magát a felszámítandó hozzáadottérték-adót;

▼M4

- b) azon járulékos költségek, mint a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek, amelyek az importáló tagállam területén belül a termék első rendeltetési helyéig felmerültek.

Az „első rendeltetési hely” az a hely, amelyet a szállítólevélben vagy más olyan kísérőokmányban tüntettek fel, amellyel a terméket az importáló tagállam területére beviszik. Amennyiben ezen adat hiányzik, első rendeltetési helynek az a hely minősül, ahol az importáló tagállam területén belül az első átrakás történik.

▼M10

Az említett járulékos költségeket bele lehet számítani az adóalapba, ha azok az importáló tagállam területén belül egy másik rendeltetési helyre történő szállításból erednek, amennyiben ez a hely az adóköteles esemény keletkezésének időpontjában ismert.

▼B

- (4) Az A. rész (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett tényezők az adóalapba nem számítanak be.

(5) Az ►**M4** Közösségből ◀ ideiglenesen kivitt olyan termékeket illetően, amelyeket újra behoznak, miután azokat ►**M4** a Közösség területén kívüli ◀ kijavították, átalakították, megmunkálták vagy feldolgozták, ►**M4** ————— ◀ a tagállamok intézkedésekkel biztosítják, hogy a hozzáadottérték-adó vonatkozásában az adózási megítélés a kész terméket illetően ugyanaz legyen, mint amelyet akkor alkalmaztak volna, ha a termékeken a fenti műveleteket belföldön végezték volna el.

▼M8

- (6) Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén nem éltek a 12. cikk (3) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdése által kínált lehetőséggel, az (1)–(4) bekezdésektől eltérően úgy rendelkezhetnek, hogy a 26a. cikk A. részének a), b) és c) pontjában meghatározott művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek behozatala esetén az adóalap az (1)–(4) bekezdésnek megfelelően meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

Az összeghányadot úgy kell meghatározni, hogy az ebből kifolyólag esedékes, behozatalra vonatkozó hozzáadottérték-adó minden esetben elérje az (1)–(4) bekezdéseknek megfelelően meghatározott összeg 5 %-át.

▼B*C. Vegyes rendelkezések*

- (1) Lemondás, visszautasítás, illetve teljes vagy részleges nemfizetés avagy az értékesítés bekövetkezte utáni árendedmény esetén az adóalap a tagállamok által meghatározott feltételek szerint megfelelő mértékben csökken.

A tagállamok azonban a teljes vagy részleges nemfizetés esetén eltérhetnek e szabálytól.

▼M4

- (2) Amennyiben a behozatal után fizetendő adó összegének meghatározására vonatkozó információt nem azon tagállam valutájában adják meg, amelyben az adó felszámíthatóvá válik, az átszámítási árfolyamot az érték vámcélból történő kiszámítását szabályozó közösségi rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni.

Amennyiben a nem behozatali ügylet után fizetendő adó összegének meghatározására vonatkozó információt nem azon tagállam valutájában adják meg, amelyben az adó felszámíthatóvá válik, az érvényes átváltási árfolyam azon eladási ár, amelyet az adó felszámíthatóvá válásakor az érintett tagállam legrepresentatívabb tőzsdéjén vagy tőzsdéin legutóbb nyilvántartottak, vagy azon átváltási árfolyam, amelyet az adott tagállam által megszabott alsó határértékkel összhangban az ilyen piacra vagy piacokra hivatkozással határoztak meg. Néhány ilyen ügylet esetében vagy az adóalanyok egyes csoportjainál, azonban a tagállamok továbbra is alkalmazhatják az érték

▼M4

vámcélból történő kiszámítását szabályozó közösségi rendelkezésekkel összhangban meghatározott átszámítási árfolyamot.

▼B

(3) A visszaváltható göngyölegek betétdíját illetően a tagállamok a következőképpen járhatnak el:

- vagy kizárhatják ezeket az adóalapból, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket, annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék, abban az esetben, ha a göngyöleget nem váltják vissza,
- vagy bevonhatják azokat az adóalapba, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék, abban az esetben, ha a göngyöleget ténylegesen visszaváltják.

IX. CÍM

ADÓMÉRTÉK

12. cikk

(1) Az adóköteles ügyletekre azon adómértéket kell alkalmazni, amely az adóköteles esemény időpontjában hatályos. Azonban:

- a) a 10. cikk (2) bekezdése második és harmadik albekezdésének eseteiben azon adómértékét kell alkalmazni, amely az adó felszámíthatóvá válásakor hatályos;

▼M6

- b) a 10. cikk (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése esetén azon adómértékét kell alkalmazni, amely akkor hatályos, amikor az adó felszámíthatóvá válik.

▼B

(2) Az adómérték módosulása esetén a tagállamok a következőket tehetik:

- az (1) bekezdés a) pontjában előírt esetekben szabályokat alkotnak az olyan adómérték figyelembevétele érdekében, amelyet a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás időpontjában kell alkalmazni,
- elfogadják az összes megfelelő átmeneti intézkedést.

▼M19

- (3) a) ►**M27** A felszámítandó hozzáadottérték-adó általános mértékét minden tagállam az adóalap egy meghatározott százalékában állapítja meg, amelynek mértéke azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra. A 2006. január 1. és 2010. december 31. közötti időszakban az általános mértéknek legalább 15 %-osnak kell lennie.

A Szerződés 93. cikke értelmében a 2010. december 31. után alkalmazandó általános adómérték szintjéről a Tanács határoz. ◀

▼M14

A tagállamok alkalmazhatnak egy vagy két kedvezményes adómértéket is. Ezen adómértékeket, amelyek nem lehetnek 5 %-nál kisebbek, az adóalap százalékában határozzák meg, és csak a H. mellékletben meghatározott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások kategóriáira lehet alkalmazni.

▼M21

A harmadik albekezdést nem kell alkalmazni a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának utolsó francia bekezdésében említett szolgáltatásokra.

▼M5

- b) A tagállamok kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak a földgáz és elektromosáram-szolgáltatás terén, azzal a feltétellel, hogy ez nem jár együtt a verseny torzulásának veszélyével. Az ilyen adómértéket alkalmazni kívánó tagállam ennek bevezetése

▼ **M5**

előtt köteles a Bizottságot tájékoztatni. A Bizottság határoz arról, hogy fennáll-e a verseny torzulásának veszélye. Ha a Bizottság a tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül nem hozza meg az említett határozatot, akkor úgy kell tekinteni, hogy a verseny torzulásának veszélye nem áll fenn.

▼ **M8**

- c) A tagállamok úgy határozhatnak, hogy az a) pont harmadik bekezdése értelmében alkalmazott kedvezményes adómértéket vagy adómértékek egyikét alkalmazzák a 26a. cikk A. részének a), b) és c) pontjában meghatározott művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek behozatala esetén is.

E lehetőség igénybevétele esetén a tagállamok a kedvezményes adómértéket alkalmazhatják a művészeti tárgyak 26a. cikk A. részének a) pontja szerinti értékesítése esetén, amennyiben

- azt az alkotó vagy annak jogutódja valósítja meg,
- azt alkalmanként végzett tevékenységgel valósítja meg olyan adóalany, aki nem adóköteles viszonteladó, amennyiben a műalkotást maga az adóalany hozta be, vagy azt az alkotó vagy annak jogutódja értékesíttette számára, vagy amennyiben azoktól felhatalmazást kapott a hozzáadottérték-adó teljes összegű levonására.

▼ **M11**▼ **M13**▼ **B**

- (4) ► **M5** —◀ Az egyes kedvezményes adómértékeket úgy állapítják meg, hogy normál esetben az ezen adómérték alkalmazásából keletkező hozzáadottérték-adó értékéből a 17. cikk szerinti teljes levonható hozzáadottérték-adót le lehessen vonni.

▼ **M5**

A Tanács, a Bizottság beszámolója alapján, 1994-től kezdődően kétfévente köteles a kedvezményes adómértékek alkalmazási területét felülvizsgálni. A Bizottság javaslata alapján a Tanács egyhangú döntéssel módosíthatja a H. mellékletben található listát.

▼ **M8**

- (5) A (3) bekezdés c) pontjának figyelembevételével, termékimportnál ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely ugyanolyan termékek belföldi értékesítésére vonatkozik.

▼ **A2**

- (6) A Portugál Köztársaság az Azori-szigetek és Madeira autonóm térségben végrehajtott ügyletekre és az e térségekbe irányuló közvetlen behozatalra a kontinentális területen alkalmazandókhöz képest csökkentett adókulcsokat alkalmazhat.

▼ **B**

X. CÍM

ADÓMENTESSÉG

13. cikk

Adómentességek belföldön

A. Bizonyos közhasznú tevékenységek mentessége

- (1) Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

- a) az állami postai szolgáltatások és az általuk végzett termékértékesítések, kivéve a személyszállítást és a távközlési szolgáltatásokat;

▼B

- b) a kórházi és orvosi gyógykezelés, valamint az ehhez szorosan kapcsolódó olyan tevékenységek, amelyeket közintézmények, avagy az ilyen közintézményekkel szociális tekintetben összehasonlítható feltételek mellett működő intézmények, kórházak, rendelőintézetek, egészségügyi ellátási és diagnosztikai központok és egyéb hasonló jellegű hivatalosan elismert intézmények végeznek;
- c) azon egészségügyi ellátások, amelyeket az érintett tagállam által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatások gyakorlóí fejtenek ki;
- d) az emberi szerv, vér és anyatej adása;
- e) azon szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatása;
- f) szolgáltatások, amelyeket személyek olyan önálló csoportjai nyújtanak, amelyek tevékenysége adómentes vagy amelyek tevékenységükért nem tartoznak adókötelezettséggel, és e szolgáltatásokat tagjaik részére a tevékenység gyakorlásának közvetlen céljaiért nyújtják, feltéve, hogy e csoportok tagjaiktól kizárólag a közös költségek mindenkor részéhez történő hozzájárulást követelik meg, és hogy e mentesség nem eredményezi a verseny torzulását;
- g) szociális gondozással és szociális biztonsággal szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések, beleértve a szociális otthonok, közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által karitatív jellegűnek elismert intézmények szolgáltatásait és termékértékesítéseit;
- h) közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által karitatív jellegűnek elismert intézmények által végzett, a gyermek- és ifjúságvédelemmel szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések;
- i) a gyermek- és az ifjúságnevelés, az iskolai vagy felsőfokú oktatás, továbbképzés, vagy szakmai átképzés beleértve az ezekhez szorosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtását vagy termékek értékesítését, amelyeket az ilyen céllal létrehozott közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismert céllal létrehozott intézmények nyújtanak;
- j) magántanárok iskolai vagy felsőfokú oktatási tevékenysége;
- k) vallási és világnézeti elkötelezettségű intézmények tagjai által nyújtott, a b), g), h) és i) pontban megnevezett tevékenységek, tekintettel a lelkeség-szolgálatra;
- l) azon szolgáltatások és azzal szorosan összefüggő termékértékesítések, amelyeket alapszabályzatuknak megfelelő tagdíj ellenében politikai, szakszervezeti, vallási, hazafias, világnézeti elkötelezettségű, jótékonyági vagy társadalmi célokat követő, nonprofit jellegű intézmények nyújtanak tagjaik számára, azok közös érdekében feltéve, hogy e mentesség nem eredményezi a verseny torzulását;
- m) meghatározott, a sporttal és a testedzéssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások, amelyeket nonprofit jellegű intézmények teljesítenek olyan személyek felé, amelyek sportolnak vagy edzenek;
- n) bizonyos kulturális szolgáltatások és azzal szoros összefüggésben lévő termékértékesítés, amelyeket közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismert intézmények teljesítenek;
- o) a b), g), h), i), l), m) és n) pont szerinti adómentes szolgáltatást nyújtó vagy termékértékesítést végző szervezetek kizárólag saját javukra szervezett adománygyűjtési rendezvényei, feltéve, hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását. A tagállamok minden szükséges korlátozást előírhatnak, különösen a rendezvények számának vagy az adómentes adomány összegének korlátozását illetően;

▼B

- p) a hatósági engedéllyel végzett beteg- és sérültszállítási tevékenység, az e célra speciálisan felszerelt járművekben;
 - q) a közszolgálati rádió- és televízióintézmények, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit.
- (2) a) A tagállamok nem közintézményeknek minősülő intézmények esetén az e cikk (1) bekezdésének b), g), h), i), l), m) és n) pontjában előírt adómentességek megadását esetenként a következő feltételek teljesítésétől tehetik függővé:
- az érintett intézmények nem törekedhetnek rendszeres nyereség elérésére, az ennek ellenére keletkező esetleges nyereséget azonban nem szabad kiosztani, hanem a teljesített szolgáltatások fenntartására vagy javítására kell felhasználni,
 - a vezetést és az igazgatást, alapvetően önkéntes alapon, olyan személyeknek kell ellátniuk, amelyeknek sem saját személyükben, sem közvetítő személyeken keresztül nem fűződik közvetlen vagy közvetett érdekük az érintett tevékenységek eredményéhez,
 - hatósági árakat kell alkalmazni, illetve olyanokat, amelyek nem haladják meg a hatósági árakat; olyan tevékenységeknél pedig, amelyekre nincs hatósági ár, olyan árakat kell alkalmazni, amelyek alacsonyabbak a hozzáadottérték-adó alá tartozó üzleti vállalkozások hasonló szolgáltatásainak árainál,
 - az adómentességek nem eredményezhetik a hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett üzleti vállalkozások rovására a verseny torzulását.
- b) az (1) bekezdés b), g), h), i), l), m) és n) pontjában előírt adómentesség nem vonatkozik a szolgáltatásnyújtásra és a termékértékesítésre, amennyiben az:
- nem elengedhetetlen az adómentes tevékenységekhez,
 - alapvetően arra szolgál, hogy az intézmények számára kiegészítő bevételeket szerezzen azon tevékenységeken keresztül, amelyek közvetlenül versenyeznek a hozzáadottérték-adó megfizetésére kötelezett üzleti vállalkozások tevékenységeivel.

B. Egyéb adómentességek

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

- a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és közvetítői szolgáltatásokat;
- b) az ingatlanok lízingje és bérbeadása, kivéve a következőket:
 1. a tagállamok törvényi fogalommeghatározásainak megfelelő szálláshelyadási szolgáltatás a szállodaiparban vagy a hasonló kereskedelmi ágazatokban, beleértve a nyári táborhelyeket vagy a kempingeket;
 2. járművek parkolására szolgáló helyek bérbeadása;
 3. tartósan beépített berendezések és gépek bérlete;
 4. széfügyletek.

A tagállamok e mentesség alkalmazásának körét illetően további kivételeket írhatnak elő;

- c) a kizárólag e cikk vagy a 28. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján adómentes tevékenységekre szolgáló termékek értékesítése, amennyiben az ilyen termékekre nem vonatkozott előzetes adólevonás, valamint az olyan termékek értékesítése, amelyek

▼B

beszerzését vagy előállítását — a 17. cikk (6) bekezdésének értelmében — az adó levonásából eleve kizárták;

d) a következő ügyletek:

1. hitel nyújtása és közvetítése, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése;
2. banki garancia közvetítése vagy bármilyen banki garancia vagy fedezetügylet, valamint a banki garanciát nyújtó által történő kezelés;
3. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek a betétekre, a folyószámlákra, a fizetésekre, az átutalási forgalomra, a követelésekre, a csekkekre és az egyéb forgatható értékpapírokra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást és a faktoringot;
4. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek törvényes fizetőeszközként szolgáló devizákra, bankjegyekre és érmékre vonatkoznak, a gyűjteménydarabok kivételével, beleértve a bankjegyeket is; gyűjteménydarabok minősülnek az aranyból, ezüstből vagy más fémből készült érmék, valamint azon bankjegyek, amelyeket rendes körülmények között nem használnak törvényes fizetőeszközként, illetve amelyek numizmatikai értékkel rendelkeznek;
5. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, de kivéve a kezelést és a letéti kezelést, amelyek részvényekre, gazdasági társaságokban vagy egyesületekben megtestesülő részesedésre, adóskötelezvényekre vagy egyéb értékpapírokra vonatkoznak, a következők kivételével:

- termékek feletti rendelkezési jogot megtestesítő okmányok,
- az 5. cikk (3) bekezdése szerinti jogok vagy értékpapírok;

6. a tagállamok által meghatározott különleges befektetési alapok kezelése;

- e) belföldön érvényes postai szolgáltatás térítésére szolgáló postabélyegeknél, illetékbélyegeknél és egyéb hasonló bélyegeknél a feltüntetett ellenértéken történő értékesítése;
- f) fogadások, sorsolások játékok és egyéb szerencsejátékok a tagállam által megállapított feltételek és korlátozások mellett;
- g) épületek vagy épületrészek, és a hozzájuk tartozó telkek értékesítése, a 4. cikk (3) bekezdésének a) pontjában megjelöltek kivételével;
- h) beépítetlen földterület értékesítése, a 4. cikk (3) bekezdésének d) pontjában megjelölt építési telkek kivételével.

C. Választási lehetőségek

A tagállamok megengedhetik adóalanyaiknak, hogy az adózást válasszák a következő esetekben:

- a) ingatlanok lízingje és bérbeadása;
- b) a B. rész d), g) és h) pontja szerinti ügyletek.

A tagállamok korlátozhatják e választási lehetőség terjedelmét és meghatározzák gyakorlásának módjait.

14. cikk

Adómentességek behozatalnál

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

- a) azon termékek végleges behozatala, amelyeknek az adóalanyok által belföldön történő értékesítése mindenképpen adómentes;

▼M4**▼M6****▼B**

- d) azon termékek végleges behozatala, amelyekre a közös vámtarifában meghatározottól eltérő, más vámmentesség vonatkozik ►**M4** ——— ◀. A tagállamoknak azonban lehetőségük van arra, hogy ne nyújtsanak adómentességet, amennyiben az a versenyfeltételeket jelentősen torzítaná a ►**M4** ——— ◀.

▼M6

E mentesség a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében azon termékek behozatalára is vonatkozik, amelyek a fent említett adómentességben részesülhetnek, amennyiben behozatalukra a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében kerül sor;

▼B

- e) az exportáló személy által a termékek változatlan állapotban történő újbóli behozatala, amennyiben erre vámmentesség vonatkozik ►**M4** ——— ◀;

▼M4**▼B**

- g) a termékimport, ha az a következőképpen fordul elő:
- a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében, amennyiben arra vámmentesség vonatkozik ►**M4** ——— ◀,
 - nemzetközi szervezetek által, amelyeket a fogadó ország hatóságai, valamint az ilyen szervezetek tagjai ilyennek elismernek, az ilyen intézmények alapításáról szóló nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott feltételek és korlátozások mellett,
 - azon tagállamokban, amelyek az Észak-atlanti Szerződés tagjai, e Szerződés többi tagjának fegyveres erői által, e fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint kántinjaik vagy éttermeik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;
- h) az értékesítés tárgyaként még nem szerepelt halászati termékeknek tengeri halászati vállalatok által történő behozatala a kikötőbe, nyers állapotban vagy értékesítési célokból tartósítva;
- i) a termékimporttal kapcsolatos olyan szolgáltatások nyújtása, amelyeknek értékét a 11. cikk B. része (3) bekezdésének b) pontja értelmében az adóalap tartalmazza;
- j) a központi bankok által történő aranyimport;

▼M23

- k) a gázimport a földgázelosztó-hálózaton keresztül, illetve a villamos-energia-import.

▼B

(2) A Bizottság a lehető leggyorsabban javaslatokat terjeszt a Tanács elé a közösségi adószabályokra annak érdekében, hogy az (1) bekezdés szerinti adómentességek alkalmazási körét, valamint azok végrehajtásának részletes szabályait pontosabban meghatározza.

E szabályok hatálybalépéséig a tagállamok a következőket tehetik:

- hatályban tartják a fenti rendelkezésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseiket,
- módosítják nemzeti rendelkezéseiket annak érdekében, hogy a Közösségen belül a verseny torzulásait, és főleg a nem adóztatást, illetve a kettős adóztatást a hozzáadottérték-adó területén csökkentsék,
- alkalmazzák azon közigazgatási eljárásokat, amelyek számukra az adómentesség biztosítása érdekében a legalkalmasabbnak tűnnek.

▼B

A tagállamok értesítik a Bizottságot, a Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot azon intézkedésekről, amelyeket a fenti rendelkezések alapján hoztak és hoznak.

*15. cikk***▼M4**

Adómentesség a Közösségből történő kivitel és hasonló ügyletek, valamint a nemzetközi fuvarozás esetén

▼B

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

1. az olyan termékek értékesítése, amelyeket az eladó vagy annak megbízottja ►M4 a Közösségen kívülre ◄ küld vagy szállít;
2. az olyan termékek értékesítése, amelyeket a nem belföldön letelepedett vevő vagy annak megbízottja ►M4 a Közösségen kívülre ◄ küld vagy szállít; kivéve a szabadidős célú vízijárművek és a magántulajdonú légitjárművek, valamint az egyéb, magán célra szolgáló járművek felszerelésére, üzemeltetésére és ellátására szolgáló termékeket, amelyeket a vevő maga szállított ki.

▼M10

Az utasok személyi poggyászában szállítható termékek értékesítése esetében a mentesség csak a következő feltételek teljesülése mellett érvényes:

- az utas nem a Közösségen belül telepedett le,
- a termékeket a Közösség területén kívüli rendeltetési helyre szállítják azon hónapot követő harmadik hónap vége előtt, amelyben az értékesítés történt,
- az értékesítés teljes értéke, beleértve a hozzáadottérték-adót is, meghaladja a 69/169/EGK (*) irányelv 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban megállapított 175 ECU-nek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összeget; a tagállamok mentességben részesíthetik az ezen összegnél kevesebb teljes értékkel rendelkező értékesítéseket.

A második albekezdés alkalmazásában:

- nem a Közösségen belül letelepedett utas: olyan utas, akinek állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem a Közösség területén található. E rendelkezés alkalmazásában az „állandó lakóhely vagy a szokásos tartózkodási hely” az a hely, amely az útlevelemben, a személyigazolványban, vagy más személyazonossági okmányban szerepel, amelyet érvényesként ismer el azon tagállam, amelynek területén az értékesítés történik,
- a kivitel igazolásaként benyújtandó számla vagy azt helyettesítő bizonylat, amelyet azon a helyen, ahol a termékek elhagyták a Közösség területét, a vámhivatal bejegyzéssel látott el.

Minden tagállam eljuttatja a Bizottsághoz azon bélyegzők mintapéldányait, amelyeket a harmadik albekezdés második francia bekezdésében említett igazolás céljára felhasznál. A Bizottság továbbítja ezen információt a többi tagállam adóhatóságaihoz.

▼M4

3. az olyan ingó javakon végzett munkából álló szolgáltatások, amely ingó javakat az ilyen munkának a Közösség területén belül történő elvégzése céljából vásároltak vagy hoztak be, és amelyeket a szol-

(*) HL L 133., 1969.6.4., 6. o. A legutóbb a 94/4/EK irányelvvel (HL L 60., 1994.3.3., 14. o.) módosított irányelv.

▼M4

gáltatást nyújtó személy vagy a ►M6 nem belföldön letelepedett ◀ ügyfél, illetve az azok nevében eljáró személy adott fel vagy szállított a Közösség területén kívülre;

▼B

4. a termékek értékesítése azon vízijárművek ellátása érdekében:
 - a) amelyeket a nyílt tengeren fizetett utasok szállítására, kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására használnak;
 - b) amelyeket a tengeren segély- vagy mentőhajóként, vagy part menti halászatra használnak; ez utóbbi esetben a hajó saját ellátmánya kivételt képez;
 - c) amelyek a közös vámtarifa 89.01. A. tétele értelmében vett hadihajóként az országból kihajóznak annak érdekében, hogy külföldi kikötőkbe vagy horgonyzóhelyekre eljussanak.

▼M6

A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javaslatokat nyújt be a Tanácshoz a Közösség adózási szabályainak létrehozására, amelyekben meghatározza az ezen adómentesség, valamint az 5–9. pontban szabályozott mentességek körét és a végrehajtásukkal kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket. Amíg e szabályok hatályba lépnek, a tagállamok korlátozhatják az e bekezdésben szabályozott mentesség terjedelmét.

▼B

5. a 4. pont a) és b) alpontjában említett tengerjáró hajók szállításai, átépítése, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, valamint az e hajókba beépített vagy ezekben használt felszerelések – beleértve a halászati felszereléseket – vagy az üzemelésükhöz szükséges termékek szállítása, bérbeadása, javítása és karbantartása;
6. elsősorban a fizető nemzetközi forgalomban működő légitársaságok által alkalmazott légitársaságok szállításai, átépítése, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, valamint az e repülőgépekbe beépített vagy az ezekben használt termékek szállítása, bérbeadása, javítása és karbantartása;
7. a 6. pontban említett légitársaságok ellátásához, üzemeltetéséhez szükséges termékek értékesítése;
8. az 5. pontban meghatározott tengerjáró hajók és rakományaik közvetlen szükségleteinek kielégítésére szolgáló szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások;
9. a 6. pontban meghatározott repülőgépek és rakományaik közvetlen szükségleteinek kielégítésére szolgáló szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások;
10. a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, ha azok a következőképpen fordulnak elő:
 - a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében,
 - nemzetközi szervezetek részére, amelyeket a fogadó ország hatóságai, valamint az ilyen szervezetek tagjai ilyennek elismernek, az ilyen intézmények alapításáról szóló nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott feltételek és korlátozások mellett,
 - olyan tagállamban, amely az Észak-atlanti Szerződés tagja, és azt vagy e Szerződés többi tagjának fegyveres erői, vagy az azok polgári állományának felhasználására, valamint kávéháik vagy éttermeik ellátására szánják, amennyiben e fegyveres erők közös védelmi feladatokat látnak el,

▼M4

- egy másik tagállamban történnek, és amelyeket az Észak-atlanti Szerződést aláíró, magától a rendeltetési tagállamtól eltérő bármely tagállam fegyveres erői részére szántak, amennyiben ezeket e fegyveres erők vagy azok polgári állományának felhasználására, valamint kávéháik vagy éttermeik ellátására

▼ **M4**

szánják, feltéve hogy e fegyveres erők közös védelmi feladatokat látnak el.

▼ **B**

E mentességet a ► **M4** a befogadó tagállam által meghatározott ► **M6** korlátozások ◀ mellett ◀ addig kell alkalmazni, amíg el nem fogadják a közösségi adószabályozást.

▼ **M6**

Azon esetekben, amikor a termékeket nem adják fel és nem szállítják ki az országból, továbbá a szolgáltatások esetében az adómentességet adó-visszatérítés útján is végre lehet hajtani.

▼ **B**

11. az arany értékesítése a központi bankok számára;
12. a termékek értékesítése engedélyezett testületek számára, amelyek humanitárius, jótékonyági vagy oktatói tevékenységük keretében azokat kiviszik ► **M4** a Közösség területéről ◀ ► **M4** Közösség területén kívülre ◀. E mentesség adó-visszatérítés útján valósulhat meg;

▼ **M6**

13. szolgáltatások nyújtása, beleértve a szállítást és az azt kísérő ügyleteket is, de kivéve a 13. cikk értelmében mentesített szolgáltatásokat, amennyiben azok közvetlenül kapcsolódnak a 7. cikk (3) bekezdésének, illetve a 16. cikk (1) bekezdése A. részének rendelkezései hatálya alá tartozó termékek kiviteléhez vagy behozatalához;

▼ **B**

14. a mások nevében és mások javára eljáró brókerek és más közvetítők szolgáltatásai, amennyiben azok az e cikkben említett ügyletek, illetve ► **M4** Közösségen kívüli ◀ ügyletek részét képezik.

E mentesség nem vonatkozik azon idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyokra, amelyek az utas nevében és javára olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyeket más tagállamokban teljesítenek;

▼ **A2**

15. a Portugál Köztársaság az Azori-szigetek és Madeira autonóm térséget alkotó szigetek közötti, valamint az e térségek és a kontinentális terület közötti tengeri és légi szállítást ugyanúgy kezelheti, mint a nemzetközi szállítást.

▼ **B**

16. cikk

A nemzetközi áruforgalomhoz kapcsolódó különleges adómentességek

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, a 29. cikkben említett konzultáció fenntartásával a tagállamok egyedi intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy a következő ügyleteket vagy közülük egyeseket mentesítsenek a hozzáadottérték-adó megfizetése alól, amennyiben azok nem végső felhasználásra és/vagy végső fogyasztásra irányulnak, és amennyiben a szabad forgalomba bocsátás során felszámított hozzáadottérték-adó összege megfelel azon adó nagyságának, amelyet ezek behozatalakor vagy belföldön történő forgalmazáskor kellett volna felszámítani:

▼ **M4**

- A. olyan termékek importja, amelyeket nem vámraktárba kívánnak elhelyezni;
- B. olyan termékek értékesítése, amelyeket a következőkre szántak:
 - a) vámeléállítás és adott esetben átmeneti megőrzés alá vonás;
 - b) vámszabad területen vagy vámraktárban való elhelyezés;
 - c) vámraktározási eljárásban vagy aktív feldolgozási eljárásban való részesítés;

▼M4

d) beengedés az ország felségvizeire:

- azért, hogy fűró- vagy termelőberendezésbe beépítsék az ilyen berendezések építése, javítása, karbantartása, átalakítása vagy felszerelése céljából, vagy azért, hogy az ilyen fűró- vagy termelőberendezést a szárazfölddel összekössék,
- a fűró- vagy termelőberendezéseken üzemanyag és ellátás biztosítása céljából;

e) olyan raktárban elhelyezés, amely nem vámraktár.

Az a), b), c) és d) pontban említett helyeket a Közösség hatályos vámrendelkezései határozzák meg;

C. a B. részben említett termékek értékesítéséhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;

D. olyan termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása, amelyeket a B. részben felsorolt helyeken teljesítenek, és azok továbbra is az ott meghatározott feltételek valamelyike alá tartoznak;

E. olyan termékek értékesítése, amelyeket:

- a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említettek, és amelyekre továbbra is az ideiglenes behozatallal összefüggő, teljes körű behozatali adómentességet szabályozó rendelkezések vagy a tranzitforgalmat szabályozó külső rendelkezések érvényesek,
- a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettek, és amelyekre továbbra is a 33a. cikkben meghatározott közösségi belső árutovábbítási eljárás érvényes,

valamint az ilyen értékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtása.

▼B

(2) A tagállamok a 29. cikkben említett konzultációra tekintettel mentességet adhatnak az adó megfizetése alól olyan adóalany részére történő behozatalra és termékértékesítésre, amely ezeket adott állapotban vagy feldolgozva kívánja kivinni, továbbá az adóalany exporttevékenységével összefüggésben álló szolgáltatásnyújtásokra legfeljebb az előző 12 havi kivitelnek megfelelő értékben.

(3) A Bizottság a lehető leghamarabb a Tanács elé terjeszti az (1) és (2) bekezdésben meghatározott ügyletekre vonatkozó hozzáadottértékadó alkalmazásának közös szabályozására vonatkozó javaslatait.

XI. CÍM

ADÓLEVONÁS

17. cikk

Az adólevonási jog eredete és alkalmazási köre

(1) Az adó levonására vonatkozó jog azon időpontban keletkezik, amikor a levonható adó felszámíthatóvá válik.

(2) Amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat adóköteles tevékenységéhez használta fel, az adóalany jogosult az általa fizetendő adóból levonni a következő összegeket:

- a) az olyan termékek és szolgáltatások után fizetendő, illetve megfizetett hozzáadottérték-adó, amelyet részére egy másik adóalany szállított vagy fog szállítani, illetve teljesített vagy teljesíteni fog;
- b) a behozott termékekre fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó;
- c) az 5. cikk (7) bekezdésének a) pontja és a 6. cikk (3) bekezdése szerint fizetendő hozzáadottérték-adó.

(3) A tagállamok továbbá biztosítják valamennyi adóalany részére a (2) bekezdésben meghatározott hozzáadottérték-adó levonását vagy

▼B

visszatérítését, amennyiben az a termékeket és szolgáltatásokat a következő célokra használja fel:

- a) a 4. cikk (2) bekezdése szerinti gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos, másik országban folytatott ügyletek, amelyek tekintetében előzetes adólevonásra keletkezett volna joga, ha ezeket belföldön végezte volna;
- b) a 14. cikk (1) bekezdésének i) pontja, a 15. cikk és a 16. cikk (1) bekezdésének B., C. és D. része és (2) bekezdése szerinti adómentes ügyletek;
- c) a 13. cikk B. részének a) pontjában és d) pontjának 1-5. alpontjában mentesített ügyletek, ha a szolgáltatás címzettje a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ezen ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékexporttal kapcsolatos.

(4) A Tanács, lehetőleg 1977. december 31. előtt, a Bizottság javaslatára egyhangúlag olyan közösségi rendelkezéseket bocsát ki, amelyek alapján visszatérítést kell adni a (3) bekezdésnek megfelelően a nem belföldön letelepedett adóalanyok részére. Az ilyen közösségi rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok maguk állapítják meg a visszatérítés részleteit. Amennyiben az adóalany a Közösség területén kívül telepedett le, a tagállamok a visszatérítést megtagadhatják, vagy kiegészítő feltételektől tehetik függővé.

(5) Amennyiben az adóalany termékeket és szolgáltatásokat olyan értékesítéshez használ fel, amelyre a (2) és (3) bekezdés szerint adólevonási jog áll fenn, és ezzel egyidejűleg olyan értékesítéshez is, amelyre nézve nem áll fenn az adólevonási jog, úgy a hozzáadottérték-adó levonását csupán addig a mértékéig lehet megengedni, amely az először említett értékesítésre vonatkozik.

E levonható hányadot a 19. cikknek megfelelően az adóalany által teljesített összes értékesítésre alkalmazni kell.

A tagállamok azonban a következőket tehetik:

- a) engedélyezik az adóalanyoknak, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön arányt alkalmazzon, ha minden ilyen részterületről külön nyilvántartást vezet;
- b) kötelezik az adóalanyt, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön arányt alkalmazzon, és hogy valamennyi ilyen részterületről külön nyilvántartást vezessen;
- c) engedélyezik vagy kötelezővé teszik, hogy az adóalany az adólevonást a termékek vagy szolgáltatások összességére vagy egy részére alkalmazza;
- d) engedélyezik vagy kötelezővé teszik, hogy az adóalany az adólevonást az első albekezdésben megállapított szabállyal összhangban valamennyi termékre és szolgáltatásra alkalmazza, amelyeket az ott megnevezett ügylet céljaira használ fel;
- e) engedélyezik, hogy amennyiben az adóalany által le nem vonható hozzáadottérték-adó jelentéktelen összegű, úgy azt figyelmen kívül lehessen hagyni.

(6) A Tanács a Bizottság javaslatára az ezen irányelv hatálybalépésétől számított négyéves időtartamon belül egyhangúlag megállapítja, hogy milyen kiadás esetén nem keletkezhetsz a hozzáadottérték-adó levonásának joga. Az üzleti tevékenységhez szorosan nem kapcsolódó kiadás esetén, mint a luxuskidadások, szórakozási célú kiadások és reprezentációs költségek az adólevonást semmilyen körülmények között nem lehet alkalmazni.

A fent említett rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok fenntarthatnak minden olyan kizárást, amely az ezen irányelv hatálybalépése idején fennálló nemzeti jogszabályban szerepel.

(7) A 29. cikkben előírt konzultáció fenntartásával, konjunkturális okokból az egyes tagállamok teljesen vagy részben kizárhatják az adólevonás köréből a beruházási javak, tárgyi eszközök vagy más eszközök egy részét vagy egészét. A tagállamok az azonos versenyfelté-

▼B

telek biztosítása érdekében az adólevonásból való kizárás helyett azon termékeket, amelyeket az adóalany maga állított elő, vagy amelyeket belföldön vásárolt meg, illetve külföldről hozott be, úgy is megadóztathatják, hogy ez az adó nem lépi túl azon hozzáadottértékadó-mértéket, amelyet e termékek beszerzése esetén kellene megfizetni.

*18. cikk***Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai**

- (1) Ahhoz, hogy adólevonási jogát gyakorolhassa, az adóalanynak
- a) a 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti adólevonási joghoz a 22. cikk (3) bekezdése szerint kiállított számlával kell rendelkeznie;
 - b) a 17. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti adólevonási joghoz behozatali okmánnyal kell rendelkeznie, amely őt címzettként vagy importőrként tünteti fel, és amelyből a fizetendő adóösszeget meg lehet állapítani, vagy amelynek alapján azt ki lehet számítani;
 - c) a 17. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti adólevonási joghoz meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak;
 - d) amikor a 21. cikk 1. pontjának alkalmazása esetén vevőként vagy szolgáltatás igénybevevőjeként kell megfizetnie az adót, meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak.

(2) Az adó levonását az adóalany összesítve végzi, úgy, hogy az adott adómegállapítási időszakban keletkezett összes fizetendő adó összegéből levonja azon adó összegét, amelyre nézve, ugyanazon időszak alatt, levonási joga keletkezett és amelyet az (1) bekezdés rendelkezései szerint lehet érvényesíteni.

A tagállamok azonban megkövetelhetik, hogy a 4. cikk (3) bekezdése meghatározása szerinti, alkalmankénti ügyletet végző adóalanyok levonási jogukat csak az ügylet megvalósulásának időpontjában gyakorolják.

(3) A tagállamok megállapítják azon feltételeket és eljárási módokat, amelyek alapján az adóalany számára engedélyezni lehet azon adólevonást, amelyet az (1) és (2) bekezdés alapján nem gyakorolt.

(4) Amennyiben a megengedett levonások összege túllépi az adómegállapítási időszakra fizetendő adó összegét, a tagállamok engedélyezhetik a különbözet következő időszakra történő átvitelét vagy az általuk meghatározott szabályok szerinti visszatérítését.

Az egyes tagállamok azonban úgy is rendelkezhetnek, hogy a csekély összegű különbözetet sem átvinni, sem visszatéríteni nem lehet.

*19. cikk***A levonható arányosított adó kiszámítása**

(1) A 17. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerinti levonható arányosított adó a következő tört eredménye, amelynél:

- a számlálóban a 17. cikk (2) és (3) bekezdése szerint az adólevonásra jogosító éves tevékenység teljes, hozzáadottérték-adó nélkül számított összege szerepel,
- a nevezőben pedig a számlálóban szereplő, továbbá az adólevonásra nem jogosító éves tevékenység teljes, hozzáadottérték-adó nélkül számított összege szerepel. A tagállamok a nevezőbe bevonhatják mindazon szubvenciók összegét is, amelyek nem szerepelnek a 11. cikk A. része (1) bekezdésének a) pontjában.

Az arányosított adót éves alapon százalékban kell meg állapítani, és azt egész százalékegységre kell felkerekíteni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérően a levonható arányosított adó kiszámítása során figyelmen kívül kell hagyni az adóalany olyan tárgyi eszközök teljesítéséből származó bevételeit, amelyet az saját üzleti céljaira használt fel. Figyelmen kívül kell hagyni az eseti ingatlan- és pénzügyi ügyleteket, továbbá a 13. cikk B. részének d)

▼B

pontja szerinti ügyletekhez kapcsolódó árbevételeket, amennyiben ezek esetiek. Ha a tagállamok élnek a 20. cikk (5) bekezdésében szereplő lehetőséggel, vagyis a tárgyi eszközök vonatkozásában nem követelnek meg módosítást, akkor a levonható arányosított adó kiszámítása során figyelembe vehetik a tárgyi eszközök megvalósítását.

(3) Egy évre vonatkozó ideiglenesen érvényes arányosított adó az előző évi ügyletek alapján kiszámított arányosított adó lesz. Ha ilyen hivatkozás nem volt vagy az csak jelentéktelen mértékre vonatkozott, akkor az arányosított adót az adóhatóság ellenőrzése mellett ideiglenesen az adóalany becsüli fel a várható előrejelzések szerint. A tagállamok azonban fenntarthatják jelenlegi szabályozásukat.

Az ilyen ideiglenes arányosított adó alapján alkalmazott adólevonást módosítani kell, amikor a következő évben a végleges arányosított adót megállapítják.

*20. cikk***Az adólevonások módosítása**

(1) Az eredetileg elszámolt adólevonás módosítása a tagállamok által megállapított részletszabályok szerint történik, különös tekintettel amikor:

- a) az elszámolt adólevonás több vagy kevesebb, mint amelyre az adóalany jogosult volt;
- b) azon tényezők, amelyeket az adólevonás meghatározása során figyelembe vettek, a bevallás benyújtása után megváltoztak, különös tekintettel a megírsult vásárlások vagy kedvezmények esetén; a módosítást nem lehet elvégezni az olyan ügyleteknél, amelynél nem történt fizetés vagy részleges fizetés történt, amelynél a dolog megsemmisült, vagy amelynél megfelelően bizonyították vagy igazolták, hogy azt elvesztették vagy ellopták, valamint az 5. cikk (6) bekezdése szerinti kis értékű ajándékok és termékminták esetén. A tagállamok azonban megkövetelhetik a módosítást olyan ügyletek esetén, amelyek megfizetése nem vagy csak részben történt meg, valamint lopás esetén.

(2) A tárgyi eszközök esetén olyan módosítás történik, amely ötéves időtartamot ölel fel, beleértve azon évet is, amelyben a javakat előállították vagy beszerezték. Az éves módosítás csak egyötödét érinti azon adónak, amely e javakat terheli. A módosítás a következő években az adólevonási jogosultság változásainak figyelembevételével történik, azon évhez képest, amelyben a javakat beszerezték vagy előállították.

▼M10

A tárgyi eszközként megszerzett ingatlanok esetében a módosítási időszakot legfeljebb 20 évre meg lehet hosszabbítani.

▼B

(3) A tárgyi eszközök módosítási időszak alatt történő teljesítése esetén a tárgyi eszközöket úgy kell tekinteni, mintha azokat a módosítási időszak lejártáig továbbra is az adóalany gazdasági tevékenységéhez használták volna fel. Az ilyen gazdasági tevékenységek akkor minősülnek teljes mértékben adókötelesnek, ha az adott tárgyi eszközök teljesítése adóköteles; és teljesen adómentesnek minősülnek akkor, ha teljesítésük adómentes. A módosítás ezen esetekben az egész fennmaradó módosítási időszakra egyszerre történik.

Az utóbbi esetben azonban a tagállamok eltekinthetnek a módosítás előírásától, ha a vevő olyan adóalany, amely az érintett tárgyi eszközöket kizárólag olyan ügyletekhez használja, amelyeknél a hozzáadottérték-adót le lehet vonni.

(4) A (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása céljából az egyes tagállamok a következőket tehetik:

- megállapítják a tárgyi eszközök fogalmát,
- megállapítják azon adóösszeget, amelyet a módosítás során figyelembe kell venni,

▼B

— meghoznak minden megfelelő intézkedést, annak biztosítása érdekében, hogy a módosításból indokolatlan előnyök ne származzanak,

— lehetővé tesznek igazgatási jellegű egyszerűsítéseket.

(5) Ha valamely tagállamban a (2) és a (3) bekezdés alkalmazásának gyakorlati következményei jelentéktelennek bizonyulnak, a tagállam a 29. cikk szerinti konzultáció fenntartásával az érintett tagállamon belüli összes adózási következmény és a fölösleges igazgatási munkák elkerülése érdekében lemondhat ezen bekezdések alkalmazásáról, feltéve, hogy ez nem vezet a verseny torzulásához.

(6) Amennyiben az adóalany az általános szabályozásról különös szabályozásra tér át, vagy fordítva, a tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az adóalanyoknak se indokolatlan előnyei, se indokolatlan hátrányai ne keletkezzenek.

XII. CÍM

AZ ADÓ FIZETÉSÉRE KÖTELEZETT SZEMÉLY*21. cikk***Az adó fizetésére kötelezett személy**

A hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett személy a következő:

1. belföldi forgalomban:

- a) azon adóalany, aki adóköteles ügyletet folytat, a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett adóköteles tevékenységek kivételével, amelyeket külföldön honos adóalany végez. Ha az adóköteles tevékenységet külföldön honos adóalany végzi, a tagállamok rendelkezéseket hozhatnak, amelyek alapján az adót valamely más, a külföldön honos adóalanyon kívüli személy tartozik megfizetni. Ilyennek minősülhet többek között az adóképviseelő vagy azon személy, akinek érdekében az adóköteles tevékenységet alkalmazták. A tagállamok meghatározhatják, hogy az adóalanyon kívüli, más személy legyen együttesen vagy egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért;

▼M15

- b) azon adóalanyok, akik a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontja alá tartozó szolgáltatásokban részesülnek, vagy azon személyek, akiket belföldön a hozzáadottérték-adó tekintetében nyilvántartják, és akik részére a 28b. cikk C., D., E. és F. része alá tartozó szolgáltatást nyújtvák, amennyiben a szolgáltatásokat külföldön letelepedett adóalany végzi; mindazonáltal a tagállamok megkövetelhetik, hogy a szolgáltatást nyújtó együttesen és egyetemlegesen feleljen az adó megfizetéséért;

▼B

- c) bármely személy, aki hozzáadottérték-adót tüntet fel számlán vagy számlát helyettesítő bizonylaton;
2. importnál: azon személy vagy személyek, aki(ke)t azon tagállam, amelybe a termékeket importálják, az adó fizetésére kötelezett személynek jelöl meg, illetve ismer el.

XIII. CÍM

AZ ADÓ FIZETÉSÉRE KÖTELEZETT SZEMÉLYEK KÖTELEZETTSÉGEI*22. cikk***Kötelezettségek a belföldi forgalomban**

- (1) Minden adóalany bejelenti, hogy adóalanyként folytatott tevékenységét mikor kezdte, mikor módosította vagy szüntette meg.

▼B

(2) Minden adóalany megfelelően részletes elszámolást vezet, hogy lehetővé tegye a hozzáadottérték-adó felhasználását és annak adóhatóság általi ellenőrzését.

(3) a) Minden adóalany a más adóalanyok részére teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról számlát vagy azt helyettesítő bizonylatot állít ki, és annak másodpéldányát megőrzi.

Hasonló módon minden adóalany azon előlegekről számlát állít ki, amelyet más adóalanyoktól a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítése előtt kap.

b) A számlán elkülönítve szerepel az adó nélküli ár és az egyes hozzáadottérték-adó mértékéhez kapcsolódó adóösszeg, valamint adott esetben fel kell tüntetni az adómentességet.

c) A tagállamok megállapítják azon követelményeket, amelyek alapján egy bizonylatot számlának lehet tekinteni.

(4) Minden adóalany adóbevallást nyújt be az egyes tagállamok által meghatározott időtartamon belül. Ezen időtartam nem lehet két hónapnál hosszabb az adott adómegállapítási időszak végét követően. A tagállamok havi, kéthavi vagy negyedéves adómegállapítási időszakot állapíthatnak meg. A tagállamok azonban más időszakokat is megállapíthatnak, feltéve, hogy ezen adómegállapítási időszak az egy évet nem haladja meg.

A bevallásnak tartalmaznia kell az összes olyan adatot, amely szükséges a fizetendő adó, valamint az érvényesítendő adólevonás összegének megállapításához, beleértve adott esetben, amennyiben ez az adóalap megállapításához szükséges, az adó felszámításához és a levonás alapjául szolgáló ügyletek, továbbá az adómentes értékesítések teljes összegét is.

(5) Minden adóalany megfizeti az adóbevallás benyújtásakor az adólevonás érvényesítése után fennmaradó fizetendő hozzáadottérték-adó összegét. A tagállamok azonban az összeg megfizetésére más határidőt is megállapíthatnak, vagy időközi fizetést írhatnak elő.

(6) A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany az előző év összes ügyletére kiterjedően készítsen bevallást a (4) bekezdés szerinti összes adat feltüntetésével. E bevallásnak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely az esetleges módosítás szempontjából szükséges.

(7) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy azon személyek, akik a 21. cikk 1. pontjának a) és b) alpontja szerint a külföldön letelepedett adóalanyok helyett az adó megfizetésére kötelezettek, vagy akik együttesen és egyetemlegesen felelősek az adó megfizetéséért, a fent említett bevallási és fizetési kötelezettségeket teljesítsék.

(8) A 17. cikk (4) bekezdése szerint meghozandó rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok további kötelezettségeket is előírhatnak, amelyeket szükségesnek tartanak az adó helyes megállapítása és beszedése, továbbá az adókijátszás elkerülése érdekében.

(9) A tagállamok mentesíthetik az adóalanyokat:

- egyes kötelezettségek alól,
- minden kötelezettség alól, amennyiben az adott adóalanyok kizárólag adómentes tevékenységet végeznek,
- a fizetendő adó megfizetése alól, ha a fizetendő adó összege jelentéktelen.

▼M20

22a. cikk

Egy másik tagállamban elektronikus úton tárolt számlákhoz való betekintési jog

Amennyiben az adóalany az általa kiállított vagy kézhez kapott számlákat az adatok on-line elérését biztosító elektronikus úton tárolja, és amennyiben a megőrzés helye nem a letelepedés szerinti

▼M20

tagállamban van, akkor a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságainak – amennyiben ez a tagállamban ellenőrzés céljából szükséges – az ezen irányelv alkalmazásában joguk van e számlákba elektronikus úton betekinteni, ezeket letölteni és felhasználni az adóalany letelepedése szerinti tagállam jogszabályai által megállapított határokon belül.

▼B

23. cikk

A termékimporthoz kapcsolódó kötelezettségek

Termékimport esetén a tagállamok megállapítják a bevallások benyújtására és az azt követő fizetésre vonatkozó részletes szabályokat.

A tagállamok rendelkezhetnek különösen arról, hogy termékimport esetén az adóalanyoknak és az adó megfizetésére kötelezett személyeknek vagy ezek bizonyos csoportjainak nem kell a fizetendő hozzáadottérték-adót a behozatal időpontjában megfizetni, azzal a feltétellel, hogy az adót a 22. cikk (4) bekezdése szerint benyújtandó adóbevallásban feltüntették.

XIV. CÍM

KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK

24. cikk

A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozások

(1) Azon tagállamok, amelyekben a kisvállalkozások általános szabályok szerint történő adóztatása – azok tevékenysége vagy struktúrája miatt – nehézségekbe ütközne, az általuk megállapított korlátozások és előfeltételek mellett, de a 29. cikk szerinti konzultációra is figyelemmel egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési szabályokat, például átalányadózási rendszereket, alkalmazhatnak az adó kivetésére és beszedésére, feltéve, hogy ez nem vezet az adó csökkentéséhez.

(2) Addig az időpontig, amelyet a Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag állapít meg, amely azonban nem lehet későbbi időpont annál, amikor a behozatal adóztatása és a kivitel utáni adóvisszatérítés a tagállamok közötti kereskedelmi forgalomban megszüntetésre kerül, a következőket kell alkalmazni:

a) Azon tagállamok, amelyek a Tanács 1967. április 1-jei második irányelvének 14. cikke szerinti választási lehetőséggel éltek, és adómentességeket, illetve degresszív adókedvezményeket vezettek be, fenntarthatják ezeket, valamint a rájuk vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket, amennyiben azok a hozzáadottérték-adó rendszerével összhangban állnak.

Azon tagállamok, amelyek adóalanyait mentesség illeti meg, ha éves forgalmuk kevesebb, mint a nemzeti valutában kifejezett 5 000 európai elszámolási egységnek megfelelő ellenérték, amelyet az ezen irányelv elfogadása napján érvényes átváltási árfolyamon számítottak ki, felemlhetik ezen adómentességet 5 000 európai elszámolási egység határig.

Azon tagállamok, amelyek degresszív adókedvezményt alkalmaznak, e kedvezmény felső határát nem emelhetik fel, és e kedvezményt nem alakíthatják még kedvezőbbre;

b) Azon tagállamok, amelyek e lehetőséggel nem éltek, adómentességet nyújthatnak azon adóalanyoknak, amelyek éves forgalma legalább az ezen irányelv elfogadása napján érvényes átváltási árfolyamon számított 5 000 európai elszámolási egységnek megfelelő nemzeti valutában kifejezett érték; adott esetben degresszív adókedvezményeket nyújthatnak azon adóalanyoknak, amelyek éves forgalma meghaladja azon felső határt, amelyet az adott tagállam a mentesség alkalmazására megszabott;

c) Azon tagállamok, amelyekben adómentességgel rendelkeznek azon adóalanyok, amelyek éves forgalma eléri vagy meghaladja az ezen irányelv elfogadása napján érvényes átváltási árfolyamon számított

▼B

5 000 európai elszámolási egységnek megfelelő nemzeti valutában kifejezett értéket, e mentességet olyan mértékig emelhetik, hogy reálértékét megőrizték.

(3) Az adómentesség és a degresszív adókedvezmény fogalma a kisvállalkozások által alkalmazott termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozik.

A tagállamok meghatározott ügyleteket kizárhatnak a (2) bekezdésben előírt szabályozás alól. A (2) bekezdés rendelkezéseit semmi esetre sem lehet alkalmazni a 4. cikk (3) bekezdésében említett ügyletekre.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásának alapjául szolgáló forgalomnak minősül az 5. és 6. cikkben meghatározott termékértékesítésből és szolgáltatásnyújtásból származó – hozzáadottérték-adó nélküli – összeg adóalapot képező része, beleértve a 28. cikk (2) bekezdése szerint az előzetesen megfizetett adó visszatérítésével járó adómentes értékesítéseket, valamint a 15. cikk szerinti adómentes értékesítések összegét, a 13. cikk B. részének d) pontja szerinti ingatlan- és pénzügyi ügyletekből, továbbá a biztosítási szolgáltatásokból származó összegeket is, kivéve, ha ezen ügyletek eseti jellegűek.

A vállalkozás materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek elidegenítését azonban az összeg kiszámításánál figyelmen kívül kell hagyni.

(5) Azon adóalanyok, akikre adómentesség vonatkozik, nem jogosultak a 17. cikk szerinti adólevonásra, és számláikon ►M20 ————— ◀ nem tüntethetnek fel hozzáadottérték-adót.

(6) Azon adóalanyok, akikre adómentesség vonatkozik, választhatják akár az általános szabályozást, akár az (1) bekezdés szerinti egyszerűsített szabályokat. Ez esetben jogosultak a nemzeti jogszabályokban esetleg szereplő degresszív adókedvezményekre.

(7) Azon adóalanyokat, akikre a degresszív adókedvezmény vonatkozik, az (1) bekezdés alkalmazásának fenntartásával az általános szabályozás alá tartozó adóalanyoknak kell tekinteni.

(8) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően, négyévenként, először 1982. január 1-jén, jelentést tesz e cikk rendelkezéseinek alkalmazásáról a Tanácsnak. A Bizottság e jelentéshez a nemzeti szabályozások hosszú távú konvergenciája érdekében, szükség esetén javaslatokat mellékel a következőkre:

- a) a kisvállalkozásokra vonatkozó különös rendelkezések javítása;
- b) a hozzáadottérték-adó vonatkozásában a mentességek és degresszív kedvezmények nemzeti szabályozásainak közelítése;
- c) a (2) bekezdésben említett 5 000 európai elszámolási egységű értékhatár közelítése.

(9) A Tanács megfelelő időpontban határoz arról, hogy az 1967. április 11-i első tanácsi irányelv 4. cikkében említett cél megvalósítása szükségessé tesz-e egy, a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás bevezetését, és adott esetben dönt e szabályozás alkalmazásának korlátairól és közös végrehajtási feltételeiről. Egy ilyen szabályozás bevezetéséig a tagállamok fenntarthatják saját külön szabályozásukat, amelyeket az e cikkben és a Tanács későbbi jogszabályaiban foglalt rendelkezéseknek megfelelően alkalmaznak.

▼M26

24a. cikk

A 24. cikk (2)–(6) bekezdéseinek végrehajtása során az alábbi tagállamok mentesíthetik a hozzáadottérték-adó megfizetése alól azokat, akik éves árbevétele a csatlakozásuk időpontjában érvényes átváltási árfolyam szerint nemzeti valutában számítva kevesebb, mint:

- a Cseh Köztársaságban: 35 000 euró;
- Észtországban: 16 000 euró;
- Cipruson: 15 600 euró;

▼M26

- Lettorszáiban: 17 200 euró;
- Litvániában: 29 000 euró;
- Magyarországon: 35 000 euró;
- Máltán: 37 000 euró, amennyiben a gazdasági tevékenység elsősorban a termékértékesítésre terjed ki, 24 300 euró amennyiben a gazdasági tevékenység elsősorban alacsony hozzáadottértékű szolgáltatásnyújtásra terjed ki (magas levonható adó) és 14 600 euró egyéb esetekben, vagyis magas hozzáadottértékű szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók esetében (alacsony levonható adó);
- Lengyelországban: 10 000 euró;
- Szlovéniában: 25 000 euró;
- Szlovákiában: 35 000 euró.

▼B*25. cikk***A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer**

(1) Azon mezőgazdasági termelőkre, amelyek esetén az általános szabályok alapján történő hozzáadottértékadó-szabályozás vagy a 24. cikk szerinti egyszerűsített szabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó terhének kiegyenlítéseként a tagállamok az e cikk szerinti átalányadózási rendszert alkalmazhatják.

(2) E cikk alkalmazásában:

- „mezőgazdasági termelő”: olyan adóalany, amely tevékenységét az alább meghatározott vállalkozások valamelyikének keretében fejti ki,
- „mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely az egyes tagállamokban az A. mellékletben felsorolt termelőtevékenységek alapján ilyennek minősül,
- „átalányadót fizető mezőgazdasági termelő”: azon mezőgazdasági termelő, amely a (3) bekezdésben és a további bekezdésekben szereplő átalányadózási rendszer alá tartozik,
- „mezőgazdasági termék”: azon termék, amely az A. mellékletben felsorolt tevékenységek révén keletkezik, és amelyet az egyes tagállamok mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásaiban termelnek,
- „mezőgazdasági szolgáltatás”: a B. mellékletben felsorolt szolgáltatások bármelyike, amelyet a mezőgazdasági termelő munkarejének és/vagy mezőgazdasági, erdészeti, halászati vállalkozások rendes felszerelésével végez,
- „előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teher”: a tagállamok átalányadózási rendszere alá tartozó halászati, mezőgazdasági és erdészeti vállalkozásai által megvásárolt termékekre és szolgáltatásokra felszámított összes hozzáadottértékadó-teher, amennyiben azt egy általános hozzáadottértékadó-szabályozás alá tartozó mezőgazdasági termelő a 17. cikk szerint levonhatná,
- „átalányadó-térítési adókulcsok”: azon százalékos kulcsok, amelyeket a tagállamok a (3) bekezdés szerint megállapítanak, és az (5) bekezdésben említett esetekben alkalmaznak, hogy az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőknél elérhető legyen az előzetesen megfizetett hozzáadottérték-adó teher rögzített kulcs melletti visszatérítése,
- „átalányadó-térítés”: azon összeg, amely a (3) bekezdésben előírt átalányadó-térítési kulcsnak az átalányadót fizető mezőgazdasági termelő forgalmára történő alkalmazásával az (5) bekezdésben említett esetekben adódik.

▼B

(3) A tagállamok szükség esetén megállapítják az átalányadó-térítési adókulcsokat, s alkalmazásukat megelőzően közlik a Bizottsággal azok mértékét. Ezen adókulcsok kizárólag az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőkre érvényesek, s azokat az utolsó három év makrogazdasági statisztikai adatainak segítségével határozzák meg. Ez nem jelentheti, hogy az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők összességében olyan térítésben részesülnek, amely meghaladja az előzetesen felszámított hozzáadottértékadó-terhet. A tagállamok ezen adókulcsokat nulláig csökkenthetik. Az adókulcsokat a közelebbi fél százalékpontonra felfelé vagy lefelé lehet kerekíteni.

A tagállamok az átalányadó-térítési adókulcs mértékét az erdőgazdaságra, a mezőgazdaság egyes részterületeire és a halászatra eltérően állapíthatják meg.

(4) A tagállamok az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőket mentesíthetik az adóalanyokra a 22. cikk szerint vonatkozó kötelezettségek alól.

(5) A (3) bekezdésben előírt átalányadó-térítési adókulcsokat azon mezőgazdasági termékek és mezőgazdasági szolgáltatások adó nélkül vett árára alkalmazzák, amelyeket az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők olyan adóalanyoknak teljesítettek, amelyek nem átalányadót fizető mezőgazdasági termelők. E térítés kizárja az adólevonás minden egyéb formáját.

(6) A tagállamok megszabhatják, hogy az átalányadó-térítést fizesse meg:

a) vagy a terméket megvásárló, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany. Ez esetben a terméket megvásárló, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany a tagállamok által megállapított szabályozás szerint vonhatja le az általa fizetendő hozzáadottérték-adóból az átalányadó-térítésnek azon összegét, amelyet az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőnek fizetett;

b) vagy a hatóság.

(7) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőkre vonatkozó átalányadó-térítés megfizetésének megfelelő ellenőrzésére.

(8) Az (5) bekezdésben nem említett mezőgazdasági termékek és mezőgazdasági szolgáltatások értékesítésénél úgy tekintik, hogy az átalányadó-térítés megfizetése a vásárló, illetve a szolgáltatást igénybe vevő által történik meg.

(9) Minden tagállamnak megvan a lehetősége arra, hogy az átalányadózási rendszer alól kivonja a mezőgazdasági termelők meghatározott csoportját, valamint azon mezőgazdasági termelőket, amelyeknél a hozzáadottérték-adó általános szabályozása, vagy adott esetben a 24. cikk (1) bekezdése szerinti egyszerűsített szabályozás nem okoz igazgatási nehézségeket.

(10) Minden átalányadót fizető mezőgazdasági termelőnek a tagállamok által megállapított szabályok és feltételek szerint joga van arra, hogy a hozzáadottérték-adó általános szabályozásának, vagy adott esetben a 24. cikk (1) bekezdése szerinti egyszerűsített szabályozásának alkalmazását válassza.

(11) Ezen irányelv hatálybalépését követő ötödik év lejárta előtt a Bizottság új javaslatokat terjeszt a Tanács elé a hozzáadottérték-adónak a mezőgazdasági termékek és szolgáltatások értékesítésére vonatkozó alkalmazásáról.

(12) Amennyiben a tagállamok élnek az e cikkben meghatározott lehetőséggel, akkor megállapítják a saját források rendszerének alkalmazására vonatkozó, a C. melléklet egységes számítási módszerének segítségével történő egységes hozzáadottértékadóalap-megállapítást.

▼B

26. cikk

Az idegenforgalmi tevékenységre vonatkozó különös szabályozás

(1) A tagállamok az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany esetén a hozzáadottérték-adót e cikk rendelkezései szerint alkalmazzák, amennyiben az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyok az utasokkal szemben saját nevükben lépnek fel, és az utazás lebonyolítása érdekében más adóalanyok értékesítését és szolgáltatását használják fel. E cikk nem vonatkozik azon idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyokra, amelyek csupán közvetítőként tevékenykednek, és amelyekre a 11. cikk A. része (3) bekezdésének c) pontját kell alkalmazni. E cikk értelmében idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanynak minősülnek az utazásszervezők is.

(2) Az utazási csomag tekintetében az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany által végzett összes tevékenységet olyan egyetlen szolgáltatásnak kell tekinteni, amelyet az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany az utazó részére teljesített. E szolgáltatás azon tagállamban adóköteles, amelyben az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany gazdasági tevékenységének azon székhelye vagy állandó telephelye található, ahonnan az iroda a szolgáltatást nyújtotta. E szolgáltatás vonatkozásában adóalapnak és a 22. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett adó nélküli árnak az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany árreze minősül, vagyis az utasok által fizetendő hozzáadottérték-adó nélküli teljes összeg és az olyan tényleges, közvetlenül az utasok javára szolgáló költségek közötti különbség, amelyek az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanytól más adóalanyok szállításaiból és szolgáltatásaiból eredően merültek fel.

(3) Amennyiben azon ügyleteket, amelyekre az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany más adóalanyoknak adott megbízást, ezen más adóalanyok a Közösségen kívül teljesítették, úgy az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany szolgáltatása a 15. cikk 14. pontja szerinti adómentes közvetítői tevékenységgel azonos elbírálás alá tartozik. Amennyiben ezen ügyleteket mind a Közösségen belül, mind a Közösségen kívül bonyolítják, az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany szolgáltatásának csak azon része adómentes, amely a Közösségen kívüli szolgáltatásokra vonatkozik.

(4) Egyetlen tagállamban sem lehet alkalmazni levonást vagy visszatérítést azon adók tekintetében, amelyeket az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanytól más adóalanyok számláztak le a (2) bekezdés szerinti, közvetlenül az utasok javára szolgáló ügyletek miatt.

▼M8

26a. cikk

Használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különleges rendelkezések**A. Meghatározások**

E cikk alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül:

a) „*művészeti tárgyak*”: az I. melléklet a) pontjában meghatározott tárgyak;

A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ne tekintsék „művészeti tárgyaknak” az I. melléklet a) pontjának utolsó három francia bekezdésében felsorolt tárgyakat;

b) „*gyűjteménydarabok*”: az I. melléklet b) pontjában említett tárgyak;

c) „*régiségek*”: az I. melléklet c) pontjában említett tárgyak;

d) „*használt cikkek*”: olyan ingó materiális javak, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő;

▼M8

- e) „*adóköteles viszonteladó*”: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége során megvásárol vagy vállalkozása számára beszerez, illetve viszonteladás céljából behoz használt cikkeket és/vagy művészeti tárgyakat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket, függetlenül attól, hogy az adóalany a maga javára vagy kereskedelmi jutalékot biztosító szerződés alapján más személy érdekében jár el,
- f) „*nyilvános árverés szervezője*”: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége keretében nyilvános árverésen kínál termékeket azzal, hogy a legmagasabb ajánlatot tevőnek adja el a terméket;
- g) „*nyilvános árverés szervezőjének megbízója*”: olyan személy, aki nyilvános árverés szervezőjének termékeket ad át olyan szerződés keretében, amely kereskedelmi jutalékot biztosít, a következő előírások figyelembevételével:
 - a nyilvános árverés szervezője a terméket a saját nevében, de a megbízó javára kínálja eladásra,
 - a nyilvános árverés szervezője a terméket a saját nevében, de a megbízó javára adja át a nyilvános árverésen legmagasabb ajánlatot tevőnek.

B. *Adóköteles viszonteladókra vonatkozó különleges rendelkezések*

(1) Használt cikkeket, művészeti tárgyakat, gyűjteménydarabokat és régiségeket adóköteles viszonteladó által történő értékesítése esetén a tagállamok, a következő előírásoknak megfelelően, különleges rendelkezések szerint adóztatják az adóköteles viszonteladó nyereségét.

(2) Az (1) bekezdésben említett, adóköteles viszonteladó által történő termékértékesítés tárgya olyan használt cikk, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség, amelyet a viszonteladónak a Közösség területén értékesített

- egy nem adóalany személy,
vagy
- egy másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 13. cikk B. része c) pontjának megfelelően mentességet élvez,
vagy
- egy másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 24. cikknek megfelelően mentességet élvez és tárgyi eszközöket érint,
vagy
- egy másik adóköteles viszonteladó, amennyiben a terméknek e másik adóköteles viszonteladó által történő értékesítése e különleges rendelkezések értelmében a hozzáadottérték-adó megfizetésének hatálya alá tartozik.

(3) A (2) bekezdésben említett termékértékesítésre vonatkozó adóalap az adóköteles viszonteladó által elért nyereségnek a nyereségre kivetett hozzáadottérték-adóval csökkentett része. A nyereség a terméknek viszonteladó által kért eladási ára és a vételár közötti különbség.

E bekezdés alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- „*eladási ár*”: minden teljesített vagy kikötött ellenszolgáltatás, amihez az adóköteles viszonteladó a vásárlótól vagy harmadik féltől hozzájut, ideértve az ügylethez közvetlenül kapcsolódó támogatásokat, adókat, illetékeket és egyéb esetleges költségeket, úgymint jutalék, csomagolási, szállítási és biztosítási költségek, amelyeket az adóköteles viszonteladó a vásárlónak felszámít, kivéve a 11. cikk A. részének (3) bekezdésében említett összegeket,
- „*vételár*”: minden olyan, az előző francia bekezdésben felsorolt ellenszolgáltatás, amit az adóköteles viszonteladó teljesít vagy kiköt a szállítója felé.

▼M8

(4) A tagállamok választási lehetőséget biztosítanak az adóköteles viszonteladók számára, hogy alkalmazni kívánják-e a különleges rendelkezéseket a következők értékesítésére:

- a) olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek, amelyeket a kereskedő maga hozott be;
- b) olyan művészeti tárgyak, amelyeket magától az alkotótól vagy annak jogutódjaitól szereztek be;
- c) olyan művészeti tárgyak, amelyeket más adóalanytól, de nem adóköteles viszonteladótól szereztek be, amennyiben a másik adóalany által történő értékesítés a 12. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében kedvezményes adómérték hatálya alá tartozott.

A tagállamok meghatározzák a választási lehetőség igénybevételének részletes szabályait; a választás nem vonatkozhat rövidebb időszakra, mint két naptári év.

A választási lehetőség igénybevétele esetén az adóalap összegét a (3) bekezdés szerint kell meghatározni. Olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítése esetén, amelyeket az adóköteles viszonteladó maga hozott be, a nyereség számításánál vételárnak a behozatalkor a 11. cikk B. része szerint meghatározott adóalapot kell tekinteni, növelve a behozatalra kivetett vagy azzal kapcsolatban megfizetett hozzáadottérték-adóval.

(5) Amennyiben a 15. cikkben foglalt követelményeknek megfelelően hajtják végre, a használt cikkeknek, művészeti tárgyaknak, gyűjteménydaraboknak és régiségeknek a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó értékesítése mentességet élvez.

(6) Adóalanyok az általuk fizetendő adóból nem vonhatják le azon megfizetett vagy megfizetendő hozzáadottérték-adót, amelyet a számukra adóköteles viszonteladó által értékesített vagy értékesítendő termékre vetettek ki, amennyiben e termékek adóköteles viszonteladó által történő értékesítése a nyereség adóztatásának különleges rendelkezései hatálya alá tartozik.

(7) Amennyiben a termékek olyan értékesítés célját szolgálják, amely a nyereség adóztatásának különleges rendelkezései hatálya alá tartozik, az adóköteles viszonteladó az általa fizetendő adóból nem vonhatja le a következőket:

- a) a maga által behozott művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok vagy régiségek után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó;
- b) az alkotótól vagy jogutódjaitól beszerzett vagy beszerzendő művészeti tárgyak után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó;
- c) az adóalanytól, de nem adóköteles viszonteladótól beszerzett vagy beszerzendő művészeti tárgyak után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó.

(8) Ha az adóköteles viszonteladó alkalmazza mind a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezéseket, mind a nyereség adóztatásával kapcsolatos különleges rendelkezéseket, akkor a tagállamok által meghatározott szabályok szerint külön kell könyvelnie a kétféle szabály alá tartozó ügyleteket.

(9) Az adóköteles viszonteladó az általa kibocsátott számlákon ►M20 nem tüntetheti fel külön az értékesítés nyereségének adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint kivetett adót.

(10) Az adó felszámításának egyszerűsítése érdekében, valamint a 29. cikkben említett konzultációra is figyelemmel a tagállamok úgy rendelkezhetnek, hogy bizonyos ügyletekre, illetve az adóköteles viszonteladók bizonyos csoportjainak részére adómegállapítási időszakként kell meghatározni a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint számított, termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot, amely időszakok alatt az adóköteles viszonteladónak be kell nyújtania a 22. cikk (4) bekezdésében említett bevallást.

▼M8

Ez esetben az olyan termékek értékesítésénél, amelyekre ugyanazon hozzáadottértékadó-mértéket kell alkalmazni, az értékesítés során keletkezett adóalap az adóköteles viszonteladó által elért összes nyereségnek az e nyereségre vonatkozó, hozzáadottérték-adóval csökkentett összege.

Az összes nyereség a következő két összeg különbsége:

- az adóköteles viszonteladónak az adómegállapítási időszak során a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerinti termékértékesítés teljes összege; ezen összeg megegyezik a (3) bekezdés szerint meghatározott teljes eladási árral,

és

- az adóköteles viszonteladó által ugyanazon időszak során beszerzett termékeknek a (2) bekezdés szerinti teljes összege; ezen összeg megegyezik a (3) bekezdés szerint meghatározott teljes vételárral.

A tagállamok megteszik mindazon szükséges intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy az érintett adóalanyok ne élvezzenek indokolatlan előnyöket vagy ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.

(11) Az adóköteles viszonteladó bármely, a (2) vagy (4) bekezdés szerinti különleges rendelkezések hatálya alá tartozó értékesítésre alkalmazhatja a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezéseket.

Ha az adóköteles viszonteladó a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezéseket alkalmazza

- a) olyan műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség szállítására, amelyet maga hozott be, akkor az importra kifizetett vagy kifizetendő hozzáadottérték-adót levonhatja az adófizetési kötelezettségéből;
- b) olyan műalkotás értékesítésére, amelyet az alkotótól vagy annak jogutódjától szerzett be, akkor a beszerzésre kifizetett vagy kifizetendő hozzáadottérték-adót levonhatja az adófizetési kötelezettségéből;
- c) olyan műalkotás értékesítésére, amelyet adóalanytól, de nem adóköteles viszonteladótól szerzett be, akkor a beszerzésre kifizetett vagy kifizetendő hozzáadottérték-adót levonhatja az adófizetési kötelezettségéből.

E levonási jog akkor lép életbe, amikor a termékértékesítés tekintetében azon adó felszámíthatóvá válik, amelyre az adóköteles viszonteladó a hozzáadottérték-adó általános rendelkezéseinek alkalmazását választotta.

C. A nyilvános árveréseken való értékesítésre vonatkozó különleges rendelkezések

(1) A B. résztől eltérve a tagállamok a következő rendelkezések figyelembevételével határozhatják meg azon használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésből származó adóalapot, amely tárgyakat a termékek nyilvános árverésen való értékesítésére jutalékot biztosító szerződés értelmében egy saját nevében eljáró, nyilvános árveréseket szervező személy adott el a következő személyek javára:

- egy nem adóalany,
vagy
- egy másik adóalany, amennyiben a termékeknek e másik adóalany által történő, az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő értékesítésre a 13. cikk B. része c) pontjának megfelelően mentességet élvez,
vagy
- egy másik adóalany, amennyiben a termékeknek e másik adóalany által történő, az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő értékesítése megfelel a 24. cikkben meghatározott mentesség feltételeinek, és tárgyi eszközöket érint,

▼M8

vagy

- egy másik adóköteles viszonteladó, amennyiben a termékeknek e másik adóköteles viszonteladó által történő, az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő értékesítése a B. részben meghatározott, nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint adóköteles.

(2) Az (1) bekezdésben említett minden egyes termékértékesítés után az adóalap a nyilvános árverés szervezője által, a (4) bekezdésnek megfelelően a vásárló számára kiállított számla teljes összege, csökkentve a következő összegekkel:

- a nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy kifizetendő, a (3) bekezdés szerint meghatározott nettó összeg,

és

- a nyilvános árverés szervezője által az értékesítéssel kapcsolatban fizetendő adó.

(3) A nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy kifizetendő nettó összeg a következő két összeg különbsége:

- a termék értékesítési ára a nyilvános árverésen,

és

- azon jutalék összege, amely a nyilvános árverés szervezőjének a megbízó az erről szóló szerződés értelmében fizetett vagy fizetne.

(4) A nyilvános árverés szervezője köteles a vásárlónak részletes számlát ►M20 ————— ◀ adni, amelyen feltünteti a következőket:

- a termék árverésen elért ára,
- az adók, vámok, illetékek és terhek,
- esetleges költségek, úgymint jutalék, csomagolási, szállítási és biztosítási költségek, amelyeket a szervező a vásárlóra hárít.

E számlán nem lehet a hozzáadottérték-adót külön feltüntetni.

(5) A nyilvános árverés szervezője, akinek a jutalékot biztosító szerződés értelmében a termékeket átadták, nyilatkozatot köteles tenni a megbízójának.

A nyilatkozatban részletezni kell az ügylet összegét, vagyis az eladott áruk árverésen elért árát, csökkentve a megbízótól kapott vagy kikötött jutalék összegével.

Az ily módon elkészített nyilatkozat számlaként szolgál, amelyet a megbízó, amennyiben adóalany, a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően köteles kiadni a nyilvános árverés szervezőjének.

(6) Nyilvános árverések szervezői, akik az (1) bekezdésben foglaltak alapján értékesítenek termékeket, könyvelésükben és átmenő tételeiken kötelesek feltüntetni a következőket:

- a termék megvásárlójától bevételezett vagy bevételezendő összeg,
- a terméket áruba bocsátó tulajdonosnak visszatérített vagy visszatérítendő összeg.

A fenti összegeket megfelelően meg kell indokolni.

(7) Terméknek olyan adóalany részére történő értékesítése, aki nyilvános árverés szervezője, akkor tekintendő megtörténtnek, amikor magára a nyilvános árverés útján történő értékesítésre sor kerül.

▼M8

D. *A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti rendelkezések*

A 28. l. cikkben meghatározott időszak folyamán a tagállamok a következő rendelkezéseket alkalmazzák:

- a) a 28a. cikk (2) bekezdésének megfelelően értékesített új szállítóeszközök vonatkozásában, amelyet a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek figyelembevételével hajtanak végre, nem lehet alkalmazni a B. és C. részben foglalt különleges rendelkezéseket;
- b) eltérve a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától, a használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek Közösségen belüli beszerzése nem tartozik a hozzáadottérték-adó hatálya alá, ha az eladó maga adóköteles viszonteladó, és a termékbeszerzést a szállítás vagy feladás kiindulási tagállamában a B. részben foglaltaknak megfelelően, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint adóztatták; vagy ha az eladó így eljárva nyilvános árverés szervezője, és a termékbeszerzést a szállítás vagy feladás kiindulási tagállamában a C. részben foglalt különleges rendelkezések szerint adóztatták;
- c) a 28b. cikk A. része és 28c. cikk A. részének a), c) és d) pontja nem vonatkozik olyan termékértékesítésekre, amelyek akár a B., akár a C. részben meghatározott különleges rendelkezéseknek megfelelően a hozzáadottérték-adó hatálya alá tartoznak.

▼M13

26b. cikk

A befektetési aranyra irányuló különös szabályozás*A. Meghatározás*

Ezen irányelv alkalmazásában és más közösségi rendelkezések sérelme nélkül „befektetési arany” a következő:

- i. arany, a nemesfémipiacok által elfogadott súlyú rúd vagy lemez, amelynek tisztasága egyenlő vagy nagyobb 995 ezreléknél, akár értékpapírok által képviselten, akár más formában. A tagállamok a szabályozásból kizárhatják az 1 gramm vagy annál kisebb súlyú kis aranyrudakat vagy lemezeket;
- ii. aranyérmék:
 - amelyek tisztasága egyenlő vagy nagyobb 900 ezreléknél,
 - amelyeket az 1800. év után vertek,
 - amelyek a származási országban törvényes fizetőeszköznek minősülnek vagy minősültek, és
 - amelyek eladási ára általában 80 %-nál jobban nem haladja meg az érmébe foglalt arany nyílt piaci árát.

Ezen irányelv alkalmazásában az ilyen érméket nem lehet numizmatikai érdekből eladottnak tekinteni.

Az egyes tagállamok 1999-től kezdve minden év július 1. előtt tájékoztatják a Bizottságot az e feltételeknek megfelelő azon érmékről, amelyekkel az érintett tagállamban kereskednek. A Bizottság minden év december 1. előtt ezen érmékről átfogó listát tesz közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának C* sorozatában. A közzétett listában foglalt érméket úgy tekintik, hogy azok eleget tesznek e követelményeknek azon egész évben, amelyre nézve a listát közzétették.

B. A befektetési arannyal végzett ügyletekre alkalmazandó különös szabályozás

A tagállamok mentesítik a hozzáadottérték-adó alól a befektetési arany értékesítését, Közösségen belüli beszerzését és behozatalát, beleértve a kiutalt vagy ki nem utalt, vagy az aranyszámlákon kereskedett aranyra

▼M13

irányuló bizonylatok által képviselt befektetési aranyat is, és beleértve különösen az aranyban eszközölt kölcsönöket és swapokat, amelyekkel tulajdonosi jog vagy követelés jár a befektetési arany tekintetében, valamint a befektetési arannyal kapcsolatos, a befektetési arany tekintetében tulajdonosi jog vagy követelés átruházásával járó tőzsdei határidős és tőzsdén kívüli határidős ügyleteket.

A tagállamok mentesítésben részesítik azon ügynökök szolgáltatásait is, akik más személy nevében és érdekében járnak el, amikor megbízójuk számára közbenjárnak a befektetési arany értékesítésében.

C. Adózás választásának lehetősége

A tagállamok azon adóalanyok számára, akik az A. rész meghatározása szerinti befektetési aranyat állítanak elő vagy aranyat alakítanak át befektetési arannyá, lehetővé teszik az adózás választásának jogát a befektetési arany más személy számára történő olyan értékesítése tekintetében, amely egyébként a B. rész alapján mentességet élvezne.

A tagállamok azon adóalanyok számára, akik kereskedésük során általában ipari célokra értékesítenek aranyat, az adózás választásának jogát tehetik lehetővé az A. rész i. pontjában meghatározottak szerinti befektetési arannak más adóalany számára történő olyan értékesítése tekintetében, amely egyébként a B. rész alapján mentességet élvezne. A tagállamok korlátozhatják e választási lehetőség terjedelmét.

Ha az értékesítő az első vagy a második bekezdés alapján gyakorolta az adózás választásának jogát, a tagállamok lehetővé teszik az adózás választásának jogát az ügynök számára a B. rész második bekezdésében említett értékesítések tekintetében.

A tagállamok megállapítják az e választási lehetőségek igénybevételenek részleteit, és tájékoztatják a Bizottságot az e tagállambeli választási lehetőségek gyakorlásának szabályairól.

D. A levonás joga

1. Az adóalanyok a következők levonására jogosultak:

- a) esedékes vagy megfizetett adó, a számukra olyan személy által értékesített befektetési arany tekintetében, aki élt a C. részben foglalt választási lehetőséggel, vagy aki számukra a G. részben megállapított eljárás alapján értékesített;
- b) esedékes vagy megfizetett adó, a befektetési aranyon kívüli arany számukra történő értékesítése, általuk történő Közösségen belüli beszerzése vagy importja tekintetében, amelyet később ők maguk vagy más az ő nevükben befektetési arannyá alakít át;
- c) esedékes vagy megfizetett adó, számukra nyújtott olyan szolgáltatás tekintetében, amely az arany, beleértve a befektetési aranyat is, formájának, súlyának vagy tisztaságának megváltoztatásából áll,

ha ezen arany későbbi értékesítése e cikk alapján mentességet élvez.

2. Azon adóalanyok, akik befektetési aranyat állítanak elő vagy aranyat alakítanak át befektetési arannyá, úgy jogosultak levonni az esedékes vagy általuk megfizetett adót az illető arany előállításához vagy átalakításához kapcsolódó áruk vagy szolgáltatások értékesítése, Közösségen belüli beszerzése vagy importja tekintetében, mintha adóköteles lenne az e cikk alapján mentesített arannak az általuk történő későbbi értékesítése.

E. A befektetési arannyal kereskedők különös kötelezettségei

A tagállamok minimumként biztosítják, hogy a befektetési arannyal kereskedők elszámolást vezessenek valamennyi, befektetési arannyal végzett jelentősebb ügyletről és olyan nyilvántartást vezessenek, hogy az lehetővé tegye az ügyfél azonosítását az ilyen ügyletekkel kapcsolatban.

A kereskedők ezen információt legalább öt évig megőrzik.

▼M13

A tagállamok az első bekezdésben foglalt követelmények betartása érdekében más közösségi jogszabályok (pl. a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾) alapján megállapított, a fenti követelményeknek megfelelő kötelezettségeket is elfogadhatnak.

A tagállamok szigorúbb kötelezettségeket is megállapíthatnak, különösen a különleges nyilvántartás vezetésével vagy a különleges könyvviteli követelményekkel kapcsolatosan.

F. Fordított adózási eljárás

A 28g. cikk szerint módosított 21. cikk 1. pontjának a) alpontjától eltérve, a 325 ezrelék tisztaságú vagy nagyobb tisztaságú arany vagy félkész termék értékesítései, vagy a befektetési arany értékesítései esetén, ha éltek az e cikk C. részében említett választási lehetőséggel, a tagállamok, az általuk megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően, a vásárlót jelölhetik meg az adó megfizetésére köteles személyként. Ha élnek e lehetőséggel, a tagállamok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az esedékes adó megfizetésére megjelölt személy eleget tegyen a 22. cikkben meghatározott adóbevallási és -fizetési kötelezettségeknek.

G. Eljárás a nemesfémpiacon folyó, szabályozott aranyügyletekre nézve

1. Egy tagállam, a 29. cikkben előírt konzultációra is figyelemmel, eltekinthet attól, hogy alkalmazza a befektetési aranyra e különös szabályozás által előírt mentességet azon különleges ügyletek tekintetében, amelyek sem Közösségen belüli értékesítések, sem exportok, és az illető tagállamban mennek végbe:

- a) adóalanyok között, akik az érintett tagállam által szabályozott nemesfémpiac tagjai; és
- b) ha az ügylet az érintett tagállam által szabályozott nemesfémpiac egy tagja és egy olyan adóalany között megy végbe, aki nem tagja a piacnak.

Ilyen körülmények között ezen ügyletek adókötelesek, és a következőket kell alkalmazni.

- 2. a) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyletek esetében az egyszerűsítés érdekében a tagállam engedélyezi a beszedésre kerülő adó felfüggesztését, továbbá eltekint a hozzáadottérték-adó könyvvizetési követelményeitől.
- b) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti ügyletek esetében az F. rész szerinti fordított adózási eljárást kell alkalmazni. Ha a nemesfémpiac tagjának nem minősülő személy, az ilyen ügyleteken kívül nem lenne köteles hozzáadottérték-adó tekintetében történő bejegyzésre az illető tagállamban, a tagnak minősülő személy teljesíti az adóügyi kötelezettségeket a nem tag személy nevében a tagállam rendelkezéseinek megfelelően.

▼M21

26c. cikk

Nem adóalanyok számára elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, a nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás

A. Meghatározás

E cikk alkalmazásában a más közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „nem letelepedett adóalany”: olyan adóalany, amely a Közösség területén sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik, és amelyet a 22. cikk értelmében más módon sem szükséges adózás céljából azonosítóval ellátni;

⁽¹⁾ HL L 166., 1991.6.28., 77. o.

▼M21

- b) „elektronikus szolgáltatások” és „elektronikus úton nyújtott szolgáltatások”: azon szolgáltatások, amelyeket a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának utolsó francia bekezdése említ;
- c) „azonosítót kiadó tagállam”: azon tagállam, amelyet a nem letelepedett adóalany kiválaszt, hogy ott bejelentse, e cikk rendelkezéseivel összhangban adóalanyként megkezdí tevékenységét a Közösség területén belül;
- d) „igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam”: azon tagállam, amelyben a 9. cikk (2) bekezdésének f) pontja szerint az elektronikus szolgáltatás nyújtása vélhetően történik;
- e) „hozzáadottérték-adó bevallása”: azon nyilatkozat, amely az azon adóösszeg megállapításához szükséges információt tartalmazza, amelyet minden tagállamban felszámítanak.

B. Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások különös szabályozása

(1) Azon nem letelepedett adóalanyoknak, amelyek elektronikus szolgáltatásokat nyújtanak olyan, nem adóalanyok részére, amelyek a tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van, a tagállamok engedélyezik azt, hogy a következő rendelkezéseknek megfelelően egy különös szabályozást alkalmazzanak. A különös szabályozást a Közösség területén minden ilyen szolgáltatásra alkalmazni kell.

(2) A nem letelepedett adóalany bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak, ha tevékenységét adóalanyként megkezdí, megszünteti vagy annak körét olyan módon változtatja meg, hogy ezáltal a továbbiakban nem jogosult a különös szabályozás igénybevételére. E bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

A tájékoztatásnak, amelyet a nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak nyújt az adókötelezettség alá tartozó tevékenysége megkezdésekor, a következő azonosító adatokat kell tartalmaznia: név, postacím, elektronikus címek, beleértve a webhelyeket, nemzeti adószám, ha van ilyen, valamint egy nyilatkozat arról, hogy az adott személyt nem azonosították a Közösség területén belül a hozzáadott-érték-adó céljából. A nem letelepedett adóalany bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak a benyújtott adatokban bekövetkező bármilyen változást.

(3) Az azonosítót kiadó tagállam a nem letelepedett adóalanyt egyedi szám segítségével azonosítja. Az azonosításhoz nyújtott tájékoztatás alapján az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam megtarthatja saját azonosító rendszerét.

Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton értesíti a nem letelepedett adóalanyt a számára kijelölt azonosító számról.

(4) Az azonosítót kiadó tagállam kizárja a nem letelepedett adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból, amennyiben:

- a) az értesítést küld, hogy a továbbiakban már nem nyújt elektronikus szolgáltatásokat; vagy
- b) más okból feltételezhető, hogy adóköteles tevékenysége befejeződött; vagy
- c) többé nem felel meg a különös szabályozás alkalmazásához szükséges követelményeknek; vagy
- d) folyamatosan nem tartja be a különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

(5) A nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton benyújt egy hozzáadottértékadó-bevallást, függetlenül attól, hogy nyújtott-e elektronikus szolgáltatásokat. A bevallást azon elszámolási időszak végét követő 20 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

Az adóbevallás megjelöli az azonosító számot, és az igénybevétel helyszínéül szolgáló minden egyes tagállam számára, ahol az adó

▼M21

fizetendő, az elszámolási időszakra vonatkozóan nyújtott elektronikus szolgáltatások teljes összegét, a hozzáadottérték-adó levonásával, valamint a megfelelő adó teljes összegét. Az alkalmazandó adómértékeket és a teljes fizetendő adóösszeget egyaránt meg kell jelölni.

(6) Az adóbevallás euróban készül. Azon tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, megkövetelhetik, hogy az adóbevallást a saját nemzeti pénznemükben készítsék el. Ha a szolgáltatásnyújtást egyéb pénznemben végezték, akkor az adóbevallás kitöltéséhez az elszámolási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell használni. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyam szerint kell elvégezni, vagy ha azon a napon ilyet nem tettek közzé, akkor a következő közzétételi napon kiadott szerint.

(7) A nem letelepedett adóalany a hozzáadottérték-adót az adóbevallás benyújtásával egy időben fizeti be. A befizetés egy euróban vezetett bankszámlára történik, amelyet az azonosítót kiadó tagállam határoz meg. Azon tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, megkövetelhetik, hogy a megjelölt bankszámlára történő befizetéseket a saját nemzeti pénznemükben teljesítsék.

(8) A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdése ellenére a nem letelepedett adóalany, amely e különös szabályozást alkalmazza, az ezen irányelv 17. cikkének (2) bekezdése szerinti levonások elvégzése helyett a 86/560/EGK irányelv szerint adó-visszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdését, 2. cikkének (3) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését nem lehet a különös szabályozás hatálya alá tartozó elektronikus szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítések esetén alkalmazni.

(9) A nem letelepedett adóalany megfelelő részletességű nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről, amely lehetővé teszi az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam adóhatóságának azt, hogy az (5) bekezdésben említett hozzáadottérték-adó bevallás helyességét megállapítsa. E nyilvántartásokat az azonosítót kiadó tagállam vagy az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam kérésére elektronikus úton is rendelkezésre bocsátják. E nyilvántartásokat az ügylet lebonyolítási évének végétől számított 10 évig megőrzik.

(10) A 21. cikk (2) bekezdésének b) pontját nem kell alkalmazni azon nem letelepedett adóalanyra, amely a különös szabályozást választotta.

▼B

XV. CÍM

EGYSZERŰSÍTÉSI SZABÁLYOZÁSOK

27. cikk

▼M24

(1) A Tanács, a Bizottság javaslatára egyhangúlag eljárva, bármelyik tagállamot felhatalmazhatja arra, hogy ezen irányelv rendelkezéseitől eltérő különös intézkedéseket vezessen be az adókiivetés egyszerűsítésére, vagy az adókijátszások és adókikerülések egyes fajtáinak megakadályozására. Az adókiivetés egyszerűsítésére szolgáló intézkedések a végső fogyasztás stádiumában begyűjtött tagállami adóbevétel teljes összegét csak jelentéktelen mértékben befolyásolhatják.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket bevezetni kívánó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz, és megad számára minden szükséges információt. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége. Amint a Bizottság úgy véli, hogy a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott minden információ a rendelkezésére áll, egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és a kérelmet eredeti nyelven továbbítja a többi tagállamnak.

▼M24

(3) A (2) bekezdés utolsó mondatában említett értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a Tanácshoz a megfelelő javaslatot vagy a kifogásait ismertető közleményt, ha ellenzi a kért eltérést.

(4) Minden esetben a (2) és (3) bekezdésben ismertetett eljárásnak a kérelem Bizottsághoz való beérkezésétől számított 8 hónapon belül be kell fejeződnie.

▼B

(5) Azon tagállamok, amelyek 1977. január 1-jén a fenti (1) bekezdésben meghatározott típusú különös intézkedéseket alkalmaztak, fenntarthatják azokat, amennyiben erről a Bizottságot 1978. január 1. előtt értesítik, továbbá azzal a feltétellel, hogy e különös intézkedések – amennyiben az adókiivetést egyszerűsítő intézkedésekről van szó – a fenti (1) bekezdésben megállapított követelménynek megfelelnek.

XVI. CÍM

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

28. cikk

(1) Az 1967. április 11-i második tanácsi irányelv 17. cikkének első négy francia bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a tagállamok által hatályba léptetett előírásokat az ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések hatálybalépésének időpontjától nem kell alkalmazni.

▼M8

(1a) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága legkésőbb 1999. június 30-ig olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek behozatalára, amelyek 1993. január 1-jéig mentességet élveztek, a 11. cikk B. részének (6) bekezdését olyan módon alkalmazhatja, hogy a behozatalra kivetett hozzáadottérték-adó minden esetben a 11. cikk B. része (1)–(4) bekezdésének megfelelően meghatározott összeg 2,5 %-a legyen.

▼M5

(2) A 12. cikk (3) bekezdése ellenére, a 28l. cikkben említett átmeneti időszakban a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Fenn lehet tartani azon előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó mentességeket, valamint a 12. cikk (3) bekezdése szerinti kedvezményes adómértéket meg nem haladó mértékű kedvezményes mértékeket, amelyek 1991. január 1-jén hatályban voltak, és amelyek összhangban vannak a közösségi joggal, továbbá eleget tesznek a 1967. április 11-i második tanácsi irányelv 17. cikkének utolsó bekezdésében foglaltaknak.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az e műveletekhez kapcsolódó saját források meghatározásának biztosítására.

Azon esetben, ha az e bekezdés rendelkezései Írországban a fűtési és villamosenergia-szolgáltatás terén fennálló verseny torzulásához vezetnek, Írországnak jogában áll, külön kérelemre, a Bizottság engedélyével a 12. cikk (3) bekezdésének megfelelően kedvezményes adómértéket alkalmaznia e szolgáltatásokra. Ez esetben Írország a kérelmét az összes szükséges információval együtt a Bizottság elé terjeszti. Ha a Bizottság a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül nem hoz döntést, úgy kell tekinteni, hogy Írország engedélyt kapott a javasolt kedvezményes adómértékek alkalmazására.

b) Azon tagállamok, amelyek a Közösség jogszabályaival összhangban 1991. január 1-jén az előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó mentességeket, illetve a 12. cikk (3) bekezdésében előírt kedvezményes adómértéknél kisebb mértékű kedvezményes adómértékeket alkalmaztak olyan termékek és szolgáltatások tekintetében, amelyek nem szerepelnek a H. mellékletben, e kedvezményes adómértéket, illetve a 12. cikk (3) bekezdésében előírt két kedvezményes adómérték egyikét alkalmazhatják az ilyen termékekre és szolgáltatásokra.

▼M5

- c) Azon tagállamok, amelyek a 12. cikk (3) bekezdése értelmében az 1991. január 1-jén alkalmazott általános adómértékük több mint 2 %-kal történő emelésére kötelesek, a 12. cikk (3) bekezdésében megállapított kedvezményes adómértéknél alacsonyabb mértékű kedvezményes adómértékeket alkalmazhatnak a H. mellékletben szereplő termék- és szolgáltatáskategóriák tekintetében. E tagállamok ezen adómértéket alkalmazhatják az éttermi szolgáltatásokra, a gyermekruházatra, a gyermekcipőre és a lakásépítésre vonatkozóan is. A tagállamok nem vezethetnek be e bekezdés alapján az előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó mentességeket.
- d) Azon tagállamok, amelyek az éttermi szolgáltatások, gyermekruházat, gyermekcipő és lakásépítés vonatkozásában kedvezményes adómértéket alkalmaztak 1991. január 1-jén, e termékekre és szolgáltatásokra továbbra is alkalmazhatják azt.
- e) Azon tagállamok, amelyek 1991. január 1-jén kedvezményes adómértéket alkalmaztak a H. mellékletben felsorolt szolgáltatások és termékek között nem szereplő termékekre és szolgáltatásokra, a kedvezményes adómértéket, illetve a 12. cikk (3) bekezdésében ilyen termékekre és szolgáltatásokra előírt két kedvezményes adómérték egyikét alkalmazhatják, azzal a feltétellel, hogy az legalább 12 %.

▼M8

E rendelkezést nem lehet alkalmazni használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek olyan értékesítésére, amelyek a 26a. cikk B. vagy C. részében foglalt különleges rendelkezések értelmében a hozzáadottérték-adó hatálya alá tartoznak.

▼M5

- f) A Görög Köztársaság a görög szárazföldön alkalmazottnál legfeljebb 30 %-kal alacsonyabb hozzáadottértékadó-mértékeket alkalmazhat Lesbosz, Kiosz, Számosz, Dodekanézosz és a Kikládok tartományokban, illetve a következő Égei-tengeri szigeteken: Thaszosz, Északi Szporádok, Szamothraké és Szkürosz.
- g) A Bizottság beszámolója alapján, a Tanács 1994. december 31. előtt újból megvizsgálja a fenti a)–f) pontokat, főként a belső piac megfelelő működésével kapcsolatban. Abban az esetben, ha a verseny jelentősen torzul, a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangú határozattal megfelelő intézkedéseket fogad el.

▼M10

- h) Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén hatályos, az 5. cikk (5) bekezdésének a) pontjában szabályozott lehetőséggel éltek, alkalmazhatják a vállalkozási szerződés alapján teljesített értékesítésekre a munka teljesítését követően a termékekre érvényes adómértéket.

E rendelkezés alkalmazásában a vállalkozási szerződés alapján teljesített értékesítések az olyan értékesítések, amelyekben a vállalkozó a megbízója által e célból reá bízott anyagokból, illetve tárgyakból általa készített vagy összeállított ingóságokat értékesíti megbízójának, függetlenül attól, hogy a vállalkozó biztosította-e a felhasznált anyagok egy részét vagy sem.

▼M11

- i) A tagállamok kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak az élő növények értékesítésére (beleértve a gumókat, gyökereket és hasonlókat, a vágott virágokat és a díszítő lombzatot), és a tűzifaként felhasznált fára.

▼M17

- j) Az Osztrák Köztársaság az ingatlan lakáscélú bérbeadására vonatkozóan a 12. cikk (3) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdésében meghatározott két kedvezményes mérték egyikét alkalmazhatja, feltéve hogy a mérték nem alacsonyabb mint 10 %.
- k) A Portugál Köztársaság az éttermi szolgáltatásokra vonatkozóan a 12. cikk (3) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdésében meghatározott két kedvezményes mérték egyikét alkalmazhatja, feltéve hogy a mérték nem alacsonyabb mint 12 %.

▼B

(3) A (4) bekezdés szerinti átmeneti időszak alatt a tagállamok a következőket tehetik:

- a) az E. mellékletben felsorolt 13., illetve 15. cikk alapján mentesített ügyleteket továbbra is megadóztatják;
- b) az F. mellékletben felsorolt tevékenységeket az érintett tagállamban fennálló feltételek mellett továbbra is mentesítik;
- c) az adóalanyoknak lehetőséget biztosítanak arra, hogy a G. mellékletben megállapított követelmények szerint mentesített ügyletek adóztatását válasszák;
- d) továbbra is alkalmazzák azon rendelkezéseket, amelyek a 18. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében megállapított egyidejű adólevonás elvétől eltérnek;
- e) továbbra is alkalmazzák ►**M8** ————— ◀ a 6. cikk (4) bekezdésétől és a 11. cikk A. része (3) bekezdésének c) pontjától eltérő rendelkezéseket;
- f) előírják, hogy az adóalapot az eladási ár és a vételi ár közötti különbség képezze az olyan épületek és építési telkek értékesítésénél, amelyeket viszonteladási szándékkal szerzett olyan adóalany, amely a megszerzés alkalmával nem volt jogosult adólevonásra;
- g) a 17. cikk (3) bekezdésétől és a 26. cikk (3) bekezdésétől eltérően, az adólevonásra nem jogosult idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyoknak a 26. cikk (3) bekezdésében említett szolgáltatásait továbbra is mentesítik. Ezen eltérési lehetőséget azon utazási ügynökökre is alkalmazni lehet, amelyek az utasok nevében és azok javára tevékenykednek.

▼M4

(3a) A Tanács döntésétől függően, amely a 89/465/EGK ⁽¹⁾ irányelv 3. cikke értelmében jár el a (3) bekezdésben meghatározott átmeneti eltérések megszüntetésének tárgyában, Spanyolország jogosult mentesíteni az F. melléklet 2. pontjában említett ügyleteket az alkotók által teljesített szolgáltatások tekintetében, valamint az F. melléklet 23. és 25. pontjában említett ügyletek esetében.

▼B

(4) Az átmeneti időszakot egyelőre öt évben állapítják meg, 1978. január 1-jei kezdettel. Legkésőbb ezen időtartam lejártá előtt hat hónappal – és a későbbiekben szükség szerint – a Tanács a Bizottság jelentése alapján áttekinti a helyzetet a (3) bekezdésben felsorolt eltérésekre tekintettel, és a Bizottság javaslatára egyhangú határozatot hoz ezen eltérések teljes vagy részleges megszüntetéséről.

(5) Az átmeneti időszak lejártával a személyszállítást a Közösségen belüli útszakaszra a kiindulási országban adóztatják meg, összhangban a Bizottság által előterjesztett, a Tanács által egyhangúlag elfogadott részletes eljárási szabályokkal.

▼M16

(6) A Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag eljárva felhatalmazhat bármely tagállamot arra, hogy ►**M25** 2000. január 1. és 2005. december 31. között legfeljebb hatéves időszakra ◀ a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontjában előírt kedvezményes adómértékeket alkalmazzon a K. mellékletben meghatározott szolgáltatási kategóriák közül legfeljebb kettőre. Kivételes esetekben a tagállamot fel lehet hatalmazni arra, hogy a kedvezményes adómértéket a fent említett kategóriák közül háromra alkalmazza.

Az érintett szolgáltatásoknak meg kell felelniük a következő követelményeknek:

- a) munkaigényesnek kell lenniük;
- b) széles körben kell biztosítani azokat közvetlenül a végső felhasználóknak;

⁽¹⁾ HL L 226., 1989.8.3., 21. o.

▼M16

- c) főként helyi szolgáltatásoknak kell lenniük, és nem lehetnek alkalmasak arra, hogy a verseny torzulását okozzák;
- d) szoros kapcsolatnak kell lennie az adómérték csökkentéséből eredő alacsonyabb árak és a keresletben és a foglalkoztatásban előrelátható növekedés között.

A kedvezményes adómérték alkalmazása nem sértheti a belső piac zavartalan működését.

Minden tagállam, amely be kívánja vezetni az első albekezdésben előírt intézkedést, 1999. november 1. előtt tájékoztatja a Bizottságot, és az említett időpontig megadja az összes vonatkozó adatot, különösen a következőket:

- a) az intézkedés alkalmazási köre és az érintett szolgáltatások részletes leírása;
- b) azon adatok, amelyek igazolják, hogy a második és harmadik albekezdésben megállapított feltételek teljesültek;
- c) azon adatok, amelyek bemutatják az előírt intézkedés költségvetési költségét.

Az első albekezdésben említett kedvezményes adómérték alkalmazására felhatalmazott tagállamok 2002. október 1. előtt részletes jelentést készítenek, amely tartalmazza az intézkedés eredményességének általános értékelését elsősorban a munkahelyteremtés és a hatékonyság szempontjából.

2002. december 31. előtt a Bizottság továbbít egy átfogó értékelő jelentést a Tanácsnak és a Parlamentnek, amely szükség esetén javaslatot tartalmaz a munkaigényes szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottértékadó-mértékre vonatkozó, a végleges határozathoz szükséges megfelelő intézkedésekre.

▼M4

XVIa. CÍM

ÁTMENETI SZABÁLYOK A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI KERESKEDELEM ADÓZÁSÁRA VONATKOZÓAN

28a. cikk

Hatály

(1) A következők szintén hozzáadottérték-adó alá tartoznak:

- a) a Közösségen belüli termékbeszerzés ellenszolgáltatás fejében az országon belüli olyan adóalany részéről, aki mint ilyen jár el, vagy nem adóalany jogi személy részéről, amennyiben az eladó olyan adóalany, aki mint ilyen jár el, és aki nem jogosult a 24. cikkben meghatározott adómentességre, és akire nem terjednek ki a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában, vagy a 28b. cikk B. részének (1) bekezdésében meghatározott feltételek.

▼M6

Eltérve az első albekezdéstől, az olyan Közösségen belüli termékbeszerzések, amelyeket az (1) bekezdés a) pontjában részletezett feltételek mellett egy adóalany vagy nem adóalany jogi személy végez, nem tartoznak a hozzáadottérték-adó fizetési kötelezettségének hatálya alá.

▼M4

Az adóalanyoknak és a második albekezdés alapján jogosult nem adóalany jogi személyeknek a tagállamok megadják a jogot, hogy az első albekezdésben rögzített általános rendszert válasszák. A tagállamok meghatározzák a részletes szabályokat e választási lehetőség gyakorlására, amelyek mindenképpen érvényben maradnak két naptári éven át;

- b) a Közösségen belüli beszerzések, amelyeket új szállítóeszközök tekintetében ellenszolgáltatásért hajtottak végre az országon belül olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek, akik

▼ **M4**

jogosultak az a) pont második albekezdésében meghatározott eltérésre, vagy bármely más nem adóalanyok;

▼ **M6**

- c) a Közösségen belül jövedéki termékek ellenszolgáltatás fejében belföldön történő beszerzése olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy által, aki megfelel az a) pont második albekezdésében említett eltérés tekintetében, és amely termékek vonatkozásában a jövedéki adókat a 92/12/EGK irányelv ⁽¹⁾ értelmében belföldön ki lehet vetni.

(1a) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti eltérés a következők javára szolgál:

- a) azon termékek Közösségen belüli beszerzése, amelyek belföldi értékesítése a 15. cikk 4–10. pontja értelmében adómentességet élvez;
- b) az a) pontban foglaltakon kívüli termékek Közösségen belüli beszerzése:

- a 25. cikkben meghatározott átalányadózási rendszer hatály alá tartozó adóalany által saját mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozása számára; vagy olyan adóalany által, aki csak olyan termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást végez, amely tekintetében a hozzáadottérték-adót nem lehet levonni; vagy nem adóalany jogi személy által,
 - olyan összeg ellenében, amelyik a folyó naptári év során nem haladja meg a tagállamok által megállapított küszöbértéket, de amelyik legalább 10 000 ECU-nek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeg,
- továbbá
- feltéve, hogy az előző év folyamán a Közösségen belüli termék-beszerzések teljes összege nem haladta meg a második francia bekezdésében említett küszöbértéket.

A fenti rendelkezések alkalmazására vonatkozó küszöbérték azon termékek Közösségen belüli beszerzésének teljes ellenértékéből áll, kivéve az új szállítóeszközöket és jövedéki termékeket, amely összegből levonják az azon tagállamban esedékes vagy befizetett hozzáadottérték-adót, amelyik államból a termékeket feladták, illetve szállították.

▼ **M4**

(2) E cím alkalmazásában:

- a) „szállítóeszköz” a következő: vízijárművek, amelyek hosszúsága meghaladja a 7,5 métert, légijárművek, amelyek felszállási súlya meghaladja az 1 550 kg-ot és a motorizált szárazföldi járművek, ha térfogatuk meghaladja a 48 cm³-t, vagy amelyek teljesítménye nagyobb mint 7,2 kilowatt, és amelyek személyek vagy termékek szállítására szolgálnak, kivéve a 15. cikk (5) és (6) bekezdésében említett vízi- és légijárműveket;

▼ **M8**

- b) az a) pontban említett szállítóeszközök nem minősülnek újnak, ha mindkét következő feltétel teljesül:

- a szállítóeszközöket az első forgalomba helyezés időpontját követően több mint három hónappal később értékesítették. Ezen időszak ugyanakkor az a) pontban meghatározott szárazföldi gépjárművek esetében hat hónapra hosszabbodik,
- a szállítóeszköz megtett útja meghaladja szárazföldi jármű esetén a 6000 km-t, vízi jármű esetén a 100 hajózott órát, légi jármű esetén a 40 repült órát.

A tagállamok állapítják meg azon feltételeket, amelyek alapján az említett tényeket fennállónak kell tekinteni.

⁽¹⁾ HL L 76., 1992.3.23., 1. o.

▼ **M4**

(3) „Közösségen belüli termékbeszerzés”: a tulajdonosként történő rendelkezési jog megszerzése olyan személynek átadott vagy szállított ingó vagyon felett, aki az eladó révén, annak nevében szerzi meg a termékeket, vagy aki megszerzi a termékeket egy olyan tagállamban, amely nem egyezik meg azzal, amelyikből a termékeket feladták vagy szállították.

Amennyiben a nem adóalany jogi személy által megszerzett termékeket e nem adóalany jogi személy egy harmadik területről feladja vagy átszállítja olyan tagállamba, amely nem egyezik meg a feladott vagy szállított termékek érkezés szerinti tagállamával, a termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket a behozatal szerinti tagállamból adtak fel vagy szállítottak. E tagállam hozzáadottértékadó-visszatérítésben részesíti a ► **M18** 21. cikk (4) bekezdése ◀ meghatározott importőrt a termékek behozatalával összefüggésben fizetett hozzáadottérték-adó után, amennyiben az importőr igazolja, hogy megszerzése a feladott vagy szállított termékek érkezés szerinti tagállamában hozzáadottérték-adó alá tartozott.

(4) Szintén adóalanynak kell tekinteni minden személyt, aki időről időre új szállítóeszközt szállít a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján.

Azon tagállam, amely területén belül a szolgáltatást nyújtják, feljogosítja az adóalanyt a levonásra a következő rendelkezések alapján:

- a levonás joga kizárólag a teljesítés időpontjában keletkezik és csak akkor gyakorolható,
- az adóalany jogosult levonni a vételárba foglalt hozzáadottérték-adót, vagy a behozatal vagy a Közösségen belüli szállítóeszközbeszerzése után megfizetett hozzáadottérték-adót olyan összegig, amely nem haladja meg azon adót, amelynek fizetésére kötelezett lenne, ha a szolgáltatás nem lenne adómentes.

A fenti rendelkezések végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

(5) ► **M10** A következőket ellenérték fejében értékesített termékeként kell kezelni: ◀

▼ **M10**▼ **M4**

b) az adóalany vállalkozásából származó termékek szállítása egy másik tagállamba.

A következőket egy másik tagállamba átszállítottak kell tekinteni: bármely tárgyi eszköz szállítása vagy feladása az adóalany vagy annak nevében eljáró személy által a 3. cikkben meghatározott területről, de a Közösségen belül, vállalkozása céljaira, kivéve a következő ügyletek egyikének céljára:

- az említett termékértékesítés adóalany részéről a feladás vagy szállítás érkezési tagállamának területén belül a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában, és a 28b. cikk B. részének (1) bekezdésében meghatározott feltételek alapján,
- az említett termékértékesítés adóalany részéről a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételek alapján,
- az említett termékértékesítés adóalany részéről belföldön, a 15. cikk vagy a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján,

▼ **M10**

- az adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely magában foglalja a termékeken fizikailag azon tagállamban végzett munkát, amelyben a termékek feladása, illetve szállítása lezárul, feltéve hogy miután munkát végeztek a termékeken, azok visszajutnak a tagállamba azon adóalanyhoz, ahonnan eredetileg feladásra, illetve szállításra kerültek,

▼M4

- az említett termékek ideiglenes használata, a termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállam területén belül, az adóalany részéről történő szolgáltatások nyújtása céljából, aki a termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállamban telepedett le,
- az említett termékek 24 hónapot meg nem haladó időszakon belül történő ideiglenes használata egy másik tagállam területén, ahol ugyanazon termékek harmadik országból történő behozatala, tekintettel az ideiglenes használatra, az ideiglenes behozatal feltételrendszere alá tartoznak az importvámok alóli teljes mentességgel,

▼M23

- a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés vagy a villamosenergia-értékesítés a 8. cikk (1) bekezdésének d) vagy e) pontjában megállapított feltételek alapján.

▼M6

Amennyiben a feltételek közül, amelyekhez a fenti kedvezmény kötődik, egyet nem teljesítenek, akkor a termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket egy másik tagállamban található rendeltetési helyre szállították át. Ez esetben az átszállítás megtörténte azon időpont, amikor az adott feltétel már nem teljesül.

▼M4

(6) A Közösségen belüli, ellenszolgáltatás fejében végzett termékbeszerzés magában foglalja az adóalanyok a vállalkozása céljaira az általa vagy nevében eljáró személy által feladott vagy szállított termékek használatát, ha a feladás vagy szállítás egy másik tagállamból történik, mint amely területén belül a termékeket az (1) bekezdésben meghatározottak szerint előállították, kivonták, feldolgozták, megvásárolták, beszerzték, vagy ahol az adóalany e termékeket vállalkozása keretében behozta e másik tagállamba.

▼M6

A következő beszerzést szintén Közösségen belüli, ellenszolgáltatás fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni: termékek felhasználása az Észak-atlanti Szerződés valamelyik résztvevő államának fegyveres erői vagy azok polgári állományának használatára, amelyek megvásárlása nem a tagállamok valamelyikének hazai piacán az adózás rendjét szabályozó általános szabályok alapján történt, amikor az ilyen termékek behozatala nem részesülhetett a 14. cikk (1) bekezdésének g) pontjában részletezett adómentességben.

▼M4

(7) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy „Közösségen belüli termékbeszerzésnek” minősítsék azon ügyleteket, amelyeket „termékértékesítésként” minősítettek volna az (5) bekezdés vagy az 5. cikk értelmében, ha azokat belföldön hajtotta volna végre azon adóalany, aki mint ilyen jár el.

*28b. cikk***Az ügylet helye***A. A Közösségen belüli termékbeszerzés helye*

(1) A Közösségen belüli termékbeszerzés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek az azokat beszerző személynek történő feladás vagy szállítás befejeződésekor található.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Közösségen belüli termékbeszerzés helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amely a hozzáadottértékadó-azonosító számot kiadta, amelynek alapján a termékeket beszerző személy végrehajtotta a beszerzést, kivéve, ha a termékeket beszerző személy igazolja, hogy a beszerzés az (1) bekezdésnek megfelelően adóköteles volt.

Amennyiben azonban a beszerzés az (1) bekezdésnek megfelelően adóköteles a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti tagállamban, miután adóköteles volt az első albekezdés értelmében, megfelelően

▼M4

csökkenteni lehet az adóalapot azon tagállamban, amelyben kiadták azon hozzáadottértékadó-azonosító számot, amelynek alapján a termékeket beszerző személy a beszerzést megvalósította.

▼M6

Az első albekezdés alkalmazásában a Közösségen belüli termékbeszerzéseket úgy kell tekinteni, mint amelyek után az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően megtörtént az adófizetés, amennyiben a következő feltételek teljesültek:

- a beszerző igazolja, hogy e Közösségen belüli beszerzés az (1) bekezdésben említett tagállamban később lebonyolítandó értékesítés igényeit szolgálja, és amellyel kapcsolatban a címzett minősül az adó megfizetésére kötelezett személynek a 28c. cikk E. részének (3) bekezdésében foglaltak szerint,
- a 22. cikk (6) bekezdése b) pontjának utolsó albekezdésében kifejtett nyilatkozattételi kötelezettségeknek a beszerző eleget tett.

▼M4*B. A termékértékesítés helye*

(1) Eltérve a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjától és (2) bekezdésétől, a nem a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti tagállamból, a szállító vagy annak nevében eljáró személy által feladott vagy szállított termék értékesítési helyének azon helyet kell tekinteni, ahol a termékek a vásárlónak való feladás vagy szállítás befejeztével vannak, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a termékértékesítést olyan adóalany javára valósítják meg, aki jogosult a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására olyan nem adóalany jogi személy javára, aki ugyanezen eltérési lehetőség alkalmazására jogosult, vagy bármely más nem adóalany javára,
- olyan termékeket értékesítenek, amelyek nem új szállítóeszközök és amelyeket az értékesítő vagy az annak nevében eljáró személy nem összeszerelés vagy üzembe helyezés után szolgáltatott próbaüzemmel vagy anélkül.

Amennyiben az ily módon értékesített termékeket a szállító harmadik területről adja fel vagy szállítja, és egy olyan tagállamba viszi be, amely nem a vásárlónak feladott vagy szállított termékek érkezési helye szerinti tagállam, úgy kell tekinteni, mint a behozatal szerinti tagállamból feladott vagy szállított termékeket.

(2) Amennyiben a termékértékesítés azonban olyan termékekre terjed ki, amelyek nem jövedékiadó-kötelesek, az (1) bekezdés nem vonatkozik a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti ugyanazon tagállamban feladott vagy szállított termékek értékesítésére, amennyiben:

- az ilyen értékesítések összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, egy naptári éven belül nem haladja meg 100 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget, és
- a jövedéki termékeken kívüli olyan termékek értékesítésének a hozzáadottérték-adó nélküli összértéke, amely termékeket az előző naptári évben az (1) bekezdésben megállapított feltételek alapján értékesítettek, és amelyek ellenértéke nem haladta meg a 100 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget.

Azon tagállam, amelynek területén a termékek a vásárló részére történő feladás vagy szállítás befejezésekor vannak, korlátozhatja az előbbiekben említett küszöböket 35 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összegre, ha az említett tagállam attól tart, hogy a fenti 100 000 ECU összegű küszöb a versenyfeltételek súlyos torzulásához vezetne. Azon tagállamok, amelyek élnek e lehetőséggel, megteszik a szükséges intézkedéseket a termékek feladása vagy szállítása szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatására.

1994. december 31. előtt a Bizottság jelentést tesz a Tanácsnak az előző albekezdésben szabályozott különleges 35 000 ECU összegű küszöbök

▼ **M4**

alkalmazásának tapasztalatairól. E jelentésben a Bizottság tájékoztathatja a Tanácsot arról, hogy a különös küszöbök megszüntetése nem vezet a versenyfeltételek súlyos torzulásához. Amíg a Tanács nem hoz egyhangú döntést a Bizottság javaslata alapján, az előző albekezdés érvényben marad.

(3) Azon tagállam, amelynek területén a feladás vagy szállítás kezdetekor a termékek vannak, azon adóalanyoknak, akik a (2) bekezdés szerint a termékszállítást megvalósítják, megadja a választási jogot, hogy az ilyen szállítások helyét az (1) bekezdésnek megfelelően állapítsák meg.

Az érintett tagállamok határozzák meg az említett választás gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat, amelyek két naptári évig mindenképp érvényesek.

C. Szolgáltatások nyújtásának helye a Közösségen belüli termékszállításban

(1) Eltérve a 9. cikk (2) bekezdés b) pontjától, a Közösségen belüli termékszállításnál a szolgáltatásnyújtás helyét a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően határozzák meg. E cím alkalmazásában:

— „Közösségen belüli termékszállítás” olyan szállítás, amelyben az indulás és az érkezés helye két különböző tagállam területén belül van ► **M10** . ◀

▼ **M10**

Az olyan termékszállítás, ahol az indulás és az érkezés helye az ország területén található, olyan Közösségen belüli termékszállításnak minősül, ahol az ilyen szállítás közvetlenül kapcsolódik az olyan termékszállításhoz, amelyben az indulás, illetve az érkezés helye más-más tagállam területén található,

▼ **M4**

— „indulás helye” azon hely, ahol a termékek szállítása ténylegesen megkezdődik, függetlenül a ténylegesen megtett úttól addig a helyig, ahol a termékek vannak,

— „érkezés helye” azon hely, ahol a termékek szállítása ténylegesen véget ér.

(2) A szolgáltatások nyújtásának helye a Közösségen belüli termékszállításban az indulás helye.

(3) Mindazonáltal eltérve a (2) bekezdéstől, a Közösségen belüli olyan termékek szállításában, amelyeket a hozzáadottérték-adó szempontjából nem az indulás helye szerinti tagállamban nyilvántartott megrendelők részére nyújtottak, a szolgáltatások nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek alapján a szolgáltatást részére teljesítették.

(4) A tagállamoknak nem kell alkalmazniuk az adót a szállításnak azon részére, amely olyan vízi úton megtett utazásokhoz kapcsolódik, amelyek nem képezik a Közösség területének 3. cikkben meghatározott részét.

D. A Közösségen belüli termékszállítást kiegészítő szolgáltatások nyújtásának helye

Eltérve a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontjától, a Közösségen belüli termékszállítást kiegészítő azon szolgáltatásoknál, amelyeket a hozzáadottérték-adó szempontjából nem a ténylegesen elvégzett szolgáltatásnyújtás szerinti tagállamban nyilvántartott megrendelők részére nyújtottak, a szolgáltatások nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek alapján a szolgáltatást részére teljesítették.

▼ **M4***E. Közvetítők által teljesített szolgáltatások nyújtásának helye*

(1) Eltérve a 9. cikk (1) bekezdésétől, a más személyek nevében és érdekében eljáró közvetítők által teljesített szolgáltatások nyújtásának helye az indulás helye, amennyiben azok a Közösségen belüli termék-szállításnál a szolgáltatások nyújtásában vesznek részt.

Ha a megrendelőt, akinek a részére a közvetítő a szolgáltatást teljesíti, a hozzáadottérték-adó szempontjából nem a szállítás indulásának helye szerinti tagállamban tartják nyilván, a közvetítő által teljesített szolgáltatás nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek keretében a szolgáltatást részére teljesítették.

(2) Eltérve a 9. cikk (1) bekezdésétől, a más személyek nevében és érdekében eljáró közvetítők által teljesített szolgáltatások esetén, amennyiben azok olyan szolgáltatások nyújtásában vesznek részt, amelyek a rendeltetése a Közösségen belüli termékszállítást kiegészítő tevékenység elvégzése, a szolgáltatás nyújtásának helye az a hely, ahol a kiegészítő szolgáltatásokat ténylegesen elvégzik.

Ha a megrendelőt, akinek a részére a közvetítő a szolgáltatást teljesíti, a hozzáadottérték-adó szempontjából nem azon tagállam területén belül tartják nyilván, ahol a kiegészítő szolgáltatást ténylegesen elvégzik, a közvetítő által teljesített szolgáltatás nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek keretében a szolgáltatást részére a közvetítő teljesítette.

(3) Eltérve a 9. cikk (1) bekezdésétől, a más személyek nevében és érdekében eljáró közvetítők által teljesített szolgáltatás nyújtásának helye, amennyiben az ilyen szolgáltatások nem az (1) vagy a (2) bekezdésben vagy a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett ügyletek részét képezik, az a hely, ahol az említett ügyleteket végrehajtják.

Amennyiben a megrendelőt, akinek részére a közvetítő a szolgáltatást teljesíti, a hozzáadottérték-adó szempontjából nem azon tagállam területén belül tartják nyilván, ahol az említett ügyleteket végrehajtják, a közvetítő által teljesített szolgáltatás nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek keretében a szolgáltatást részére a közvetítő teljesítette.

▼ **M10***F. A szolgáltatások teljesítési helye az ingó materiális javak értékelése és a rajtuk végzett munka esetében*

Eltérve a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontjától, azon helyet, ahol az ingó materiális javak értékelését, illetve a rajtuk végzett munkát olyan vásárló veszi igénybe, akit nem azon tagállamban tartanak a hozzáadottérték-adó tekintetében nyilván, mint amelyikben e szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják, olyan helynek kell tekinteni, mint amely azon tagállam területén található, amelyik kiadta a vásárló azon hozzáadottértékadó-azonosító számát, amely keretében a szolgáltatást neki nyújtották.

Ezen eltérést nem lehet alkalmazni azon esetben, ha a termékeket nem adták fel, illetve szállították el azon tagállamból, ahol a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtották.

▼ **M4***28c. cikk***Mentességek***A. Adómentes termékértékesítés*

Más közösségi rendelkezések sérelme nélkül, és mindazon feltételekre is figyelemmel, amelyet azon céllal állapítanak meg, hogy biztosítsák a következőkben meghatározott mentességek megfelelő és egyértelmű

▼ **M4**

alkalmazását, továbbá az adókikerülés, adócsalás vagy visszaélés megakadályozását, a tagállamok mentesítik a következőket:

- a) azon, ► **M10** az 5. cikkben meghatározott ◀ termékértékesítések, amelyeket az eladó vagy az annak nevében eljáró személy, vagy a termékeket beszerző személy adott fel vagy szállított a 3. cikkben említett területen kívülre, de a Közösség területén belül maradván, és amelyeket olyan másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy javára teljesítettek, aki mint ilyen jár el olyan tagállamban, amely nem egyezik meg a termékek feladásának vagy szállításának indulási helye szerinti tagállammal.

E mentesség nem vonatkozik a 24. cikk értelmében adó alól mentesített adóalanyok termékértékesítéseire vagy olyan termékértékesítésekre, amelyeket olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek javára teljesítettek, amelyek jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására;

- b) olyan új szállítóeszközök, amelyeket a 3. cikkben említett területen kívülre, de a Közösség területén belül maradván a vásárlónak az eladó vagy az annak nevében eljáró személy vagy a vásárló adott fel vagy szállított, amennyiben ezeket olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek javára teljesítették, amelyek jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására, vagy bármely más nem adóalany javára teljesítették;

▼ **M6**

- c) az eladó, a vásárló vagy annak nevében más által a vásárló részére feladott vagy hozzá elszállított jövedéki termékeknek olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek által történő értékesítése a 3. cikkben említett területen kívül, ugyanakkor a Közösségen belül, amelyek jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdés szerinti eltérésre, amikor a termékek feladása, illetve fuvarozása a 92/12/EGK irányelv 7. cikke (4) és (5) bekezdésének vagy 16. cikkének megfelelően történik.

E mentesség nem vonatkozik a jövedéki termékek olyan, adó fizetésére kötelezett személyek által lebonyolított értékesítéseire, akik részesülnek a 24. cikkben részletezett adómentességben;

- d) a 28a. cikk (5) bekezdésének b) pontja értelmében azon termékértékesítések, amelyek részesülnek a fent részletezett mentességekben, ha azokra egy másik adóalany nevében kerül sor.

▼ **M4**

B. Közösségen belüli adómentes termékbeszerzések

Más közösségi rendelkezések sérelme nélkül, és mindazon feltételekre is figyelemmel, amelyeket azon céllal állapítanak meg, hogy biztosítsák a következőkben meghatározott mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, továbbá az adókikerülés, adócsalás vagy visszaélés megakadályozását, a tagállamok mentesítik a következőket:

- a) azon Közösségen belüli termékbeszerzés, amelynek adóalanyok részéről való szolgáltatása minden körülmények között adómentes lenne belföldön;
- b) azon Közösségen belüli termékbeszerzés, amelynek behozatala minden körülmények között adómentes lenne a 14. cikk (1) bekezdése alapján;
- c) azon Közösségen belüli termékbeszerzés, ha a 17. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében a termékeket beszerző személy minden körülmények között jogosult lenne a 28a. cikk (1) bekezdése alapján fizetendő hozzáadottérték-adó teljes visszatérítésére.

C. Adómentes szállítási szolgáltatások

A tagállamok mentesítik azon Közösségen belüli szállítási szolgáltatásokat, amelyek az Azori-szigetekhez vagy Madeirához tartozó autonóm területeket képező szigetekről induló és az oda érkező feladásokkal vagy

▼ **M4**

szállításokkal, valamint a szigetek közötti feladásokkal vagy szállítással kapcsolatosak.

D. *Adómentes termékimport*

Amennyiben harmadik területről feladott vagy szállított termékeket nem a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti tagállamba visznek be, a tagállamok mentesítik az ilyen behozatalt, amennyiben az importőr általi termékértékesítés a ► **M18** 21. cikk (4) bekezdése ◄ meghatározott értelemben mentességet élvez az A. résznek megfelelően.

A tagállamok megállapítják a mentességet szabályozó feltételeket, figyelembe véve a megfelelő és egyértelmű alkalmazás szempontjait, valamint az adókiküldés, adócsalás és visszaélések megakadályozásának követelményeit.

▼ **M6**E. *Egyéb mentességek*▼ **M10**

(1) A 16. cikkben:

— az (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyéb közösségi adózási rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok - a 29. cikkben meghatározott konzultációkra is figyelemmel - olyan különleges intézkedéseket tehetnek, amelyek arra irányulnak, hogy mentességben részesítsék a következő ügyletek némelyikét vagy mindegyikét, feltéve, hogy azok nem végső felhasználásra és/vagy fogyasztásra szolgálnak, továbbá hogy a hozzáadottérték-adó összege az A.–E. részben említett esetekre vonatkozó intézkedések megszüntetésekor megfelel azon adóösszegnek, amely ezen ügyletek mindegyikének az ország területén való megadóztatása esetén lett volna esedékes:

A. termékimport, ha azok raktározási, de nem vámraktározási rendelkezések alá kerülnek;

B. olyan termékek értékesítése, amelyeket a következőkre szántak:

- a) vám elé állítás és adott esetben ideiglenes raktározás alá helyezés;
- b) vámszabad területen vagy vámraktárban elhelyezés;
- c) vámraktározási eljárásban vagy aktív feldolgozási eljárásban részesítés;
- d) beengedés az ország felségvizeire:

— azért, hogy fűró- vagy termelőberendezésbe beépítsék az ilyen berendezések építése, javítása, karbantartása, átalakítása vagy felszerelése céljából, vagy azért, hogy az ilyen fűró- vagy termelőberendezést a szárazfölddel összekössék,

— a fűró- vagy termelőberendezéseken üzemanyag és ellátás biztosítása céljából;

e) az ország területén raktározási, de nem vámraktározási eljárás alá helyezés.

E cikk alkalmazásában raktár, de nem vámraktár a következő:

— jövedéki termékek esetén a 92/12/EGK irányelv 4. cikkének b) pontja értelmében adóraktárként meghatározott hely,

— a jövedéki termékektől különböző termékek esetén a tagállamok által ekként meghatározott hely. A tagállamok azonban csak vámraktározási eljárást alkalmazhatnak azon esetben, ha a termékeket a kiskereskedelmi szinten kívánják értékesíteni.

▼M10

Mindazonáltal a tagállamok alkalmazhatnak ilyen eljárást a következőknek szánt termékeknél:

- adóalanyok, a 28k. cikkben megállapított feltételek alapján teljesített értékesítések céljaira,
- a 28k. cikk szerinti vámmentes üzletek, amelyek azon utasok ellátására szolgálnak, akik harmadik országba tartó légi járatokon vagy hajóutakon utaznak, amennyiben e termékek a 15. cikk értelmében vámmentesek,
- adóalanyok, akik légi járatokon vagy hajóutakon a légi vagy vízi jármű fedélzetén lévő utasokat látják el, amennyiben az érkezés helye a Közösség határain kívül van,
- adóalanyok, a 15. cikk 10. pontja szerint adómentes teljesítés céljára.

Az a), b), c) és d) pontban említett helyeket a Közösség hatályos vámrendelkezései határozzák meg;

C. szolgáltatások, amelyek a B. részben említett termékértékesítésekhez kapcsolódnak;

D. termékek és szolgáltatások, amelyeket a következő helyeken végeznek:

- a) a B. rész a), b), c) és d) pontjában felsorolt helyek és azok továbbra is a fenti pontokban meghatározott helyzetben vannak;
- b) a B. rész e) pontjában felsorolt helyek és azok belföldön továbbra is a fenti pontokban meghatározott helyzetben vannak.

Amennyiben a tagállamok a vámraktárakban bonyolított ügyletek vonatkozásában élnek az a) pontban biztosított választási lehetőséggel, megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy meghatározzák azon raktározási, de nem vámraktározási eljárásokat, amelyek lehetővé teszik a b) pont rendelkezéseinek alkalmazását ugyanazon ügyletek vonatkozásában, amelyek a J. mellékletben felsorolt termékekkel kapcsolatosak, és amelyeket e vámraktározáson kívüli raktározás során bonyolítanak;

E. értékesítések:

- a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett termékekből, amelyekre továbbra is érvényesek az ideiglenes behozattal összefüggő teljes importvámmentességet szabályozó rendelkezések vagy a külső árutovábbítási eljárást szabályozó rendelkezések,
- a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékekből, amelyekre továbbra is a belső Közösségnek a 33a cikkben meghatározott belső árutovábbítási eljárás érvényes,

továbbá az ilyen értékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtások.

Eltérve a 21. cikk 1. pontja a) alpontjának első albekezdésétől, az esedékes adó megfizetéséért felelős személy az első albekezdésnek megfelelően azon személy, akinek révén a termékek kikerülnek az e bekezdésben felsorolt rendelkezések, illetve helyzetek hatálya alól.

Amikor a termékek kivonása az e bekezdésben felsorolt rendelkezések, illetve helyzetek hatálya alól a 7. cikk (3) bekezdésének értelmében vett behozattal eredményezi, akkor a behozó tagállam meghozza azon intézkedéseket, amelyek az országban a kettős adóztatás elkerüléséhez szükségesek.”,

- a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdésben biztosított választási lehetőséggel, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az olyan termékek Közösségen belüli

▼ **M10**

beszerzései, amelyeket az (1) bekezdés B. részben foglalt rendelkezések vagy helyzetek egyikének hatálya alá kívánnak helyezni, ugyanazon kedvezményekben részesülhessenek, mint az azonos feltételek mellett az országon belül lebonyolított termékértékesítések.”;

▼ **M6**

(2) A 16. cikk (2) bekezdésében:

— a „mentesítést adhatnak a következőkre” szövegrész a következő szövegrésszel egészül ki: „egy adóalany által végzett Közösségen belüli termékbeszerzések”. A „kivétel” szövegrész a következő szövegrésszel egészül ki: „a Közösségen kívülre”,

— a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok, amikor e lehetőséget igénybe veszik, a 29. cikkben szabályozott konzultációtól függően kiterjesztik e mentesség előnyeit az adóalany által lebonyolított Közösségen belüli termékbeszerzésekre, az adóalany részére importtermékként behozott, vagy neki értékesített termékekre, ha azokat az említett személy változatlan állapotban vagy a feldolgozást követően tovább kívánja értékesíteni a 28c. cikk A. részében rögzített feltételekkel, valamint az ilyen értékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokra, amelynek maximális értéke megegyezik a megelőző tizenkét hónap folyamán, a 28c. cikk A. részében rögzített feltételek mellett, általa lebonyolított termékértékesítések értékével.

A tagállamok megállapíthatnak egy közös maximális összeget azon ügyletekre vonatkozóan, amelyeket az első és második albekezdésekben foglaltak alapján mentesítenek.”

(3) A tagállamok különleges intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy a hozzáadottérték-adót ne vessék ki azon Közösségen belüli termékbeszerzésekre, amelyek lebonyolítására a 28b. cikk A. részének (1) bekezdésében foglaltak értelmében annak területén belül kerül sor, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a Közösségen belül olyan adóalany szerzi be a termékeket, aki nem telepedett le az adott ország területén, de aki a hozzáadottérték-adó tekintetében egy másik tagállam nyilvántartásában szerepel,
- a Közösségen belüli árubeszerzés célja, hogy egy adóalany később termékértékesítéseket bonyolítson az adott ország területén,
- ezen adóalany által így beszerzett termékeket közvetlenül egy másik tagállamból adják fel, illetve szállítják és nem abból, amelyiknek a nyilvántartásában e személy a hozzáadottérték-adó tekintetében szerepel, és e termékek rendeltetési helye azon személynél van, akinek részére a későbbi értékesítést teljesíti,
- azon személy, akinek részére a későbbi értékesítés történik, olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, amelyet a hozzáadottérték-adó tekintetében az ország nyilvántartásában szerepel,
- azon személyt, akinek részére a későbbi értékesítés történik, a ► **M18** 21. cikk 1. pontjának c) alpontja ◀ alapján olyan személyként jelölték meg, aki az adó megfizetésére kötelezett az adott ország területén nem letelepedett adóalany által értékesített termékek után.

▼ **M4***28d. cikk***Adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága**

(1) Az adóköteles esemény akkor merül fel, amikor a Közösségen belüli termékbeszerzés megtörténik. A Közösségen belüli termékbeszerzés akkor tekinthető megtörténtnek, ha a hasonló termékek értékesítését megtörténtnek kell tekinteni belföldön.

(2) A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében az adó az adóköteles esemény bekövetkezését követő hónap 15. napján válik felszámíthatóvá.

▼M6

(3) Eltérve a (2) bekezdéstől, az adó felszámíthatóvá válik a 22. cikk (3) bekezdése a) pontjának első albekezdésében meghatározott számla ►**M20** — kibocsátása során, amennyiben a számlát ►**M20** — a terméket beszerző személynek az adóköteles esemény bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napja előtt állítják ki.

▼M4

(4) Eltérve a 10. cikk (2) és (3) bekezdésétől, az adó felszámíthatóvá válik olyan termékértékesítések tekintetében, amelyeket a 28c. cikk A. részében rögzített feltételek alapján valósítottak meg az adóköteles esemény bekövetkeztének hónapját követő hónap 15. napján.

▼M6

Az adó felszámíthatóvá válik a 22. cikk (3) bekezdése a) pontjának első albekezdésében meghatározott számla ►**M20** — kiállításakor, amennyiben a számlát ►**M20** — az adóköteles esemény bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napja előtt állítják ki.

▼M4*28e. cikk***Adóalap és az alkalmazható mérték**

(1) Közösségen belüli termékbeszerzés esetén az adóalapot ugyanazon tényezők alapján állapítják meg, mint amelyeket a 11. cikk A. részének megfelelően ugyanolyan termékeknek belföldi szállítására vonatkozó adóalap meghatározása során használtak. ►**M6** Különösen a 28a. cikk (6) bekezdésében említett Közösségen belüli termékbeszerzés esetében az adóalapot a 11. cikk A. része (1) bekezdése b) pontjának, valamint a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően határozzák meg. ◀

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jövedéki termék Közösségen belüli beszerzését megvalósító személy által fizetendő vagy megfizetett jövedéki adót beszámítsák az adóalapba a 11. cikk A. része (2) bekezdése a) pontjának megfelelően. ►**M6** Amikor a Közösségen belüli termékbeszerzés időpontját követően a beszerző visszakapja az azon tagállamban megfizetett jövedéki adó összegét, amelyből a termékeket feladták, illetve szállították, ennek megfelelően az adóalapot képező összeg csökken azon tagállamban, ahol a Közösségen belüli beszerzés történt. ◀

▼M6

(2) A 28c. cikk A. részének d) pontjában említett termékértékesítések esetén az adóalap meghatározása a 11. cikk A. része (1) bekezdése b) pontjának, valamint a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően történik.

▼M4

►**M6** (3) ◀ A Közösségen belüli termékbeszerzésre azon adómérték vonatkozik, amelyet az adó felszámíthatóvá válásakor lehet alkalmazni.

►**M6** (4) ◀ A Közösségen belüli termékbeszerzésre ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely az ugyanolyan termékeknek belföldön történő értékesítésére vonatkozik.

*28f. cikk***Adólevonási jog**

(1) A 17. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat adóköteles tevékenységhez használja fel, az adóalany jogosult az általa fizetendő adóból levonni a következő összegeket:

▼M10

a) az olyan, belföldön adóköteles termékek és szolgáltatások után fizetendő, illetve megfizetett hozzáadottérték-adó, amelyet

▼ M10

részére egy másik adóalany szállított vagy fog szállítani, illetve teljesített vagy fog teljesíteni;

▼ M4

- b) a behozott termékekre belföldön fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó;
- c) az 5. cikk (7) bekezdésének a) pontja, a 6. cikk (3) bekezdése és a 28a. cikk (6) bekezdése szerint fizetendő hozzáadottérték-adó;
- d) a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint fizetendő hozzáadottérték-adó.

(3) A tagállamok továbbá biztosítják valamennyi adóalany részére a (2) bekezdésben meghatározott hozzáadottérték-adó levonását vagy visszatérítését, amennyiben az adóalany a termékeket és szolgáltatásokat a következő célokra használja fel:

- a) a 4. cikk (2) bekezdése szerinti gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos külföldön folytatott ügyletek, amelyek tekintetében előzetes adólevonásra keletkezett volna joga, ha ezeket belföldön végezte volna;

▼ M26

- b) a 14. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontja, a 15. cikk, a 16. cikk (1) bekezdésének B., C., D. vagy E. része vagy (2) bekezdése vagy a 28c. cikk A. és C. része szerinti adómentes ügyletek;

▼ M4

- c) a 13. cikk B. részének a) pontjában és d) pontjának 1–5. alpontjában mentesített ügyletek, ha a szolgáltatás címzettje a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ez az ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékexporttal kapcsolatos.

(4) A (3) bekezdésben említett hozzáadottértékadó-visszatérítés a következő személyeket illeti meg:

- adóalanyok, akik nem belföldön, hanem egy másik tagállamban telepedtek le a 79/1072/EGK (*) irányelvben megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően,
- adóalanyok, akik a nem Közösség területén telepedtek le, a 86/560/EGK irányelvben (**) megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően.

▼ M6

A fentiek alkalmazásában:

- a) a 79/1072/EGK irányelv 1. cikkében említett adóalanyokat a fenti irányelv alkalmazása tekintetében szintén nem belföldön letelepedett adóalanyoknak kell tekinteni, amikor annak területén belül csak termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást bonyolítottak le olyan személyeknek, akiket a ►M18 21. cikk 1. pontjának a) és c) alpontjában ◀ foglaltaknak megfelelően az adó megfizetésére kötelezett személyként jelölték meg;
- b) a 86/560/EGK irányelv 1. cikkében említett adóalanyokat a fenti irányelv alkalmazása tekintetében szintén nem a Közösségben letelepedett adóalanyoknak kell tekinteni, amikor belföldön csak termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást bonyolítottak le olyan személyeknek, akiket a 21. cikk 1. pontjának a) alpontjában foglaltaknak megfelelően az adó megfizetésére kötelezett személyként jelölték meg;
- c) a 79/1072/EGK és a 86/560/EGK irányelv nem vonatkozik azon termékértékesítésekre, amelyek a 28c. cikk A. része alapján mentességet élveznek, vagy élvezhetnek, ha az értékesített termékeket a beszerző adja fel vagy szállítja, illetve ha a feladás vagy szállítás annak számlájára történik.

▼ M4

(*) HL L 331., 1979.12.27., 11. o.

(**) HL L 326., 1986.11.21., 40. o.”

▼ **M4**

(2) A 18. cikk (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ahhoz, hogy adólevonási jogát gyakorolhassa, az adóalanynak

- a) a 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti adólevonási joghoz a 22. cikk (3) bekezdése szerint kiállított számlával kell rendelkeznie;
- b) a 17. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti adólevonási joghoz behozatali okmánnyal kell rendelkeznie, amely őt címzettként vagy importőrként tünteti fel, és amelyből a fizetendő adóösszeget meg lehet állapítani, vagy amelynek alapján azt ki lehet számítani;
- c) a 17. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti adólevonási joghoz meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak;
- d) amikor a 21. cikk 1. pontjának alkalmazása esetén vevőként vagy szolgáltatás igénybevevőjeként kell megfizetnie az adót, meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak;
- e) közzé kell tennie a 17. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti levonások tekintetében a 22. cikk (4) bekezdésének megfelelő nyilatkozatban minden olyan adatot, amely a Közösségen belüli termékbeszerzések vonatkozásában az esedékes adó összegének kiszámításához szükséges, és rendelkeznie kell a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelő számlával.”

(3) A 18. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok felhatalmazhatják az adóalanyt a 17. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett levonás végrehajtására akkor is, ha az nem rendelkezik a 22. cikk (3) bekezdésnek megfelelő számlával; e rendelkezés alkalmazására vonatkozó feltételeket és rendelkezéseket a tagállamok határozzák meg.”

28g. cikk

Az adó fizetésére kötelezett személy

A 21. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

▼ **M18**

„21. cikk

Az adó fizetésére kötelezett személy

(1) A belföldi forgalomban a hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett személy a következő:

▼ **M23**

- a) azon adóalany, aki adóköteles termékértékesítést végez, a b), c) és f) pontban említett esetek kivételével. Amennyiben az adóköteles termékértékesítést nem belföldön letelepedett adóalany végzi, a tagállamok az általuk meghatározott feltételek szerint előírhatják, hogy az adó megfizetésére kötelezett személy az a személy legyen, akinek az adóköteles termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást teljesítik;

▼ **M18**

- b) azon adóalanyok, akiknek a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontja szerinti szolgáltatásokat nyújtották, vagy azon személyek, akiket belföldön a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosítottak, és akik részére a 28b. cikk C., D., E. és F. része szerinti szolgáltatásokat nyújtották, ha a szolgáltatásokat nem belföldön letelepedett adóalany hajtotta végre;
- c) azon személy, akinek a termékértékesítést végrehajtották, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:
 - az adóköteles tevékenység a 28c. cikk E. részének (3) bekezdésében meghatározott feltételek szerint végrehajtott termékértékesítés,

▼ **M18**

- azon személy, akinek a termékértékesítést végezték, egy másik adóalany vagy egy nem adóalany jogi személy, akit hozzáadottérték-adó szempontjából belföldön azonosítottak,
- a nem belföldön letelepedett adóalany által kibocsátott számla megfelel a 22. cikk (3) bekezdésének.

A tagállamok azonban eltérést engedélyezhetnek e kötelezettségtől, amennyiben a nem belföldön letelepedett adóalany már kijelölt egy adóképviselet az adott országban;

- d) bármely személy, aki feltünteti a hozzáadottérték-adót egy számlán ► **M20** ◄;
- e) bármely személy, aki Közösségen belüli adóköteles termékbeszerzést hajt végre;

▼ **M23**

- f) azon személy, akit a hozzáadottérték-adó szempontjából belföldön azonosítottak, és akinek a 8. cikk (1) bekezdésének d) vagy e) pontjában megállapított feltételek szerint termékértékesítést végeztek, amennyiben az értékesítést nem belföldön letelepedett adóalany végzi.

▼ **M18**

- (2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve:
 - a) amennyiben az (1) bekezdés rendelkezéseivel összhangban az adó fizetésére kötelezett személy egy nem belföldön letelepedett adóalany, akkor a tagállamok lehetővé tehetik számára, hogy kijelöljön egy adóképviselet, mint az adó fizetésére kötelezett személyt. E lehetőség az egyes tagállamok által meghatározott feltételektől és eljárási szabályoktól függ;
 - b) amennyiben az adóköteles ügyletet nem belföldön letelepedett adóalany hajtja végre, és abban az országban, ahol az adóalany letelepedett vagy székhellyel rendelkezik, nincs ahhoz hasonló szabású kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz érvényben, mint amelyet a 76/308/EGK (*) és a 77/799/EGK (**) irányelv és a közvetett adózás (hozzáadottérték-adó) területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 1992. január 27-i 218/92/EGK tanácsi rendelet (***) alkalmazási körében meghatároztak, akkor a tagállamok intézkedéseket tehetnek annak elrendelésére, hogy az adó fizetésére kötelezett személy egy nem belföldön letelepedett adóalany által kijelölt adóképviselet legyen.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben a tagállamok elrendelhetik, hogy az adó fizetésére kötelezett személy helyett valaki más legyen együttesen és egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.
- (4) Behozatal esetén a hozzáadottérték-adó a behozatal szerinti tagállam által az adó fizetésére kijelölt vagy akként elfogadott személyt vagy személyeket terheli.

▼ **M4**

(*) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.
 (**) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.
 (***) HL L 24., 1992.2.1., 1. o.”

▼ **M4**

28h. cikk

Az adófizetésre kötelezett személyek kötelezettségei

A 22. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. cikk

Kötelezettségek a belföldi forgalomban:

- (1) ► **M21** a) Minden adóalany bejelenti, hogy adóalanyként folytatott tevékenységét mikor kezdte, mikor módosította vagy szüntette meg. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalanyok számára, hogy a nyilatkozatokat elektronikus úton is elkészíthessék, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát. ◀
- b) Az a) pont sérelme nélkül minden, a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében említett adóalany bejelenti, hogy Közösségen belüli termékbeszerzést végez, amennyiben az említett cikkben meghatározott eltérési lehetőség alkalmazásának feltételei nem teljesülnek.
- c) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyéni szám útján azonosítsák a következőket:

▼ **M23**

— a 28a. cikk (4) bekezdésében említettek kivételével minden adóalany, aki belföldön olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely őt a levonási jog gyakorlására jogosítja, kivéve az olyan termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat, amelyek tekintetében az adót kizárólag a 21. cikk 1. pontjának a), b), c) vagy f) alpontjának megfelelően az ügyfél fizeti. A tagállamoknak azonban nem kell meghatározniuk a 4. cikk (3) bekezdésében említett egyes adóalanyokat,

▼ **M4**

— az (1) bekezdés b) pontjában említett minden adóalany és minden olyan adóalany, aki él a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdésében meghatározott választási lehetőséggel,

▼ **M6**

— minden adóalany, aki az ország területén Közösségen belüli termékbeszerzést végez a 4. cikk (2) bekezdésében említett, külföldön végzett gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó ügyleteik számára.

▼ **M4**

- d) Minden egyéni azonosító szám rendelkezik egy előtaggal az ISO nemzetközi szabvány 3166 szerinti alpha-2-es kódnak megfelelően, amelynek alapján a kibocsátó tagállamot azonosítani lehet. ► **M20** Mindazonáltal a Görög Köztársaság jogosult az »EL« előtag használatára. ◀
- e) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azonosítási rendszereik meg tudják különböztetni a c) pontban említett adóalanyokat, és hogy a Közösségen belüli ügyletek adózására vonatkozó átmeneti rendelkezéseket megfelelő módon alkalmazzák az e részben rögzített módon.
- (2) a) Minden adóalany megfelelően részletes elszámolást vezet, hogy lehetővé tegye a hozzáadottérték-adó felhasználását és annak adóhatóság általi ellenőrzését.

▼ **M10**

- b) Minden adóalany nyilvántartást vezet azon termékekről, amelyeket szállított vagy feladott, vagy amelyeket az ő nevében szállítottak vagy adtak fel a 3. cikkben meghatározott területen kívülre, de a Közösségen belül, a 28a. cikk (5)

▼ **M10**

bekezdése b) pontjának ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdésében említett ügyletek céljából.

Minden adóalany kötelezően részletes számlákat vezet, hogy lehetővé tegye, a hozzáadottérték-adó tekintetében egy másik tagállamban nyilvántartott adóalany által vagy annak nevében a részére azon másik tagállamból feladott termékeket azonosítani lehessen, amelynek kapcsán szolgáltatást végeztek a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontjában foglalt harmadik vagy negyedik francia bekezdés értelmében.

▼ **M20**

- (3) a) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az általa egy másik adóalany vagy egy nem adóalany jogi személy részére teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról akár ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviselőjében egy harmadik fél számlát bocsásson ki. Minden adóalany köteles azt is biztosítani, hogy a 28b. cikk B. részének (1) bekezdésében említett termékek értékesítésére vonatkozóan és a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján értékesített termékek tekintetében akár ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviselőjében egy harmadik fél számlát bocsásson ki.

Minden adóalany hasonlóképpen köteles biztosítani, hogy bármilyen, az első albekezdésben említett termékértékesítés megtörténte előtt a számlájára teljesített bármilyen befizetésről és egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a szolgáltatás befejezését megelőzően a számlájára teljesített bármilyen befizetésről – akár ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviselőjében egy harmadik fél – számlát bocsásson ki.

A tagállamok számlaadási kötelezettséget róhatnak az adóalanyokra az előző albekezdésekben nem említett, a területükön teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan. Amennyiben így cselekszenek, akkor a tagállamok kevesebb kötelezettséget írhatnak elő a számlákra vonatkozóan, mint amelyeket a b), c) és d) pontban soroltak fel.

A tagállamok az adóalanyokat mentesíthetik a számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 13. cikk, a 28. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 28. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében – az előző szakaszban megfizetett adó visszatérítése mellett vagy anélkül – adómentesek.

Bármely dokumentumot vagy üzenetet, amely kifejezetten és egyértelműen az indulási számlára vonatkozik vagy módosítja azt, számlának kell tekinteni. Azon tagállamok, amelyek területén teljesítették a termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat, engedélyezhetik a kötelező részletek egy részének elhagyását e dokumentumokról vagy üzenetekből.

A tagállamok számlakibocsátási határidőket írhatnak elő a területükön termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok számára.

Azon tagállamok által meghatározandó feltételek mellett, amelyek területén a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat teljesítették, időszakonként egy összesítő számlát lehet kiállítani a több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról.

A számlát kiállíthatja az adóalany ügyfele az adóalany által teljesített termékértékesítésekről vagy szolgáltatásnyújtásokról, azon feltétellel, hogy a felek már a kezdetben megállapodást kötnek, valamint hogy létezik eljárási szabály minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy

▼ M20

szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására. A megállapodásra és az adóalany és az ügyfele közötti számlaelfogadási eljárásra vonatkozó szabályokat és feltételeket azon tagállamok határozzák meg, amelyek területén a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást teljesítették.

A tagállamok további feltételeket írhatnak elő a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok ügyfelei által történő számlakibocsátásra vonatkozóan. A tagállamok például megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és az ő képviselőjében bocsássák ki. E feltételeknek mindig ugyanazoknak kell lenniük, akárhol is rendelkezik az ügyfél székhellyel.

A tagállamok a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok esetében szintén egyedi feltételeket állapíthatnak meg azon esetekben, amikor a számlát kiállító harmadik fél vagy ügyfél egy olyan országban rendelkezik székhellyel, ahol nincs ahhoz hasonló szabású kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz érvényben, mint amelyet meghatároztak az egyes lefőlözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelvben (*), a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen és közvetett adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvben (**), és a közvetett adózás (hozzáadottérték-adó) területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 1992. január 27-i 218/92/EGK tanácsi rendeletben (***)

- b) Az ezen irányelvben meghatározott különleges rendelkezések sérelme nélkül, hozzáadottérték-adó céljából csak a következő részek feltüntetése kötelező az a) pont első, második és harmadik albekezdése szerint kiállított számlákon:

- a kibocsátás dátuma,
- egy, a számlát egyedileg azonosító, egy vagy több számsorból álló sorszám,
- az (1) bekezdés c) pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító szám, amelynek keretében az adóalany a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat végezte,
- a fogyasztónak az (1) bekezdés c) pontjában említett azon hozzáadottértékadó-azonosító száma, amely alapján számára azon termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végeztek, amelynek adóját köteles megfizetni, vagy amely alapján a 28c. cikk A. része szerint értékesítették számára a termékeket,
- az adóalany és a vevő teljes neve és címe,
- az értékesített termékek mennyisége és jellege, vagy a nyújtott szolgáltatás mértéke és jellege,
- azon dátum, amikor a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás megtörtént vagy befejeződött, vagy azon dátum, amikor az a) pont második albekezdésében említett kifizetést teljesítették, amennyiben e dátumot meg lehet állapítani és eltér a számla kiállításának dátumától,
- az adóköteles mennyiség adómértékenként vagy adómentességenként, az egységár az adó és bármilyen árengedmény vagy visszatérítés nélkül, ha az egységár ezeket nem tartalmazza,
- az alkalmazott hozzáadottértékadó-mérték,

▼ M20

- a fizetendő hozzáadottérték-adó összege, kivéve ha olyan különleges rendelkezést alkalmaztak, amelyre vonatkozóan ezen irányelv kizár egy ilyen adatot,
- amennyiben hozzáadottérték-adó alóli mentességről van szó vagy amennyiben a vevő kötelezett az adó megfizetésére, akkor a hivatkozás az ezen irányelv megfelelő rendelkezésére, a vonatkozó nemzeti rendelkezésre, vagy bármilyen utalás arra, hogy az értékesítés mentes a hozzáadottérték-adó alól vagy az áthárított adózási eljárás tárgyát képezi,
- amennyiben új közlekedési eszközök Közösségen belüli értékesítéséről van szó, akkor a 28a. cikk (2) bekezdésében felsorolt részletek,
- amennyiben a nyereség szerinti adózást alkalmazzák, akkor a 26. vagy a 26a. cikkre, a vonatkozó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozás vagy bármiféle utalás arra, hogy a nyereség szerinti adózást alkalmazták,
- amennyiben az adó fizetésére kötelezett személy egy, a 21. cikk (2) bekezdése értelmében vett adóképviseelő, akkor az adóképviseelő (1) bekezdés c) pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító száma, valamint a teljes neve és címe.

A tagállamok a területükön letelepedett, és ott termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyoktól megkövetelhetik azt, hogy tüntessék fel a vevőik (1) bekezdés c) pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító számát, az első albekezdés negyedik francia bekezdésében szereplő esetek kivételével.

A tagállamok nem tehetik kötelezővé a számlák aláírását.

A számlán szereplő összegeket bármilyen valutában ki lehet fejezni, feltéve hogy a fizetendő adó összege azon tagállam valutájában szerepel, ahol a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végezték, a 11. cikk C. rész (2) bekezdésében meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával.

Amennyiben ellenőrzés céljából szükséges, a tagállamok előírhatják a területükön értékesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számláknak, és az adóalanyok által a területükön kapott számláknak a nemzeti nyelvekre történő lefordítását.

- c) Az a) pontnak megfelelően kiállított számlákat papíron vagy a vevő beleegyezésétől függően elektronikus úton is el lehet küldeni.

Az elektronikus úton elküldött számlákat a tagállamoknak el kell fogadniuk, feltéve hogy biztosított az eredet hitelessége és a tartalom sértetlensége:

- egy fokozott biztonságú elektronikus aláírás által, az elektronikus aláírással kapcsolatos közösségi keretrendszerről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (****) 2. cikkének 2. pontja értelmében; a tagállamok azonban kérhetik azt, hogy e fokozott biztonságú elektronikus aláírás egy minősített hitelesítésen alapuljon, és a fent említett irányelv 2. cikkének 6. és 10. pontja szerinti biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel készüljön,
- vagy az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 1994/820/EK bizottsági ajánlás (*****) 2. cikkében meghatározott elektronikus adatcsere (EDI) által, amennyiben a cserére vonatkozó egyezmény előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását; a tagállamok azonban az általuk előírt feltételekkel megkö-

▼ M20

vetelhetik, hogy ezenkívül még egy papíron kiállított kiegészítő összefoglaló dokumentum is szükséges legyen.

A számlákat azonban az érintett tagállam(ok) beleegyezésétől függően el lehet küldeni más elektronikus úton is. A Bizottság legkésőbb 2008. december 31-ig el fog készíteni egy jelentést és adott esetben egy javaslatot, amely módosítja az elektronikus számlázás feltételeit azon célból, hogy az e területen várható technológiai fejlesztéseket figyelembe lehessen venni.

A tagállamok a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokra nem róhatnak a számlák elektronikus úton való továbbítására vonatkozó további kötelezettségeket vagy formaszabványokat. Azonban 2005. december 31-ig előírhatják azt, hogy az ilyen rendszer használatát előzetesen kötelező legyen bejelenteni.

A tagállamok különleges feltételeket állapíthatnak meg a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról elektronikus úton kiállított számlákra vonatkozóan, ha a termékek vagy a szolgáltatások olyan országból származnak, ahol nincs ahhoz hasonló szabású kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz érvényben, mint amelyet a 76/308/EGK és 77/799/EGK irányelvben vagy a 218/92/EGK rendeletben meghatároztak.

Amennyiben ugyanazon címzettnek több számlát tartalmazó számlaköteget küldenek elektronikus úton, akkor az egyes számlák azonos részleteit elégséges csak egyszer feltüntetni, ha az összes számla esetében valamennyi adatba bele lehet tekinteni.

- d) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy megőrizze akár az ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviseletében egy harmadik fél által kiállított számlákat és az összes általa kézhez kapott számlát.

Ezen irányelv alkalmazásában az adóalany dönthet a megőrzés helyéről, feltéve hogy a megőrzött számlákat vagy adatokat az illetékes hatóságok kérésére indokolatlan késedelem nélkül bármikor rendelkezésre bocsátja. A tagállamok azonban előírhatják a területükön letelepedett adóalanyok számára azt, hogy értesítsék őket a megőrzés helyéről, ha az a tagállam területén kívül van. A tagállamok ezenkívül előírhatják a területükön letelepedett adóalanyok számára azt is, hogy belföldön őrizze meg akár az ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviseletében egy harmadik fél által kiállított számlákat, valamint az általuk kézhez kapott összes számlát, amennyiben az érintett adatok megőrzése elektronikus úton nem biztosítja az adatokhoz való korlátlan on-line betekintést.

A számlák eredetének hitelességét és a tartalmuk sértetlenségét, valamint az olvashatóságukat a megőrzési időszak során végig biztosítani kell. A c) pont harmadik albekezdésében említett számlák esetében a számlákon szereplő adatokat nem lehet módosítani, azoknak az említett időszak alatt végig olvashatóknak kell maradniuk.

A tagállamoknak kell meghatározniuk azon időszakot, ameddig az adóalanyok kötelesek megőrizni a területükön teljesített termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó számlákat és a területükön letelepedett adóalanyok által kézhez kapott számlákat.

Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik albekezdésben meghatározott feltételek teljesüljenek, a negyedik albekezdésben említett tagállamok megkövetelhetik azt, hogy a számlákat a megküldés szerinti eredeti formában – akár papíron, akár elektronikus formában – őrizze meg. A tagállamok azt is előírhatják, hogy amennyiben a számlákat

▼ **M20**

elektronikus úton tárolják, akkor az eredet hitelességét és a tartalom sértetlenségét biztosító adatokat is meg kell őrizni.

A negyedik albekezdésben említett tagállamok előírhatnak olyan különleges feltételeket, amelyek megtiltják vagy korlátozzák a számláknak az olyan országokban történő tárolását, ahol nincs ahhoz hasonló alkalmazási körű kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz, mint amelyet a 76/308/EGK és 77/799/EGK irányelvben vagy a 218/92/EGK rendeletben meghatároztak, és nincs olyan jogi eszköz, amely a 22a. cikkben említett elektronikus úton való betekintésre, letöltésre és felhasználásra vonatkozik.

A tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel előírhatják a nem adóalanyok által kézhez kapott számlák megőrzését.

- e) A c) és d) pont alkalmazásában a számlák „elektronikus úton való” továbbítása és megőrzése: a címzett számára történő továbbítás vagy a betekintés biztosítása az elektronikus berendezés használatával való adatfeldolgozás (beleértve a digitális tömörítést) vagy adattárolás céljából, valamint vezetékek, rádióátvitel, optikai technológiák vagy egyéb elektromágneses eszközök alkalmazása.

Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok elfogadják a papír vagy elektronikus formában érkező üzeneteket számlaként, ha azok megfelelnek az e bekezdésben meghatározott feltételeknek.

▼ **M4**

- (4) ► **M21** a) Minden adóalany bevallást nyújt be a tagállamok által megállapított határig. E határnap nem lehet az egyes adómegállapítási időszakok végét követő két hónapnál később. Az adómegállapítási időszakokat az egyes tagállamok egy hónapban, két hónapban vagy egy negyedévben állapítják meg. A tagállamok azonban más időszakokat is megjelölhetnek, feltéve, hogy ezen adómegállapítási időszak az egy évet nem haladja meg. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalany számára, hogy a bevallásokat elektronikus úton is elkészíthesse, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát. ◀
- b) A bevallásnak tartalmaznia kell az összes olyan adatot, amely szükséges a fizetendő adó, valamint az érvényesítendő adólevonás összegének megállapításához, beleértve adott esetben, amennyiben ez az adóalap megállapításához szükséges, az adó felszámításához és a levonás alapjául szolgáló ügyletek értékét, továbbá az adómentes értékesítések teljes értékét is.
- c) A bevallásban a következőket is közölni kell:

- egyrészt a 28c. cikk A. részében említett termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelynek alapján az adó az érintett időszakban felszámíthatóvá vált.

Ugyancsak közölni kell a következőket: a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában és a 28b. cikk B. része (1) bekezdésében említett olyan termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyet egy másik tagállam területén teljesítettek, és amelyre az adó a bevallási időszak alatt vált felszámíthatóvá, amennyiben a termékek szállításának vagy feladásának helye belföldön van,

▼ **M6**

- másrészt, a 28a. cikk (1) és (6) bekezdésében említett Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyek után az adó felszámíthatóvá vált.

▼ **M6**

A következőket ugyancsak közölni kell: a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában és a 28b. cikk B. rész (1) bekezdésében említett olyan termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyet belföldön teljesítettek, és amelyre az adó a bevallási időszak alatt vált felszámíthatóvá, amennyiben a termékek szállításának vagy feladásának helye egy másik tagállam területén van; és az összérték, csökkentve a belföldön végzett olyan termékértékesítések hozzáadottérték-adójával, amely tekintetében az adóalanyt a 28c. cikk E. részének (3) bekezdése alapján az adó megfizetéséért felelős személyként jelölték meg, és amely alapján az adó a bevallási időszak során esedékessé vált.

▼ **M4**

(5) Minden adóalany megfizeti a rendszeres adóbevallás benyújtásakor az adólevonás érvényesítése után fennmaradó fizetendő hozzáadottérték-adó összegét. A tagállamok azonban az összeg megfizetésére más határidőt is megállapíthatnak vagy időközi fizetést írhatnak elő.

(6) ► **M21** a) A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany az előző év összes ügyletére kiterjedően készítsen bevallást a (4) bekezdés szerinti összes adat feltüntetésével. E bevallás tartalmaz minden olyan adatot, amely az esetleges módosítás szempontjából szükséges. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalany számára, hogy a bevallásokat elektronikus úton is elkészíthesse, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát. ◀

▼ **M6**

b) ► **M10** Minden, a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosított adóalany összesítő bevallást is benyújt azon termékbeszerzőkről, akiknek a 28c. cikk A. részének a) és d) pontjában megállapított feltételek alapján termékeket értékesített, valamint azon címzettekről, akiket az ötödik albekezdésben említett ügyletek céljából hozzáadottérték-adó szempontjából tartanak nyilván. ◀

▼ **M21**

Az összesítő bevallást minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan a tagállamok által meghatározott határidőn belül és eljárásokkal összhangban állítják össze, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a közvetett adózásra vonatkozó közigazgatási együttműködést érintő rendelkezéseket minden körülmények között betartsák. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalanyok számára, hogy a bevallásokat elektronikus úton is elkészíthessék, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát.

▼ **M4**

Az összesítő bevallás a következőket tartalmazza:

— azon szám, amely révén az adóalanyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják belföldön és amelynek keretében termékértékesítéseket hajtott végre a ► **M6** 28c. cikk A. részének a) pontja ◀ megállapított feltételek mellett,

▼ **M10**

— azon szám, amelynek révén a termékeket beszerző személyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják egy másik tagállamban, és amelynek keretében a termékeket részére értékesítették,

▼ **M4**

— a termékeket beszerző valamennyi személy tekintetében az adóalany által teljesített termékértékesítések

▼ **M4**

összértéke. Ezen összegeket bejelentik azon naptári negyedévre vonatkozóan, amely során az adó felszámíthatóvá vált.

Az összesítő bevallás a következőket is tartalmazza:

- a ► **M6** 28c. cikk A. részének a) pontjában ◀ c) pontja által meghatározott termékértékesítések tekintetében azon szám, amelynek segítségével az adóalanyt azonosítják a hozzáadottérték-adó szempontjából belföldön, azon szám, amelynek révén őt a szállítás vagy feladás érkezési helye szerinti tagállamban azonosítják ► **M6** , és az értékesítések 28e. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott összértéke ◀,
- a 11. cikk C. részének (1) bekezdése alapján végrehajtott kiigazítás összegei. Ezen összegeket bejelentik azon naptári negyedévre vonatkozóan, amely során a termékeket beszerző személyt a kiigazításról értesítik.

▼ **M10**▼ **M6**

A 28b. cikk A. része (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott esetekben a hozzáadottérték-adó tekintetében belföldön nyilvántartott adóalany az összesítő bevallásban köteles világosan és egyértelműen említést tenni a következőkről:

- azon szám, amellyel a hozzáadottérték-adó tekintetében az ország területén azonosítják, és amelyen a Közösségen belüli beszerzéseket és a későbbi termékértékesítéseket végezte,
- azon szám, amellyel az adóalany által végzett későbbi értékesítés címzettjét a feladott, illetve szállított termékek érkezési helye szerinti tagállam területén azonosítják,
- továbbá mindegyik címzett vonatkozásában az adóalany által a feladott, illetve szállított termékek érkezési helye szerinti tagállam területén végzett értékesítések összértéke, levonva belőle a hozzáadottérték-adó összegét. Ezen összegekről azon naptári negyedévre vonatkozólag nyilatkoznak, amelyre az adó felszámíthatóvá vált.

▼ **M4**

- c) Eltérve a b) ponttól, a tagállamok a következőket tehetik:
 - előírják az összesítő bevallás havi rendszerességgel történő benyújtását,
 - előírják, hogy az összesítő bevallás további részletekkel szolgáljon.
- d) Új szállítóeszközök értékesítése esetén, amelyet a 28c. cikk A. részének b) pontjában rögzített feltételek alapján teljesített a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartott adóalany, olyan vásárlónak, akit nem tartanak nyilván a hozzáadottérték-adó vonatkozásában, vagy amelyet a 28a. cikk (4) bekezdésében meghatározott adóalany teljesített, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az eladó közölje az adóhatósággal a hozzáadottérték-adó alkalmazásához és ellenőrzéshez szükséges összes adatot.
- e) A tagállamok előírhatják, hogy olyan adóalanyok, akik belföldön Közösségen belüli termékbeszerzést valósítanak meg a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése értelmében, részletes adatokat tartalmazó nyilatkozatokat nyújtsanak be az ilyen beszerzésekről, azonban az ilyen nyilatkozatokat egy hónapnál rövidebb időszakra vonatkozóan nem lehet megkövetelni.

▼ M4

A tagállamok azt is előírhatják, hogy olyan személyek, akik a Közösségen belül új szállítóeszköz-beszerzést hajtanak végre a 28a. cikk (1) bekezdése b) pontjában meghatározott módon, a (4) bekezdésben említett bevallás benyújtásakor adják meg az adóhatóságoknak a hozzáadottérték-adó alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot.

▼ M18

(7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azon személyek, akiket a 21. cikk 1. és 2. pontja szerint a nem belföldön letelepedett adóalanyok helyett az adó fizetésére kötelezett személynek tekintenek, teljesítsék az e cikkben megállapított bevallással és adófizetéssel kapcsolatos kötelezettségeket; a tagállamok kötelesek meghozni a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében is, hogy e személyek, akik a 21. cikk 3. pontjának bekezdésével összhangban az adó megfizetéséért együttesen és egyetemlegesen felelnek, teljesítsék az e cikkben megállapított fizetési kötelezettségeket.

▼ M4

(8) A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnék az adó megfelelő behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, azon követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által végrehajtott belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve hogy az ilyen kötelezettségek nem idéznek elő a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki előírásokat.

▼ M20

Az első albekezdésben előírt lehetőséget nem lehet a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket jóval meghaladó további kötelezettségek előírására használni.

▼ M4

- (9) a) A tagállamok mentesíthetik egyes vagy az összes kötelezettség alól a következőket:
- azon az adóalanyok, akik kizárólag a 13. és 15. cikk szerinti adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzik,
 - azon adóalanyok, akik a 24. cikkben előírt adómentességre és a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérési lehetőség alkalmazására jogosultak,
 - azon adóalanyok, akik nem hajtanak végre semmilyen, a (4) bekezdés c) pontjában említett ügyletet.

▼ M20

A d) pontban meghatározott előírások sérelme nélkül a tagállamok ugyanakkor a harmadik francia bekezdésben említett adóalanyokat nem mentesíthetik a 22. cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségek alól.

▼ M4

- b) A tagállamok mentesíthetik az a) pontban említetteken kívüli adóalanyokat a (2) bekezdés a) pontjában említett egyes kötelezettségek alól.
- c) A tagállamok mentesíthetik az adóalanyokat az esedékes adó megfizetése alól, amennyiben az érintett összeg jelentéktelen.

▼ M20

- d) A Bizottsággal való, a 29. cikkben előírt konzultációtól függően és az általuk megállapított feltételekkel a tagállamok előírhatják azt, hogy a területükön végzett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számláknak a következő esetekben nem kell kielégíteniük a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételeket:

— amennyiben a számla végösszege csekély, vagy

▼ **M20**

- amennyiben az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy adminisztratív gyakorlata, vagy a számla kiállításának technikai feltételei megnehezítik a (3) bekezdés b) pontjában említett valamennyi követelmény kielégítését.

A számláknak minden esetben tartalmazniuk kell a következőket:

- a kiállítás dátuma,
- az adóalany azonosítója,
- az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások típusának azonosítása,
- a fizetendő adó vagy a kiszámításához szükséges adat.

Az e pontban előírt egyszerűsített rendelkezéseket nem lehet a (4) bekezdés c) pontjában említett ügyletek esetén alkalmazni.

- e) Azon esetekben, amikor a tagállamok élnek az a) pont harmadik francia bekezdése által kínált lehetőséggel, amely arra vonatkozik, hogy az (1) bekezdés c) pontjában említett számot nem bocsátják ki azon adóalanyoknak, akik a (4) bekezdés c) pontjában említett ügyletek egyikét sem hajtják végre, és amennyiben az értékesítőt vagy a vevőt még nem látták el ilyen típusú azonosító számmal, akkor a számlán ehelyett egy másik, a tagállam által meghatározott adóazonosító számnak nevezett számot kell feltüntetni.

Amennyiben az adóalanyt már ellátták az (1) bekezdés c) pontjában említett azonosító számmal, akkor az első albekezdésben említett tagállamok előírhatják azt, hogy a számlán szerepeljen:

- a 28b. cikk C., D., E. és F. részében említett szolgáltatásnyújtások esetén és a 28c. cikk A. részében és az E. rész 3. pontjában említett termékértékesítés esetén az (1) bekezdés c) pontjában említett szám és az értékesítő adóhivatkozási száma,
- a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás egyéb eseteinél csak az értékesítő vagy a szolgáltató adóhivatkozási száma vagy csak az (1) bekezdés c) pontjában említett szám.

▼ **M4**

- (10) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy azon nem adóalany jogi személyek, akik a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának első albekezdésében foglalt Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében fennálló adófizetési kötelezettségért felelősek, betartsák a fenti, bevallással és adófizetéssel kapcsolatos kötelezettségeket, és hogy őket az (1) bekezdés c), d) és e) pontjában meghatározott egyéni számmal azonosítsák.

► **M6** (11) A 28a. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzése esetében, valamint ◀ a 28a. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett új szállítóeszköz Közösségen belüli beszerzése esetében a tagállamok intézkedéseket hoznak a bevallásra és az azt követő adófizetésre vonatkozóan.

- (12) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, egyhangú döntéssel felhatalmazhat bármely tagállamot külön intézkedések megtételére annak érdekében, hogy egyszerűsítse a (6) bekezdés b) pontjában megállapított nyilatkozási kötelezettségeket. E külön intézkedések nem veszélyeztetik a Közösségen belüli ügyletek megfelelő ellenőrzését, és a következő módokon nyilvánulnak meg:

- a) A tagállamok felhatalmazhatják a következő három feltételt teljesítő adóalanyokat, hogy éves összesítő bevallást nyújtsanak be, megjelölve azon számot, amellyel a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosítani lehet a többi tagállamban azon

▼ **M4**

személyeket, akiknek ezen adóalanyok a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek szerint az árut értékesítették:

- az 5., a 6. cikk és a 28a. cikk (5) bekezdésében meghatározottak szerinti termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg 35 000 ECU-nél nagyobb összeggel az éves üzleti forgalom nagyságát, amelyet referenciaként használnak a 24. cikkben előírt adómentesség alkalmazása tekintetében,
 - a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg a 15 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget,
 - a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján általuk megvalósított termékértékesítések nem új szállítóeszközök szolgáltatását jelentik;
- b) A tagállamok, amelyek három hónapnál hosszabb időben határozzák meg azon adózási időszakot, amelyre vonatkozóan az adóalanyoknak a (4) bekezdésben előírt bevételeket be kell nyújtaniuk, felhatalmazhatják az ilyen személyeket összesítő bevételek benyújtására ugyanezen időszak vonatkozásában, amennyiben az adóalanyok megfelelnek a következő három feltételnek:
- az 5., a 6. cikk és a 28a. cikk (5) bekezdésében meghatározottak szerinti termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg 200 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget,
 - a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg a 15 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget,
 - a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján általuk megvalósított termékértékesítések nem új szállítóeszközök szolgáltatását jelentik.”

(*) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2001/44/EK irányelvvel (HL L 175., 2001.6.28., 17. o.) módosított irányelv.

(**) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(***) HL L 24., 1992.2.1., 1. o.

(****) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(*****) HL L 338., 1994.12.28., 98. o.

▼ **M6***28i. cikk***A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozások**

A 24. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Új szállítóeszközöknek a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek szerinti értékesítéseit, valamint a nem belföldön letelepedett adóalany által végzett termékértékesítéseket és szolgáltatásokat minden körülmények között ki kell zárni a (2) bekezdés szerinti adómentességből.”;

▼ **M4***28j. cikk***A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer**

(1) A 25. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

▼M4

„E választási lehetőség gyakorlása esetén a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a XIVA. címben megállapított Közösségen belüli ügyletek adózására vonatkozó átmeneti szabályok megfelelő alkalmazását.”

(2) A 25. cikk (5) és (6) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(5) A (3) bekezdésben előírt átalányadó-térítési adókulcsokat kell alkalmazni a következők adó nélkül vett áaira:

- a) az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak értékesített mezőgazdasági termékek, amelyek nem jogosultak belföldön az e cikkben előírt átalányadózási rendszerre;
- b) a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által olyan nem adóalany jogi személyeknek értékesített mezőgazdasági termékek, amelyek nem jogosultak az ily módon szállított mezőgazdasági termékek szállításának vagy feladásának érkezési helye szerinti tagállamában a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására;
- c) átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak nyújtott mezőgazdasági szolgáltatások, amelyek nem jogosultak belföldön az e cikkben előírt átalányadózási rendszerre.

E kompenzáció kizárja a levonás minden egyéb formáját.

(6) Az (5) bekezdésben említett mezőgazdasági termékek értékesítése vagy mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása esetén a tagállamok gondoskodnak az átalányadózási kompenzáció megfizetéséről:

- a) vagy a vásárló, illetve a megrendelő által. Ez esetben az adóköteles vásárlót vagy megrendelőt a 17. cikkben előírt módon és összhangban a tagállamok által megállapított eljárásokkal fel kell hatalmazni, hogy vonja le az adóból, amelynek megfizetésére kötelezett belföldön, az átalányadózási kompenzáció azon összegét, amelyet az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőknek fizetett.

A tagállamok visszatérítik a vásárlónak vagy megrendelőnek az átalányadózási kompenzáció összegét, amelyet az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőnek fizetett a következő ügyletek bármelyike tekintetében:

- a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített mezőgazdasági termékértékesítések olyan adóalanyoknak vagy nem adóalany jogi személyeknek, akik mint ilyenek járnak el egy másik tagállamban, amelyen belül nem jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására,
- a 15. cikk és a 16. cikk (1) bekezdése B., D. és E. részében megállapított feltételek alapján a Közösségen kívül letelepedett adóköteles vásárlóknak teljesített mezőgazdasági termékértékesítések, feltéve hogy a termékeket e vásárlók használják fel a 17. cikk (3) bekezdése a) és b) pontjában említett ügyletek céljaira, vagy olyan szolgáltatások céljaira, amelyeket belföldön teljesítettnek kell tekinteni, és amelyek után kizárólag a 21. cikk 1. pontjának b) alpontja alapján a megrendelők kötelesek adót fizetni,
- mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása olyan adóalanyoknak, amelyek a Közösségen belül, de más tagállamokban telepedtek le, vagy olyan adóköteles megrendelőknek, amelyek a Közösségen kívül telepedtek le, feltéve hogy a szolgáltatásokat az említett megrendelők a 17. cikk (3) bekezdése a) és b) pontjában említett ügyletek céljaira használják fel, továbbá olyan szolgáltatások céljaira, amelyeket belföldön teljesítettnek kell tekinteni, és amelyek

▼ **M4**

után a 21. cikk 1. pontjának b) alpontja alapján kizárólag a megrendelők kötelesek adót fizetni.

A tagállamok határozzák meg azon módszereket, amelyekkel a visszatérítést végrehajtják; különösen a 17. cikk (4) bekezdését alkalmazhatják;

b) vagy a hatóságok által.”

(3) A 25. cikk (9) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e cikkben előírt választási lehetőség gyakorlása esetén a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazon adózási módszert alkalmazzák a 28b. cikk B. része (1) bekezdésében megállapított feltételek alapján teljesített mezőgazdasági termékértékesítésekre, akár átalányadót fizető mezőgazdasági termelő teljesíti a szállítást, akár olyan adóalany, amely nem átalányadót fizető mezőgazdasági termelő.”

28k. cikk

Vegyes rendelkezések

A következő rendelkezéseket 1999. június 30-ig kell alkalmazni:

(1) A tagállamok mentesítést adhatnak a vámmentes üzletek számára értékesített olyan termékekre, amelyeket a Közösségen belüli légi járatokon vagy tengeri hajóutakon a másik tagállamba utazók a személyi poggyászukban magukkal vihetnek. E cikk alkalmazásában:

- a) „vámmentes üzlet”: azon intézmény, amely egy repülőtér vagy kikötő területén működik, és a 28. cikk (3) bekezdése értelmében megfelel az illetékes hatóságok által meghatározott, különösen az (5) bekezdés szerinti követelményeknek;
- b) „másik tagállamba utazó”: azon útlevelet birtokló légi vagy tengeri utazó, aki kijelenti, hogy közvetlen célja egy másik tagállam repülőtere vagy kikötője;
- c) „Közösségen belüli légi járat vagy tengeri hajóút”: azon légi vagy tengeri út, amely a 3. cikk meghatározása szerinti belföldről indul és tényleges érkezési helye egy másik tagállamban található.

A vámmentes üzletek által teljesített termékértékesítések magukban foglalják a légi- vagy vízijármű fedélzetén a Közösségen belüli termékértékesítések során teljesített termékértékesítéseket.

E mentesség a Csatorna-alagút két végállomásán található vámmentes üzletekben megvalósuló termékértékesítésekre is vonatkozik a két végállomás közötti utazásra szóló érvényes útiokmánnyal rendelkező utasok számára.

(2) Az (1) bekezdésben előírt mentességre való jogosultság kizárólag azon termékértékesítésekre vonatkozik:

▼ **M7**

- a) amelyek személyenkénti és utazásonkénti összértéke nem haladja meg a 90 ECU-t.

Eltérve a 28 m. cikktől, a tagállamok állapítják meg a fenti összeg ellenértékét nemzeti valutában, a 69/169/EGK irányelv 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

▼ **M4**

Amennyiben a termékek több tételének vagy több értékesítésének összértéke utazásonként és személyenként meghaladja e határokat, a mentességet meg lehet adni az említett összegek erejéig, azzal a feltétellel, hogy az egyes tételek értékét nem lehet megosztani;

- b) amelyek esetében a személyenkénti és utazásonkénti mennyiség nem haladja meg a harmadik országok és a Közösség közötti

▼ **M4**

utasforgalomra vonatkozó hatályos közösségi rendelkezésekben megállapított határokat.

Az előző albekezdésben megállapított mennyiségi határok között megvalósított termékértékesítések értékét nem lehet figyelembe venni az a) pont alkalmazásakor.

- (3) A tagállamok minden adóalanyának megadják a 17. cikk (2) bekezdésében említett, a hozzáadottérték-adó levonásának vagy visszatérítésének jogát, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat e cikk értelmében mentes termékértékesítések céljaira használják fel.
- (4) A tagállamok, amelyek a 16. cikk (2) bekezdésében meghatározott választási jogot gyakorolják, a behozatalra szintén biztosítják e jogosultságot az említett rendelkezés alapján, a Közösségen belüli beszerzésekre és az adóalanyoknak nyújtott termékértékesítésekre az e cikk szerinti adómentes termékértékesítések vonatkozásában.
- (5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az e cikkben előírt mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását biztosítsák, és hogy megakadályozzanak mindenféle adócsalást, adókerülést vagy visszaélést.

*28l. cikk***Időbeli hatály**

Az e cikkben meghatározott átmeneti rendelkezések 1993. január 1-jén lépnek hatályba. 1994. december 31-ig a Bizottság jelentést terjeszt a Tanács elé az átmeneti rendelkezések működéséről, és javaslatot tesz a végleges rendszerre.

Az átmeneti rendelkezéseket a tagállamok közötti kereskedelem adózására vonatkozóan végleges rendszer váltja fel, amely a termékek vagy a szolgáltatások származása szerinti tagállamban érvényes adózáson alapszik. E célból, miután az említett jelentés részletesen megvizsgálta és úgy ítélte meg, hogy a végleges rendszerre való átmenet feltételei kielégítő módon teljesültek, a Tanács egyhangú döntéssel a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően 1995. december 31-ig döntést hoz a végleges rendszer hatálybalépéséhez és működéséhez szükséges intézkedésekről.

Az átmeneti rendelkezések négy évre lépnek hatályba, és ennek megfelelően 1996. december 31-ig kell azokat alkalmazni. Az átmeneti rendelkezések időbeli hatálya automatikusan meghosszabbodik a végleges rendszer hatálybalépéséig, de mindenképpen addig, amíg a Tanács nem döntött a végleges rendszerről.

▼ **M26***28m. cikk***Átváltási árfolyam**

Az e címben ECU-ben kifejezett összegek egyenértékének nemzeti valutában történő kiszámításához a tagállamok az 1991. december 16-án érvényes átváltási árfolyamot alkalmazzák.* Mindazonáltal a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia a csatlakozásuk időpontjában érvényes átváltási árfolyamot alkalmazzák.

▼ **M6***28n. cikk***Átmeneti intézkedések**

- (1) Ha a termékek:

— 1993. január 1. előtt a 3. cikkben foglaltak értelmében kerültek az ország területére,

és

▼M6

— azokat az adott ország területére történő belépést követően a 14. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában, vagy a 16. cikk (1) bekezdésének A. részében meghatározott szabályok egyikének hatálya alá helyezték,

és

— 1993. január 1. előtt nem kerültek ki e szabályok hatálya alól, akkor azon rendelkezések, amelyek azon időpontban voltak hatályban, amikor a termékeket az említett szabályok hatálya alá helyezték továbbra is érvényben maradnak arra a vonatkozó rendelkezések által meghatározott időszakra nézve, amíg a termékek az említett szabályok keretén belül maradnak.

(2) A következőket termékimportnak kell tekinteni a 7. cikk (1) bekezdése értelmében:

a) a termékek kivonása – ideértve azok szabálytalan kivonását is – a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett szabályok alól, amelyek hatálya alá a termékeket a (1) bekezdésben rögzített feltételek mellett 1993. január 1. előtt helyezték;

b) a termékek kivonása – ideértve azok szabálytalan kivonását is – a 16. cikk (1) bekezdésének A. részében említett szabályok alól, amelyek hatálya alá a termékeket a (1) bekezdésben rögzített feltételek mellett 1993. január 1. előtt helyezték;

c) egy 1993. január 1. előtt megkezdett közösségi árutovábbítási művelet lezárása azon célból, hogy valamely adóalany e minőségében a Közösségen belül 1993. január 1. előtt ellenérték fejében termékértékesítéseket végezzen;

d) egy 1993. január 1. előtt megkezdett külső árutovábbítási művelet lezárása;

e) a c) pontban megállapított feltételek mellett megkezdett külső tranzit művelet vagy a d) pontban említett Közösségen kívüli árutovábbítási művelet során elkövetett szabálytalanságok, illetve jogsértések;

f) az adófizető, illetve nem adóalany részére 1993. január 1. előtt egy másik tagállamban értékesített termékek belföldi felhasználása, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

— e termékek értékesítése adómentesen, vagy valószínűleg adómentesen történt a 15. cikk 1. és 2. pontjának értelmében,

— a termékeket nem hozták be az országba 1993. január 1. előtt.

A c) pont alkalmazásában a „közösségi árutovábbítási művelet”: termékek feladása, illetve szállítása a közösségi árutovábbítási eljárás keretében, vagy a T2 L jelzésű okmány, illetve a Közösségen belüli termékmozgást igazoló igazolvány alapján; vagy pedig a termékek postai úton történő feladása.

(3) A (2) bekezdés a) – e) pontjában említett esetekben, a 7. cikk (2) bekezdésének értelmében a behozatal helyének az a tagállam számít, amelynek területén a termékek nincsenek többé azon szabályok hatálya alatt, amelyek hatálya alá 1993. január 1. előtt helyezték azokat.

(4) Eltérve a 10. cikk (3) bekezdésétől, az e cikk (2) bekezdése értelmében a termékimport adóköteles esemény előfordulása nélkül zárul le, ha:

a) a behozott termékeket a 3. cikk értelmében a Közösségen kívülre adják fel vagy szállítják;

vagy

b) a (2) bekezdés a) pontja szerint behozott termékek nem szállítóeszközök, és azokat azon tagállamba adják fel vagy szállítják, ahonnan azokat kivitték, és azon személynek küldik vissza vagy szállítják, aki azokat kivitte;

vagy

▼ **M6**

- c) a (2) bekezdés a) pontjának értelmében a behozott termék olyan szállítóeszköz, amelyet 1993. január 1. előtt szereztek be vagy hoztak be egy tagállam hazai piacán érvényben lévő általános adózási feltételeknek megfelelően a 3. cikk értelmében, és/vagy kivitelük okán semmiféle hozzáadottértékadó-mentességben vagy -visszatérítésben nem részesültek.

E feltételt akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a szállítóeszköz első használatának az időpontja 1985. január 1. előtt volt, vagy ha a behozatal következtében esedékes adó összege jelentéktelen.

▼ **M8**

XVIB. CÍM

A HASZNÁLT CIKKEKRE, MŰVÉSZETI TÁRGYAKRA, GYŰJTEMÉNYDARABOKRA ÉS RÉGISÉGEKRE VONATKOZÓ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

28o. cikk

(1) Azon tagállamok, amelyek 1992. december 31-én a használt szállítóeszközök adóköteles viszonteladó általi értékesítésére a 26a. cikk B. részében meghatározottaktól eltérő különleges adózási rendelkezéseket alkalmaztak, e rendelkezéseket a 28 l. cikkben meghatározott időszak folyamán tovább alkalmazhatják, amennyiben azok megfelelnek a következő feltételeknek, vagy igazodnak azokhoz:

- a) a különleges rendelkezéseket csak a 28a. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelő szállítóeszközök értékesítésére lehet alkalmazni, amelyek a 26a. cikk A. része d) pontjának megfelelően használnak minősülnek, amennyiben az értékesítést a 26a. cikk A. része e) pontjának megfelelően adóköteles viszonteladó hajtja végre, és az a 26a. cikk B. részének (1) és (2) bekezdésében foglalt, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozik. A 28a. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében újnak minősülő szállítóeszköznek a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek szerinti értékesítésére nem lehet alkalmazni e különleges rendelkezéseket;
- b) az a) pontban említett minden egyes értékesítés esetén a fizetendő adó összege megfelel a hozzáadottérték-adó általános rendelkezései szerint számított adó összegének, amelyet csökkenteni kell az adóköteles viszonteladó által a szállítóeszköz vételárába beépítettnek tekintett hozzáadottérték-adóval;
- c) az adóköteles viszonteladó által a szállítóeszköz vételárába beépítettnek tekintett hozzáadottérték-adót a következő módszer szerint kell meghatározni:
 - a figyelembe vett vételár a 26a. cikk B. részének (3) bekezdése szerinti vételár,
 - ebben az adóköteles viszonteladó által fizetett vételárban benne foglaltnak kell tekinteni azon adót, amit akkor kellett volna fizetni, ha az adóköteles viszonteladó értékesítője a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezések figyelembevételével értékesített volna,
 - azon tagállamban, amelyben az adóköteles viszonteladó részére történő értékesítés 8. cikk szerint meghatározott helye fellelhetően van, az alkalmazandó adómérték a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelő adómérték;
- d) az a) pontban említett minden egyes értékesítés esetén fizetendő, a b) pont rendelkezései alapján meghatározott adó összege nem lehet kisebb, mint azon adó, amit akkor kellett volna fizetni, ha az értékesítés a 26a. cikk B. részének (3) bekezdésében meghatározott, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozott volna.

A fenti rendelkezés alkalmazása tekintetében a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy ha az értékesítés a nyereség adóztatására

▼M8

- vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozott volna, akkor az említett nyereség nem lett volna kevesebb, mint a B. rész (3) bekezdése értelmében vett eladási ár 10 %-a;
- e) az adóköteles viszonteladó az általa kiállított számlákon ►M20 — nem tüntetheti fel külön az azon értékesítésekkel összefüggő adót, amelyeket a különleges rendelkezések hatálya alá von;
- f) az adóalanyok nem vonhatják le az általuk fizetendő adóból az adóköteles viszonteladó által számukra értékesített használt szállítóeszköz után fizetett vagy fizetendő adó összegét, amennyiben e termékeknek adóköteles viszonteladó általi értékesítése az a) pont szerinti adózási szabályok hatálya alá tartozik;
- g) eltérve a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától a szállítóeszközök Közösségen belüli beszerzése nem tartozik a hozzáadottérték-adó hatálya alá, amennyiben az eladó akként eljáró adóköteles viszonteladó, és a beszerzett használt szállítóeszközre a szállítás vagy feladás kiindulási tagállamában az a) pont értelmében adót fizettek;
- h) az a) pont szerinti adó hatálya alá tartozó használt szállítóeszközök értékesítésére nem lehet alkalmazni a 28b. cikk B. részét és a 28c. cikk A. részének a) és d) pontját.
- (2) Eltérve az (1) bekezdés első mondatától a Dán Királyság jogosult arra, hogy az (1) bekezdés a)–h) pontjában meghatározott különleges adózási rendelkezéseket a 28. l. cikkben meghatározott időszak végéig alkalmazza.
- (3) Amennyiben a tagállamok alkalmazzák a 26a. cikk C. részében a nyilvános árverésekre meghatározott különleges rendelkezéseket, a tagállamoknak e különleges rendelkezéseket kell alkalmazniuk a használt szállítóeszközök nyilvános árverések szervezője által történő értékesítésére is, ahol a nyilvános árverés szervezője adóköteles viszonteladó nevében jár el olyan szerződés alapján, amely a nyilvános árverésen értékesített áruk után jutalékot biztosít, amennyiben a használt szállítóeszközöknek az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő, e másik adóköteles viszonteladó által történő értékesítése az (1) és (2) bekezdés szerinti adó hatálya alá tartozik.
- (4) Művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek adóköteles viszonteladó által történő értékesítésére vonatkozóan, ha azokhoz a kereskedő a 26a. cikk B. része (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése mellett jutott, a Németországi Szövetségi Köztársaság 1999. június 30-ig jogosult lehetőséget biztosítani az adóköteles viszonteladók számára, hogy alkalmazzassák akár az adóköteles viszonteladókra vonatkozó különleges rendelkezéseket, akár az általános hozzáadottérték-adó rendelkezéseket, ennek során a következő rendelkezéseket kell figyelembe venni:
- a) az adóköteles viszonteladókra vonatkozó különleges rendelkezéseknek ilyen termékértékesítéssel kapcsolatos alkalmazása szempontjából az adóalap összegét a 11. cikk A. részének (1), (2) és (3) bekezdése szerint kell meghatározni;
- b) ha az adóköteles viszonteladó a termékeket olyan tevékenységével kapcsolatban használja, amely az a) pont értelmében adóköteles, az általa fizetendő adóból levonhatja a következőket:
- az olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó, amelyeket számára egy másik adóköteles viszonteladó értékesített vagy értékesít, ha a másik adóköteles viszonteladó általi értékesítést az a) pont szerint adóztatták meg,
 - az olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek vételárában foglalt hozzáadottérték-adó, amelyeket számára egy másik adóköteles viszonteladó értékesített vagy értékesít, ha e másik adóköteles viszonteladó általi értékesítésre a 26a. cikk B. részében foglalt, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint hozzáadottérték-adót vetettek ki azon

▼ **M8**

tagállamban, amelynek területe a 8. cikk értelmében az értékesítés helyének minősül.

Az értékesítésekre vonatkozó levonás joga az a) pontnak megfelelően kivetett adó felszámíthatóvá válásával keletkezik;

- c) a b) pont második francia bekezdésében foglalt előírások alkalmazásában az olyan művészeti tárgyak, gyűjtemény darabok és régiségek vételárát, amelyeknek adóköteles viszonteladó általi értékesítésre az a) pontnak megfelelő adóztatás alá tartozik, a 26a. cikk B. részének (3) bekezdése szerint kell meghatározni, és a vételárban foglalt számított adót a következő módszerrel kell kiszámítani:
 - a vételár részének kell tekinteni egy olyan mértékű hozzáadott-érték-adót, amelyet akkor vetettek volna ki, ha az eladó adóköteles nyeresége a vételár 20 %-át tette volna ki,
 - a számításba vett adómérték azon adómérték, amelyet a 12. cikk (1) bekezdése értelmében azon tagállamban alkalmaznak, amelynek területe a 8. cikk értelmében a nyereség adóztatására vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó értékesítés helyének minősül;
- d) ha az adóköteles viszonteladó a neki másik adóköteles viszonteladó által értékesített műalkotásra, gyűjteménydarabra vagy régiségre a hozzáadottérték-adó általános rendelkezéseit alkalmazza, és a terméket az a) pont értelmében megadóztatták, az adóköteles viszonteladó jogosult levonni az általa fizetendő adóból a b) pontban említett hozzáadottérték-adót;
- e) az ilyen értékesítésekre olyan adómértéket kell alkalmazni, amely 1993. január 1-jén volt érvényben;
- f) a 26a. cikk B. része (2) bekezdésének negyedik francia bekezdése, a 26a. cikk C. része (1) bekezdésének negyedik francia bekezdése, valamint a 26a. cikk D. részének b) és c) pontja alkalmazása szempontjából a művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek a) pont szerint adóztatott értékesítését a tagállamok olyan értékesítésnek tekintik, amely a 26a. cikk B. részében meghatározott, a nyereség szerinti adózásra vonatkozó különleges rendelkezéseknek megfelelő hozzáadottérték-adó alá tartozik;
- g) ha a művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok vagy régiségek a) pont szerint adóztatott értékesítését a 28c. cikk A. részében foglalt feltételnek megfelelően hajtják végre, a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiadott számlának kötelező tartalmaznia egy kiegészítő záradékot, amely jelzi, hogy a 28o. cikk (4) bekezdésében meghatározott, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezéseket alkalmazták;

▼ **A3**

XVIc. CÍM

AUSZTRIÁNAK, FINNORSZÁGNAK ÉS SVÉDORSZÁGNAK AZ EURÓPAI UNIÓHOZ TÖRTÉNŐ 1995. január 1-JEI, ILLETVE A CSEH KÖZTÁRSASÁGNAK, ÉSZTORSZÁGNAK, CIPRUSNAK, LETTORSZÁGNAK, LITVÁNIÁNAK, MAGYARORSZÁGNAK, MÁLTÁNAK, LENGYELORSZÁGNAK, SZLOVÉNIÁNAK ÉS SZLOVÁKIÁNAK AZ EURÓPAI UNIÓHOZ TÖRTÉNŐ 2004. május 1-JEI CSATLAKOZÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN ALKALMAZANDÓ ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

▼ **M9**

28p. cikk

- (1) E cikk alkalmazásában:

— „Közösség”: a 3. cikk szerinti Közösség területe a csatlakozás előtt,

▼ **A3**

— az „új tagállamok”: az 1995. január 1-jén, illetve a 2004. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok területe, az ezen irányelv 3. cikkében az egyes tagállamokra meghatározottak szerint,

▼ **M9**

— „kibővített Közösség”: a 3. cikk szerinti Közösség területe a csatlakozás után.

(2) Amennyiben a termékek:

- a csatlakozás időpontja előtt beléptek a Közösség vagy az új tagállamok egyikének területére, és
- a Közösség vagy az egyik új tagállam területére való belépéskor, a 16. cikk (1) bekezdése B. részének a)–d) pontja szerinti rendszerek egyikének alapján ideiglenes behozatali eljárás során, illetve az új tagállamokban egy hasonló rendszer során teljes körűen mentesültek az importvámok alól, és
- a csatlakozás időpontja előtt nem léptek ki e rendszerből,

azon rendelkezéseket, amelyek hatályban voltak a termékek e rendszer alapján történt besorolásának időpontjában, továbbra is alkalmazni kell, amíg a termékek a csatlakozás időpontja után ki nem lépnek e rendszerből.

(3) Amennyiben a termékek

- a csatlakozás időpontját megelőzően, az egységes árutovábbítási eljárás vagy egy másik árutovábbítási eljárás alá kerültek, és
- a csatlakozás időpontját megelőzően még nem léptek ki ezen eljárásból,

azon rendelkezéseket, amelyek hatályban voltak a termékek e rendszer alapján történt besorolásának időpontjában, továbbra is alkalmazni kell, amíg a termékek a csatlakozás időpontja után ki nem lépnek e rendszerből.

Az első francia bekezdés alkalmazásában az „egységes árutovábbítási eljárás” a termékek továbbítására vonatkozó intézkedéseket jelenti a Közösség és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) országai között, valamint maguk az EFTA-országok között, ahogyan azt az egységes árutovábbítási eljárásról szóló, 1987. május 20-i egyezmény előírja ⁽¹⁾.

(4) A következőket a 7. cikk (1) bekezdése értelmében termékimportnak kell tekinteni, amennyiben a termékek az egyik új tagállamban vagy a Közösségben szabad forgalomban voltak:

- a) termékek kitárolása vagy szabálytalan kitárolása olyan ideiglenes behozatali eljárásból, amely alá azt a csatlakozás időpontja előtt a (2) bekezdésben meghatározott feltételek alapján helyezték;
- b) termékek kitárolása vagy szabálytalan kitárolása a 16. cikk (1) bekezdése B. részének a)–d) pontjában említett rendszerek egyikéből, vagy olyan hasonló rendszerből, amely alá helyezték őket a csatlakozás előtt a (2) bekezdésben meghatározott feltételek alapján;
- c) a (3) bekezdésben említett eljárások egyikének megszüntetése, amely a csatlakozás időpontja előtt kezdődött az egyik új tagállamban olyan termékértékesítési céllal, amely e tagállamban az említett időpontot megelőzően keletkezett adóalany részéről;
- d) minden szabálytalanság vagy bűncselekmény, amelyet a (3) bekezdésben említett eljárások egyike során követtek el a c) pontban meghatározott feltételek alapján.

(5) A csatlakozás időpontját megelőzően a Közösségen vagy az új tagállamok egyikén belül értékesített termékeknek a tagállam csatlakozása után történő adóalany vagy nem adóalany általi használatát a

⁽¹⁾ HL L 226., 1987.8.13., 2. o.

▼M9

7. cikk (1) bekezdésének értelmében szintén behozatalnak kell tekinteni, ha a következő feltételek teljesülnek:

- e termékek értékesítése a 15. cikk (1) és (2) bekezdése vagy az új tagállamok hasonló rendelkezései alapján adómentes volt vagy alkalmas volt arra, hogy adómentes legyen,
- a termékeket nem a csatlakozás időpontját megelőzően hozták be az új tagállamok valamelyikébe vagy a Közösségbe.

(6) A (4) bekezdésben említett esetekben a behozatal helye a 7. cikk (3) bekezdése szerint azon tagállam, amelynek területén belül a termékek már nem tartoznak azon rendszer alá, amely alá azokat a csatlakozás időpontja előtt helyezték.

(7) A 10. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az e cikk (4) és (5) bekezdése szerinti termékimport befejeződik adóköteles esemény felmerülése nélkül, amennyiben:

- a) a behozott termékeket a kibővített Közösség területén kívülre feladják vagy szállítják; vagy
- b) a (4) bekezdés a) pontjának értelmében behozott termékek nem szállítóeszközök, és azokat visszairányítják vagy visszaszállítják azon tagállamba, ahonnan kivitték és annak a személynek, aki kivitte ezeket; vagy
- c) a (4) bekezdés a) pontja szerint behozott termékek olyan szállítóeszközök, amelyeket a csatlakozás időpontja előtt szereztek be vagy hoztak be az egyik új tagállam vagy a Közösség egyik tagállamának belföldi piacán hatályos adózás általános feltételeivel összhangban, és/vagy a kivitel okán nem tartoznak semmilyen hozzáadottértékadó-mentesség vagy -visszatérítés körébe.

▼A3

Ezt a feltételt a következő esetekben lehet teljesítettnek tekinteni:

- Ausztria, Finnország és Svédország vonatkozásában, ha a szállítóeszköz első használata 1987. január 1-jét megelőzően történt;
- a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia vonatkozásában, ha a szállítóeszköz első használata 1996. május 1-jét megelőzően történt;
- ha a behozatalkor esedékes adó összege elhanyagolható.

▼B

XVII. CÍM

HOZZÁADOTTÉRTÉK-ADÓ BIZOTTSÁG*29. cikk*

(1) Létrejön a hozzáadottérték-adóval foglalkozó tanácsadó bizottság (a továbbiakban „bizottság”).

(2) A bizottság a tagállamok képviselőiből és a Bizottság képviselőjéből áll.

A bizottság elnöke a Bizottság képviselője.

A bizottság titkársági ügyeit a Bizottság látja el.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

(4) A bizottság, azon pontokon kívül, amelyekről ezen irányelv szerint konzultációt kell folytatni, a hozzáadottérték-adó körébe tartozó közösségi rendelkezések alkalmazását érintő olyan kérdéseket vizsgál meg, amelyeket az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére terjeszt elő.

▼ **M24***29a. cikk***Végrehajtási intézkedések**

A Tanács, a Bizottság javaslatára egyhangúlag eljárva, elfogadja az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

▼ **B**

XVIII. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK▼ **M24***30. cikk***Nemzetközi megállapodások**

(1) A Tanács, a Bizottság javaslatára egyhangúlag eljárva, bármely tagállamot felhatalmazhatja arra, hogy harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel olyan megállapodást kössön, amely ezen irányelvtől eltéréseket tartalmazhat.

(2) Az ilyen megállapodást megkötni kívánó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz, és megad számára minden szükséges információt. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége. Amint a Bizottság úgy véli, hogy a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott minden információ a rendelkezésre áll, egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és a kérelmet eredeti nyelven továbbítja a többi tagállamnak.

(3) A (2) bekezdés utolsó mondatában említett értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a Tanácshoz a megfelelő javaslatot vagy a kifogásait ismertető közleményt, ha ellenzi a kért eltérést.

(4) Minden esetben a (2) és (3) bekezdésben ismertetett eljárásnak a kérelem Bizottsághoz való beérkezésétől számított 8 hónapon belül be kell fejeződnie.

▼ **B***31. cikk***Elszámolási egység**

(1) Az ezen irányelvben alkalmazott elszámolási egység a 75/250/EGK határozatban ⁽¹⁾ meghatározott európai elszámolási egység (EEE).

(2) E számítási egységnek nemzeti valutára történő átszámításánál a tagállamok az ezen átszámításból adódó összegeket legfeljebb 10 %-kal felfelé vagy lefelé kerekíthetik.

▼ **M8**▼ **M4***33. cikk*

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések, különösen a jövedéki termékek birtoklására, szállítására és ellenőrzésére vonatkozó általános, hatályban lévő közösségi rendelkezések sérelme nélkül, ezen irányelv nem akadályozza a tagállamokat biztosítási szerződésekre vonatkozó adók, a fogadásokra és szerencsejátékokra vonatkozó adók, a jövedéki adók, a bélyegilletékek és még általánosabban az olyan adók, illetékek vagy terhek fenntartásában vagy bevezetésében, amelyeket nem lehet forgalmi adóként jellemezni, feltéve ugyanakkor, hogy ezen adók, illetékek vagy terhek a tagállamok közötti kereskedelem nem vezetnek alaki követelményekhez a határátlépéssel összefüggésben.

⁽¹⁾ HL L 104., 1975.4.24., 35. o.

▼M4

(2) Az ezen irányelvben szereplő jövedéki termékekre vonatkozó bármely utalás a közösségi rendelkezésekben meghatározott következő termékekre vonatkozik:

- ásványolajok,
- alkohol és alkoholtartalmú italok,
- dohánygyártmányok.

*33a. cikk***▼M6**

(1) A Közösség vámterületének részét képező, de az ezen irányelv alkalmazásában harmadik területnek minősülő területről a Közösség országaiba kerülő 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékek a következő rendelkezések hatálya alá tartoznak:

- a) az ilyen termékek Közösség területére történő beléptetésére vonatkozó eljárás megegyezik a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített eljárással, amely a termékeknek a Közösség vámterületére történő behozatalát szabályozza;
- b) amikor az ilyen feladott, illetve szállított termékek érkezési helye nem azon tagállam területén található, ahol azokat a Közösség területére beléptették, akkor mozgásuk a Közösségen belül a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített közösségi belső árutovábbítási eljárás hatálya alá tartozik, amennyiben olyan értelmű nyilatkozatot tettek, hogy azokat a Közösség területére való beléptéskor az e rendelkezések hatálya alá helyezik;
- c) amikor a Közösség területére történő beléptetés pillanatában a termékekre olyan körülmény vonatkozik, amelynek értelmében azok a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti behozatalnál a 16. cikk (1) bekezdés B. részének a), b), c) és d) pontjában említett valamelyik vámintézkedés alá vagy egy átmeneti intézkedés folytán a behozatali vám alól való teljes mentesség alá tarthatnak, akkor a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezzel a termékek ugyanazon feltételek mellett maradhatnak a Közösség területén, mint amelyeket az ilyen intézkedések alkalmazása céljából rögzítettek.

(2) A Közösség vámterületének részét képező, de az ezen irányelv alkalmazásában harmadik területnek minősülő területen található rendeltetési helyre valamely tagállamból feladott vagy szállított, a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában nem említett termékek a következő rendelkezések hatálya alá tartoznak:

- a) e termékek Közösség területén kívülre történő kivitelére vonatkozó eljárás megegyezik a Közösség olyan hatályos vámrendelkezéseivel, amelyek a termékeknek a Közösség vámterületén kívülre történő kivitelére vonatkoznak;
- b) olyan termékek esetén, amelyeket újra behozatal céljából ideiglenes jelleggel visznek ki a Közösség területéről, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy e termékek újrabehozataluk során ugyanúgy részesülhessenek azon rendelkezések biztosította kedvezményekben, amelyeket akkor alkalmaznának, ha a termékeket ideiglenes jelleggel a Közösség vámterületéről vitték volna ki.

▼B

XIX. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*34. cikk*

A tagállamokkal folytatott konzultáció után, először 1982. január 1-jén majd utána kétévenként a Bizottság jelentést terjeszt a Tanács elé a közös hozzáadottértékadó-rendszer működéséről a tagállamokban. E jelentést a Tanács továbbítja az Európai Parlamentnek.

▼B*35. cikk*

A Tanács az adott időpontban a Bizottság javaslatára az Európai Parlament és a Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye után, a közös piac érdekében egyhangúlag további irányelveket fogad el, amelyek a közös hozzáadottértékadó-rendszer tökéletesítését célozzák, különös tekintettel a tagállamok által fogantatosított eltérések fokozatos korlátozása, illetve megszüntetése érdekében, azért, hogy az egyes nemzeti hozzáadottértékadó-rendszerek teljes összhangját ériék el, és ezzel a 1967. április 11-i első tanácsi irányelvnek 4. cikkében foglalt cél megvalósítását lehetővé tegyék.

36. cikk

Az 1967. április 11-i első tanácsi irányelv 2. cikkének negyedik bekezdése és 5. cikke hatályát veszti.

37. cikk

A hozzáadottérték-adóról szóló, 1967. április 11-i 67/228/EGK második tanácsi irányelv minden tagállamban hatályát veszti azon időponttól kezdődően, amikor ezen irányelv rendelkezéseit alkalmazzák.

38. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

*A. MELLÉKLET***A MEZŐGAZDASÁGI TERMELŐTEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE****I. NÖVÉNYTERMESZTÉS**

1. Általános mezőgazdaság, beleértve a szőlőtermesztést is
2. Gyümölcsstermesztés (beleértve az olajbogyó-termesztést is), valamint a zöldség-, virág- és dísnövénytermesztés, szabadtéri és melegházi egyaránt
3. Gomba- és fűszertermesztés, vetőmagvak és szaporítóanyagok termesztése, kertészetek üzemeltetése

II. ÁLLATTENYÉSZTÉS FÖLDMŰVELÉSSSEL EGYÜTT

1. Általános állattartás
2. Baromfitenyésztés
3. Nyúltenyésztés
4. Méhészet
5. Selyemhernyó-tenyésztés
6. Csigatenyésztés

III. ERDŐGAZDÁLKODÁS**IV. HALÁSZAT**

1. Édesvízi halászat
 2. Haltenyésztés
 3. Kagyló- és osztrigatenyésztés, valamint egyéb puhatestűek és rákok tenyésztése
 4. Békatenyésztés
- V. Mezőgazdasági termelésnek minősülnek azon feldolgozási műveletek, amelyeket a gazda lényegében mezőgazdasági termelésből származó termékeken, rendszerint a földművelési, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban használt eszközökkel végez.

*B. MELLÉKLET***A MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE**

Mezőgazdasági szolgáltatásnak minősülnek az olyan szolgáltatások, amelyek rendszerint a mezőgazdasági termelést kísérik, különösen a következők:

- talajművelés, aratás, cséplés, préselés, szüretelés, betakarítás, vetés és ültetés
- csomagolás és piacra előkészítés, mint például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása
- mezőgazdasági termékek tárolása
- állatállomány gondozása, tenyésztése és hizlalása
- rendszerint mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása
- technikai segítségnyújtás
- gyomirtás és kártevők irtása, növények és földek permetezése, szórása
- öntöző- és talajvízelvezető berendezések üzemeltetése
- fák metszése és kivágása, valamint egyéb erdőgazdálkodási szolgáltatások.

C. MELLÉKLET ⁽¹⁾

EGYSÉGES SZÁMÍTÁSI MÓDSZER

- I. Valamennyi mezőgazdasági és erdészeti, valamint halászati vállalkozás alkalmazásában a hozzáadott érték kiszámításánál az alábbi tényezőket kell a hozzáadottérték-adó nélkül figyelembe venni:
1. a végső termelés összértéke, beleértve a mezőgazdasági termelő IV. pontban szereplő „mező- és vadgazdálkodási termékek”, valamint a lenti V. pontban szereplő „nyers fa” osztályokban történt saját vállalkozása céljára történő felhasználását is, valamint az A. melléklet V. pontjában szereplő feldolgozási tevékenységek kibocsátását;
 2. az 1. pontban említett termelés megvalósításához szükséges beszerzések összértéke;
 3. az A. és B. mellékletekben felsorolt tevékenységekkel kapcsolatos bruttó állótőke-felhalmozás.
- II. Az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők levonásra jogosító bevitelének és kibocsátásának meghatározásához az általános szabályok szerinti hozzáadottértékadó-rendszer alá tartozó mezőgazdasági termelők bevitelét és kibocsátását le kell vonni a nemzeti számlákból, a I. bekezdésben feltüntetett tényezők figyelembe vétele mellett.
- III. Az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők hozzáadott-értéke egyenlő a végső termelés I.1. pont szerint kiszámított – hozzáadottérték-adó nélkül vett – összértékének és a beszerzések I.2. pont szerinti összértékének, valamint az I.3. pont szerinti bruttó állótőke-felhalmozás növekedése értékének különbözetével. E tényezők csak az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőkre vonatkoznak.

IV. MEZŐ- ÉS VADGAZDÁLKODÁSI TERMÉKEK

EKSH kódszám

Gabonafélék (kivéve rizs)

Búza és tönköly	10.01.11	1
	10.01.19	1
Téli búza és tönköly	–	
Tavaszi búza	–	
Durumbúza	10.01.51	
	10.01.59	
Téli búza	–	
Tavaszi búza	–	
Rozs és kétszeres		
Rozs	10.02.00	
Téli rozs	–	
Tavaszi rozs	–	
Kétszeres	10.01.11	2
	10.01.19	2
Árpa	10.03.10	
	10.03.90	
Tavaszi árpa	–	
Téli árpa	–	

⁽¹⁾ A mellékletben használt osztályozás megegyezik az Európai Közösségek Statisztikai Hivatalának (EKSH) Mezőgazdasági Elszámolásaiiban használttal.

▼B

EKSH kódszám

Zab és nyári kétszeres		
Zab	10.04.10	
	10.04.90	
Nyári kétszeres	—	
Kukorica	10.05.10	
	10.05.92	
Egyéb gabonafélék (kivéve rizs)		
Hajdina	10.07.10	
Köles	10.07.91	
Cirok	10.07.95	
Kanáriköles	10.07.96	
Máshol nem szereplő gabonafélék (kivéve rizs)	10.07.99	
Rizs (hántolatlan)	10.06.11	
Hüvelyesek		
Száras borsó és takarmányborsó	07.05.11	
Száras borsó (kivéve takarmány)	—	
Száras borsó (kivéve csicsriborsó)	—	
Csicsriborsó	—	
Takarmányborsó	—	
Karóbab, disznóbab és lóbab		
Karóbab (paszuly)	07.05.15	
Disznóbab és lóbab	07.05.95	
Egyéb hüvelyesek		
Lencse	07.05.91	
Bükköny	12.03.31	2
Farkasbab	12.03.49	2
Máshol nem szereplő hüvelyesek, hüvelyes keverékek, valamint gabona-hüvelyes keverékek	07.05.97	
Gumós növények (brassica-félék takarmány célra)		
Burgonyafélék		
Burgonya (kivéve vetőburgonya)		
Korai burgonya	07.01.13	
	07.01.15	
Késői burgonya	07.01.17	
	07.01.19	
Vetőburgonya	07.01.11	
Cukorrépa	12.04.11	
Mángoldok és takarmányrépák; karórépa, takarmány-sárgarépa, tarlórépa, egyéb gumósok és takarmány káposzták		
Mángold és takarmányrépa	12.10.10	
Karórépa, takarmány-sárgarépa, tarlórépa		
Karórépa		
Takarmány-sárgarépa/fehérrepa		
Takarmánykáposzta és marhakáposzta	12.10.99	2
Egyéb gumósok és takarmány káposzták		
Csicsóka	07.06.10	

▼B

EKSH kódszám

Édesburgonya	07.06.50	
Máshol nem szereplő gumósok és takarmánykáposzták	07.06.30	
	12.10.99	3

Ipari növények

Olajos magvúak és olajtartalmú gyümölcsök (kivéve olíva)

Repce és repcemag	12.01.91
Téli repce	—
Nyári repce	—
Káposztarepce	—
Napraforgómag	12.01.95
Szójabab	12.01.40
Ricinusmag	12.01.50
Lenmag	12.01.61
	12.01.69

Szezám-, kender-, mustár- és mákmag

Szezámmag	12.01.97
Kendermag	12.01.94
Mustármag	12.01.92
Olajmák és mákmag	12.01.93

Textilnövények

Len	54.01.10
Kender	57.01.10

Feldolgozatlan dohány (szárított dohány is)

24.01.10
24.01.90

Komló

12.06.00

Egyéb ipari növények

Cikóriagyökér	12.05.00
---------------	----------

Gyógynövények, aroma- és fűszernövények, valamint illatanyag-kivonásra termesztett növények

Sáfrány	09.10.31
Kömény	07.01.82
Gyógynövények, aroma- és fűszernövények, valamint máshol nem szereplő illatanyag-kivonásra termesztett növények	09.09 (11–13–15–17–18)
	09.10 (11–20–51–55–71)
	12.07 (10–20–30–40–50–60–70–80–91–99)

Friss zöldségek

Káposztafélék emberi fogyasztásra

Karfiol	07.01.21
	07.01.22

Egyéb káposztafélék

Kelbimbó	07.01.26
Fejes káposzta	} 07.01.23
Vörös káposzta	
Kelkáposzta	} 07.01.27
Zöld káposzta	
Másutt nem szereplő káposzták	

1

Káposztákon kívüli, leveles száras zöldségek

Zeller és zellergumó	07.01.51
	07.01.53

▼B

	<i>EKSH kódszám</i>	
	07.01.97	2
Póréhagyma	07.01.68	
Fejes saláta	07.01.31	
	07.01.33	
Endívia	07.01.36	1
Spenót	07.01.29	
Spárga	07.01.71	
Fodros cikória	07.01.34	
Articsóka	07.01.73	
Egyéb leveles és száras zöldségek		
Galambbegysaláta	07.01.36	2
Hosszúlevelű articsóka	07.01.37	
Kapor	07.01.91	
Rebarbara		1
Zsázsa	07.01.97	
Petrezselyem		
Brokkoli		
Másutt nem szereplő leveles és száras zöldségek		
Gyümölcsük miatt termesztett zöldségfélék		
Paradicsom	07.01.75	
	07.01.77	
Uborka	07.01.83	
	07.01.85	
Dinnye	08.09.10	
Padlizsán, tojás- és úritök, cukkini	07.01.95	
Édes paprika	07.01.93	
Egyéb gyümölcsük miatt termesztett zöldségfélék	07.01.97	3
Gyökerez és gumós növények		
Karalábé	07.01.27	2
Fehérrepa	07.01.54	
Sárgarépa		
Fokhagyma	07.01.67	
Hagyma és mogoróhagyma	07.01.(62–63–66)	
Cékla	07.01.56 07.01.59P	
Saláta bakszakáll és feketegyökér		
Egyéb gyökerez és gumós növények (metélőhagyma, retek, torma)		
Hüvelyes zöldségek	07.01.41	
Zöldborsó	07.01.43	
Bab	07.01.45	
	07.01.47	
Egyéb hüvelyes zöldségek	07.01.49	

▼B

EKSH kódszám

Termesztett gomba	07.01.87	
Friss gyümölcs, citrusféléket is beleértve (kivéve szőlő és olíva)		
Étkezési alma és körte		
Étkezési alma	08.06 (13–15–17)	
Étkezési körte	08.06 (36-38)	
Boralma és borkörte		
Boralma	08.06.11	
Borkörte	08.06.32	
Csonthéjasok		
Őszibarack	08.07.32	
Sárgabarack	08.07.10	
Cseresznye	08.07 (51-55)	
Szilva (mindenféle)	08.07 (71-75)	
Egyéb csonthéjasok	08.07.90	
Diófélék		
Dió	08.05.31	
Mogyoró	08.05.91	
Mandula	08.05.11	
	08.05.19	
Gesztenye	08.05.50	
Egyéb diófélék (kivéve trópusi diók)		
Pisztácia	08.05.70	
Másutt nem szereplő diófélék	08.05.97	1
Egyéb fán termő gyümölcsök		
Füge	08.03.10	
Birsalma	08.06.50	
Másutt nem szereplő fán termő gyümölcsök (kivéve trópusi)	08.09.90	1
Szamóca	08.08 (11-15)	
Bogyós gyümölcsök		
Fekete és piros ribiszke		
Fekete ribiszke	08.08.41	
Piros ribiszke	08.08.49	1
Málna		
Köszméte	08.08.90	1
Egyéb bogyós gyümölcsök (pl. kerti szeder)	08.09.90	2
Citrusfélék		
Narancs	08.02 (21–22–24–27)	
Mandarin és klementin	08.02 (32-36)	
Citrom	08.02.50	
Grapefruit	08.02.70	
Egyéb citrusfélék	08.02.90	
Cédrátcitrom	–	
Zöldcitrom (lime)	–	
Bergamottnarancs	–	

▼ B

EKSH kódszám

Másutt nem szereplő citrusfélék

—

Szőlő és olíva

Szőlő

Csemegeszőlő

08.04 (21-23)

Egyéb szőlő (bor-, gyümölcsle-, és mazsola készítésére)

08.04 (25-27)

Olíva

Étkezési olíva

07.01.78

Egyéb olíva (olívaolaj készítésére)

07.01.79

07.03.13

Egyéb növényi termékekTakarmánynövénye ⁽¹⁾

12.10.99

1

Faiskolai termékek

Gyümölcsfák és bokrok

06.02 (19–40–51–55)

Szőlővesszők

06.02 (10-30)

Díszfák és bokrok

06.02 (71–75–79–98)

Erdészeti csemeték és oltványok

06.02.60

Főként fonásra használt növényi anyagok

Fűz, sás, spanyolnád

14.01 (11–19–51–59)

Nád, bambusz

14.01 (31-39)

Egyéb, főként fonásra használt növényi anyagok

14.01.90

Virágok, dísznövények és karácsonyfák

Virághagymák, gumós virággyökerek, virággumók

06.01.10

Dísznövények

06.01 (31-39)

Vágott virágok, ág és levél

06.03 (11–15–90)

06.04 (20–40–50)

06.04.90

Karácsonyfák

Évelő szabadföldi növények

06.02.92

Magvak

Vetőmagok ⁽²⁾

06.02.95

12.03 (11–19–35–39–44–46–84–86–89)

12.03.31

1

12.03.49

1

Virágmagok

12.03.81

▼ B*EKSH kódszám*A természetben gyűjtött növények ⁽¹⁾

07.01 (88-89)

08.05.97 2

08.08.31

08.08.35

08.08.49 2

08.08.90 2

23.06.10 1

A következő növények termesztési melléktermékei: ⁽²⁾

Gabonafélék (kivéve rizs)

12.08 (10-31)

Rizs

12.08.90

Hüvelyesek

12.09.00

Gumós növények

13.03.12

Ipari növények

14.02 (10-21-23-25-29)

Friss zöldségek

14.03.00

Gyümölcsök és citrusfélék

14.04.00

Szőlő és olíva

14.05 (11-19)

Egyéb növények

15.16.10

Másutt nem szereplő növényi termékek

23.06.10 2

23.06.30

13.01.00

Szőlőmust és bor

Szőlőmust

22.04.00

Bor

22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)

Bortermelés melléktermékei ⁽³⁾

23.05.00

OlívaolajTiszta olívaolaj ⁽⁴⁾

15.07.06

Olívaolaj, finomítatlan ⁽⁴⁾

15.07 (07-08)

Olívaolaj-kivonás melléktermékei ⁽⁵⁾

23.04.05

Szarvasmarha

Házi szarvasmarha

01.02 (11-13-14-15-17)

Borjú

—

Egyéb, egy évnél fiatalabb szarvasmarha

—

Üsző

—

Tehén

—

Hímivarú tenyészállat

Egytől kétévesig

—

Két évnél idősebb

—

Vágó- és hizómarha

Egytől kétévesig

—

Két évnél idősebb

—

▼B*EKSH kódszám***Sertés**

Házisertés	01.03 (11–15–17)
Malac	—
Süldő	—
Hízósertés	—
Tenyézkoca és emse	—
Tenyészkan	—

Lófélék

Ló	01.01 (11–15–19)
Szamár	01.01.31
Lóöszvér, szamáröszvér	01.01.50

Juh és kecske

Házijuh	01.04 (11–13)
Házi kecske	01.04.15

Baromfi, nyúl, galamb és egyéb állat

Tyúk, kakas, kiskakas, csirke, csibe	01.05 (10–91)
Kacsa	01.05.93
Liba	01.05.95
Pulyka	01.05.97
Gyöngytyúk	01.05.98
Házinyúl	01.06.10
Házigalamb	01.06.30
Egyéb állatok	
Méhek	—
Selyemhernyó	—
Prémes állatok	—
Csiga (kivéve tengeri csigák)	03.03.66
Másutt nem szereplő állatok	01.06.99
	02.04.99

▼B*EKSH kódszám***Vad és vadhús**

Élővad ⁽¹⁾	01.01.39
	01.02.90
	01.03.90
	01.04.90
	01.06.91
Vadhús	02.04.30

Tej, kezeletlen

Tehéntej	—
Juhtej	—
Kecsquetej	—
Bivalytej	—

Tojás

Tyúktojás		
Keltetőtojás	04.05.12	1
Egyéb tojás	04.05.14	
Egyéb tojások		
Keltetőtojás	04.05.12	2
Egyéb tojás	04.05.16	
	04.05.18	

Egyéb állati termékek

Nyers gyapjú (állati szőr is) ⁽¹⁾	53.01(10-20)	
	53.02(93-95)	
Méz	04.06.00	
Selyemgubó	50.01.00	
Állattenyésztési melléktermékek ⁽²⁾	} ü15.15.10 ý43.01(10–20–30–90) þ53.02.97	
Másutt nem szereplő állati termékek		
Mezőgazdasági szolgáltatások ⁽³⁾		

Csaknem kizárólag behozott mezőgazdasági termékek

Trópusi olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök	
Földimogyoró	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Pálmadió és -mag	12.01.30
Gyapotmag	12.01.96
Másutt nem szereplő olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök	12.01.99
Trópusi textilművelvények	
Gyapot	55.01.00

▼B

EKSH kódszám

Egyéb textilműanyag	
Manilakender	57.02.00
Juta	57.03.10
Szizálkender	57.04.10
Kókuszgáncs	57.04.30
Rami	54.02.00
Másutt nem szereplő textilműanyagok	57.04.50
Egyéb trópusi növények ipari felhasználásra	
Kávé	09.01.11
Kakaó	18.01.00
Cukornád	12.04.30
Trópusi gyümölcsök	
Trópusi diófélék	
Kókuszdió	08.01.75
Kesudió	08.01.77
Brazildió	08.01.80
Pekándió	08.05.80
Egyéb trópusi gyümölcsök	
Datolya	08.01.10
Banán	08.01 (31-35)
Ananász	08.01.50
Papaja	08.08.50
Másutt nem szereplő trópusi gyümölcsök	08.01 (60-99)
Elefántcsont, fényezetlen	05.10.00
⁽¹⁾ Pl. széna, lóhere (brassica-féléket kivéve) ⁽²⁾ Kivéve gabona- és rizs-vetőmagok, valamint vetőburgonya ⁽¹⁾ Pl. erdei gombák, vörös áfonya, fekete áfonya, szeder, vadmálna, stb. ⁽²⁾ Pl. szalma, répa és káposztalevél, borsó- és babhüvely ⁽³⁾ Pl. borseprő, borkő stb. ⁽⁴⁾ E két termék közötti különbség inkább a feldolgozás módján múlik, s nem az eltérő termesztésen ⁽⁵⁾ Pl. olajbogyó-pogácsa és egyéb olajutási maradványok. ⁽¹⁾ Az élővad csak a külön tenyésztett vadat és más zárt tartású vadakat foglal magában. ⁽¹⁾ Amennyiben főtermék. ⁽²⁾ Pl. levágott vad irhája, szőre és bőre, viasz, trágya, folyékony trágya. ⁽²⁾ Azaz olyan szolgáltatások, amelyeket maguk a mezőgazdasági üzemek nyújtanak, pl. szántás, kaszálás, aratás és cséplés, dohány szárítás, birkanyírás, állatgondozás.	

V. NYERS FA

Tűlevelű fa ipari hasznosításra

Tűlevelű fa, hosszanyag

– 1 Rönkfá

(1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő

(2) erdeifenyő, vörösfenyő

– 2 Bányafa

(1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő

(2) erdeifenyő, vörösfenyő

– 3 Egyéb hosszárú

(1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő

(2) erdeifenyő, vörösfenyő

Tűlevelű lemezelt fatábla

– (1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő

– (2) erdeifenyő, vörösfenyő

▼B

Tűlevelű tűzifa

jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő

erdeifenyő, vörösfenyő

Ipari lombosfa

Lombosfa, hosszárú

– 1 Rönk

(1) tölgy

(2) bükk

(3) nyár

(4) egyéb

– 2 Bányafa

(1) tölgy

(2) egyéb

– 3 Egyéb hosszárú

(1) tölgy

(2) bükk

(3) nyár

(4) egyéb

Lombos lemezelt fatábla

– 1 tölgy

– 2 bükk

– 3 nyár

– 4 egyéb

Lombos tűzifa

tölgy

bükk

nyár

egyéb

Erdészeti szolgáltatások ⁽¹⁾

Egyéb termékek (pl. kéreg, parafa, gyanta)

⁽¹⁾ Azaz olyan szolgáltatások, amelyeket az erdészeti vállalkozások maguk végeznek (pl. fadóntás)

*D. MELLÉKLET***A 4. CIKK (5) BEKEZDÉSÉNEK HARMADIK ALBEKEZDÉSÉBEN
EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE**

1. Távközlés
2. Víz- gáz- villamos- és hőenergia-szolgáltatás
3. Áruszállítás
4. Kikötői és repülőtéri szolgáltatások
5. Személyszállítás
6. Eladásra gyártott új termékek értékesítése
7. A mezőgazdasági intervenciók hivatalok ügyletei a mezőgazdasági termékek tekintetében, amelyeket az e termékek közös piacszerzéséről szóló rendeletek alapján végeznek
8. Szakmai jellegű vásárok és kiállítások rendezése
9. Vámraktározás
10. Reklámügynökségi tevékenység
11. Idegenforgalmi tevékenységek
12. A személyzet részére fenntartott kávéházak, étkezők és szövegkezelők, valamint hasonló intézmények üzemeltetése
13. A rádió- és televíziótársaságoknak a 13. cikk A. része (1) bekezdésének q) pontjában nem említett tevékenységei

E. MELLÉKLET

A 28. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK A) PONTJÁBAN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. ► M3 ————— ◀
2. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének e) pontjában említett ügyletek
3. ► M3 ————— ◀
4. ► M3 ————— ◀
5. ► M3 ————— ◀
6. ► M3 ————— ◀
7. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének q) pontjában említett ügyletek
8. ► M3 ————— ◀
9. ► M3 ————— ◀
10. ► M3 ————— ◀
11. A 13. cikk B. rész g) pontjában említett ügyletek, amennyiben olyan adóalanyok végezték, akiknek az érintett épületre adólevonást érvényesítek.
12. ► M3 ————— ◀
13. ► M3 ————— ◀
14. ► M3 ————— ◀
15. A 26. cikkben említett idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany által végzett szolgáltatások, valamint az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyok olyan más szolgáltatásai, amelyeknél az utasok megbízására és javára tevékenykednek, a Közösségen kívüli utazások megvalósítására.

▼B

F. MELLÉKLET

A 28. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK B) PONTJÁBAN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. Sportrendezvények belépődíjaiból származó bevételek
2. Alkotók, művészek és előadóművészek, ügyvédek és egyéb szabadfoglalkozásúak által nyújtott szolgáltatások, kivéve az orvosi és paramedicinális szolgáltatást, amennyiben nem a Tanács 1967. április 11-i, második irányelvének B. mellékletében teljesített szolgáltatásokról van szó
3. ► **M3** ————— ◄
4. ► **M3** ————— ◄
5. Távközlési szolgáltatások és az ezekkel kapcsolatos termékértékesítések, amelyeket az állami posta és a távközlési intézmények végeznek.
6. Temetkezési intézmények és krematóriumok szolgáltatásai, és az ezekkel kapcsolatos termékértékesítések
7. Vakok és vakok egyesületei által végzett ügyletei, amennyiben ez nem okozza a verseny jelentős torzulását
8. Termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások olyan hivatalos intézmények számára, amelyek temetők, síremlékek és a háború áldozatai emlékére állítandó emlékművek létesítésével, felállításával és karbantartásával foglalkoznak.
9. ► **M3** ————— ◄
10. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének b) pontja alá nem tartozó kórházi ügyletek
11. ► **M3** ————— ◄
12. Közműszolgáltatás
13. ► **M3** ————— ◄
14. ► **M3** ————— ◄
15. ► **M3** ————— ◄
16. A 4. cikk (3) bekezdésében megjelölt épületekkel és ingatlanokkal kapcsolatos értékesítések
17. Személyszállítás
Az utasokat kísérő tárgyak szállítása, mint például a poggyász- és gépjárműszállítás vagy a személyszállítással összefüggő szolgáltatások, amennyiben maga a személyszállítás adómentes
18. ► **M3** ————— ◄
19. ► **M3** ————— ◄
20. ► **M3** ————— ◄
21. ► **M3** ————— ◄
22. ► **M3** ————— ◄
23. Állami intézmények által használt légi járművek ellátása, átalakítása, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, beleértve az azokba beépített, vagy azokban használt berendezéseket
24. ► **M3** ————— ◄
25. Hadihajók ellátása, átalakítása, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása

▼M13

▼B

27. A 26. cikkben említett idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany által végzett szolgáltatások, valamint az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyok olyan más szolgáltatásai, amelyeknél az utasok megbízására és javára tevékenykednek, a Közösségen kívüli utazások megvalósítására

*G. MELLÉKLET***A VÁLASZTÁS JOGA**

1. A 28. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett választás jogát a következő esetekben lehet elismerni:
 - a) Az E. mellékletben szereplő tevékenységek:

azon tagállamok, amelyekben e tevékenységeket már mentesítették az adó alól, amelyekben azonban az adóztatást választani lehet, a választás jogát továbbra is elismerhetik.
 - b) Az F. mellékletben szereplő tevékenységek:

azon tagállamok, amelyekben e tevékenységeket átmenetileg mentesítik az adózás alól, megadhatják a jogot az adóalanyoknak az adózás választására.
2. Azon tagállamok, amelyek az adóztatásra a fenti 1. pontban említettől eltérő választási jogot adnak, engedélyezhetik az e jogot gyakorló adóalanyoknak, hogy e jogot továbbra is gyakorolják ezen irányelv hatálybalépésétől számított legfeljebb hároméves időtartamon át.

▼M5

H. MELLÉKLET

AZ OLYAN TERMÉKEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE, AMELYEK ÉRTÉKESÍTÉSÉRE KEDVEZMÉNYES HOZZÁADOTTÉRTÉKADÓ-MÉRTÉKET LEHET ALKALMAZNI

A termékekre vonatkozó következő kategóriák nemzeti jogszabályokba történő átvételekor a tagállamok az egyes kategóriák pontos terjedelmének megállapítása érdekében a Kombinált Nomenklatúrát alkalmazhatják.

Kategória	Leírás
1	Emberi és állati fogyasztásra szolgáló élelmiszerek (beleértve az italokat is, de az alkoholos italok kivételével); általában élelmiszer-készítésre szolgáló élő állatok, magvak, növények és összetevők; általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek.
2	Vízszolgáltatás.
3	Általában az egészségügyben, a betegségek megelőzésére, gyógykezelésre és az állatgyógyászatban használt gyógyszerészeti termékek, beleértve a fogamzásgátló és egészségügyi védekezésre használt termékeket.
4	Általában a fogyatékosok kezelésére, illetve enyhítésére szolgáló gyógyászati berendezések, segédeszközök és más felszerelések, amelyek kizárólag a fogyatékosokkal élők személyes használatára szolgálnak, beleértve az ilyen termékek javítását is, továbbá a gépkocsiban használatos gyermeküléseket.
5	Utasok és útipoggyászuk szállítása.
6	Könyvek, beleértve a könyvtári kölcsönzést is (ideértve a brosúrákat, röplapokat, és más nyomtatott anyagokat, gyermekfilmeket, rajzoló, illetve kifestőkönyveket, nyomtatott vagy kéziratos kottákat, térképeket, vízrajzi vagy hasonló ábrákat), újságok és folyóiratok értékesítése, kivéve a nagyrészt vagy teljes egészében reklámcélú anyagokat.
7	Show-műsorokra, színházakba, cirkuszokba vagy vásárokbá, vidámparkokba, koncertekre, múzeumokba, állatkertbe, moziba, kiállításokra vagy más kulturális eseményre és létesítménybe szülő belépőjegyek. Műsorszórási szolgáltatások vétele.
8	Szerzők, zeneszerzők és előadóművészek által nyújtott szolgáltatások, illetve a nekik járó jogdíjak.
9	A szociálpolitika keretében nyújtott lakás, lakásépítés, felújítás és átalakítás.
10	Olyan típusú termékek és szolgáltatások, amelyek általában a mezőgazdasági termelésben történő felhasználásra szolgálnak, kivéve az olyan beruházási javakat, mint a gépek és épületek.
11	Szállodák vagy más hasonló létesítmények által nyújtott szállásadás, beleértve az üdülőhelyi szállásbiztosítást, továbbá a kempingek és lakókocsiparkok férőhelyeinek bérbeadását is.
12	Sporteseményekre szülő belépők.
13	Sportlétesítmények használata.
14	A tagállamban jótékonyági szervezetként elismert, jóléti, illetve társadalombiztosítási munkát végző szervezetek szolgáltatásai és termékei, amennyiben ezek a 13. cikk alapján nem élveznek mentességet.
15	Temetkezési vállalkozók és hamvasztási szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások, beleértve az ezzel kapcsolatos termékeket is.
16	Orvosi és fogászati ellátás, valamint gyógyfürdői kezelés, amennyiben ezek a 13. cikk alapján nem élveznek mentességet.
17	Közterületek tisztántartásával, szemétszállítással és hulladékfeldolgozással kapcsolatos szolgáltatások, kivéve a 4. cikk (5) bekezdésében említett szervek szolgáltatásait.

▼ M8

I. MELLÉKLET

MŰVÉSZETI TÁRGYAK, GYŰJTEMÉNYDARABOK ÉS RÉGISÉGEK

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „művészeti tárgyak”:

- képek, kollázsok és egyéb dekoratív táblák, kizárólag kézi alkotás alá tartozó festmények és rajzok, kivéve az építészeti, gépészeti, ipari, kereskedelmi, térképészeti és hasonló célú terveket és rajzokat, kézműipari termékeket, színházi díszleteket, stúdió-háttér-drapériákat és hasonló festett vásznakat (KN-kód 9701),
- eredeti metszetek, nyomatok és litográfiák, amelyeket fekete-fehérben vagy színesben korlátozott számban húztak le kizárólag kézi alkotás alá tartozó egy vagy több lemezzel, függetlenül attól, hogy milyen eljárást vagy anyagot használtak, kivéve a mechanikus vagy fotomechanikus eljárásokat (KN-kód 9702 00 00),
- eredeti szobrászművészeti alkotások bármilyen anyagból, feltéve hogy kizárólag kézi alkotás alá tartoznak; a legfeljebb nyolc példányban elkészített öntvénymásolatok, amelyek gyártását a művész vagy annak jogutódjának felügyelte mellett végezték (KN-kód 9703 00 00); kivételes, a tagállamok által meghatározott esetekben a nyolc másolatra vonatkozó határ átléphető az 1989. január 1. előtt készített öntvénymásolatok viszonylatában,
- gobelinek (KN-kód 5805 00 00) és falikárpitok (KN-kód 6304 00 00), amelyeket eredeti terv alapján a művész kézzel készített, feltéve hogy ezeknek nem létezik nyolcnál több példánya,
- a művész által készített és szignált egyedi kerámiák,
- teljes egészében kézzel készített réz alapú tűzzománcok, amelyekből legfeljebb nyolc számozott példány létezik, és amelyeket a művész vagy a stúdió szignált, kivéve az ékszereket és az ötvösmunkákat,
- a művész által készített fényképek, amelyeket saját maga másolt, vagy a felügyelete mellett másolták, és amelyekből legfeljebb 30 szignált és számozott példány létezik, mérettől és hordozólemeztől függetlenül;

b) „gyűjteménydarabok”:

- posta- vagy illetékbélyegek, lebélyegzett postabélyeg, első napi bélyegkezéssel ellátott borítékok, levélpapír stb., bérmentesítve vagy nem bérmentesítve, amelyek nincsenek és nem lesznek forgalomban (KN-kód 9704 00 00),
- állattani, növénytani, ásványtani, anatómiai, történelmi értékű, archeológiai, paleontológiai, etnográfiai és numizmatikai gyűjtemény és gyűjteménydarab (KN-kód 9705 00 00);

c) régiségek:

„minden olyan száz évnél idősebb tárgy, ami nem műalkotás és nem gyűjteménydarab (KN-kód 9706 00 00).”

▼ **M10***J. MELLÉKLET*

Termékleírás	KN-kód
Ón	8001
Réz	7402 7403 7405 7408
Cink	7901
Nikkel	7502
Alumínium	7601
Ólom	7801
Indium	ex 8112 91 ex 8112 99
Gabonafélék	1001–1005 1006: csak a feldolgozatlan rizs 1007–1008
Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcs	1201–1207
Kókuszdió, paradió, kesudió	0801
Egyéb diófélék	0802
Olajbogyók	0711 20
Gabonamagvak és egyéb magvak (szójabab is)	1201–1207
Kávé, pörköletlen	0901 11 00 0901 12 00
Tea	0902
Kakaóbab, egész vagy darált, nyers vagy pörkölt	1801
Nyerscukor	1701 11 1701 12
Gumi elsődleges előfordulási formáiban, vagy lemezben, táblában, illetve csíkban	4001 4002
Gyapjú	5101
Vegyí anyag tömegtermék	28. és 29. fejezet
Nyersolajok (beleértve a propán és bután és a nyers petróleumolajokat)	2709 2710 2711 12 2711 13
Ezüst	7106
Platina (palládium, ródiom)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00

▼ M10

Termékleírás	KN-kód
Burgonyafélék	0701
Növényi eredetű olajok és zsírok, azok frakciói finomítva, vagy finomítás nélkül, de vegyileg nem módosítva	1507–1515

▼ **M16***K. MELLÉKLET***A 28. cikk (6) bekezdésében említett szolgáltatásnyújtások listája**

1. Kisebb javítási szolgáltatások:
 - kerékpárok,
 - cipők és bőrárak,
 - ruházati termékek és háztartási fehérnemű (beleértve a javítást és az igazítást).
2. Magánlakások felújítása és javítása, kivéve azon anyagokat, amelyek a szolgáltatásnyújtás értékének jelentős részét teszik ki.
3. Ablaktisztítás, takarítás magánháztartásokban.
4. Házi gondozói szolgálat (pl. otthoni segítség, fiatalok, öregek, betegek vagy fogyatékosok gondozása).
5. Fodrászat.